

Referat

Reguleringsmøte 5. (og 18.) juni 2007

Fiskeridirektoratet

REGULERINGSMØTE 5. og 18. JUNI 2007

SAKSLISTE

Sak 1/2007

Åpning av møte.

Sak 2/2007

Orientering om resultatene fra ACFM sitt møte fra 24. til 31. mai 2007

Sak 3/2007

Fremtidig regulering av torsk, hyse og sei for kystfartøy i lukket gruppe

Sak 4/2007

Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2007/2008

Sak 5/2007

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2007

1. Bunnfisk nord for 62°N

1.1 Torsk

1.2 Hyse

1.3 Sei

2. Pelagiske fiskerier

2.1 NVG-sild

2.2 Sild sør for 62°N

2.3 Kolmule

2.4 Vassild

2.5 Makrell

2.6 Kystbrisling

3. Fiskeriene i Nordsjøen

3.1 Tobis

Sak 6/2007

Kvotefleksibilitet over årsskiftet

Sak7/2007

Eventuelt

Sak8/2007

Kystbrisling fra eget Reguleringsmøte 18. juni

Sak 3/2007

Fremtidig regulering av torsk, hyse og sei
for kystfartøy i lukket gruppe

FRAMTIDIG REGULERING AV TORSK, HYSE OG SEI FOR KYSTFARTØY I LUKKET GRUPPE.

1. INNLEDNING

Vern av ressursgrunnlaget er et bærende fundament i fiskeripolitikken. Det er således bred enighet om at fangstkapasiteten i fiskeflåten må tilpasses ressursgrunnlaget. Kapasitetstilpasning vil også være nødvendig for å sikre lønnsomheten i flåten. Det vil imidlertid kunne være ulike behov for kapasitetsreduksjon innenfor de ulike gruppene i fiskeflåten. Også det å ivareta en variert flåtestruktur har det vært allmenn tilslutning til. For å opprettholde en variert flåtestruktur kan det være behov for å skjerme enkelte grupper.

Reguleringene av fisket må ta hensyn til disse generelle målene. Videre bør reguleringene være så enkle som mulig, forutsigbare, kontrollerbare og tilpasset det praktiske fisket.

Reguleringen av fisket etter torsk har over tid utviklet seg til å bli mer og mer komplisert, dette fordi det stadig har vært nye hensyn reguleringene har måttet ta høyde for. Dagens reguleringsopplegg kan derfor virke uforståelig for mange, og er dessuten blitt administrativt svært krevende å håndtere. For øvrig vises det til gjennomgangen av utviklingen i fisket under sak 5 som synliggjør et påtrengende behov for forenkling.

Det er viktig å sikre at reguleringsopplegget har legitimitet blant næringsutøvere og samfunnet for øvrig. Dersom det er slik at de færreste orker å sette seg inn i fiskeripolitiske problemstillinger fordi reguleringsoppleggene er for kompliserte, er dette noe som på sikt vil gå ut over næringen. Det vil også kunne betraktes som en demokratisk utfordring.

I tillegg er det slik at dersom reguleringsopplegget ikke oppfattes rettfærdig av næringsutøverne vil man få problemer med legitimiteten og gjennom det utfordringer i forhold til kontroll, noe vi så tendenser til da de minste fartøyene fikk fritt fiske i vår med blant annet føring av fangst på annet fartøy enn det som faktisk fisket. Det er således avgjørende at næringsutøverne selv er med på å drøfte hvordan reguleringsopplegget bør utformes.

Nedenfor beskrives først dagens reguleringsopplegg, deretter går en inn på problemstillinger rundt flåtestrukturen før en retter fokus mot valg av reguleringsmodell for 2008.

2. BESKRIVELSE AV DAGENS REGULERINGSOPPLEGG

Kystflåten er delt i to grupper; lukket og åpen gruppe, (tidligere gruppe I og gruppe II). Vi vil her kun diskutere reguleringsopplegget i lukket gruppe. I forhold til beskrivelse av dagens reguleringsopplegg vil en for øvrig også vise til sak 5, Utviklingen i enkelte fiskerier i 2007.

I lukket gruppe fordeles kvoten etter den lengden fartøyet hadde før en viss dato (skjæringsdato). Denne lengden kalles hjemmelslengden. Hvert fartøy har en kvotefaktor i henhold til sin hjemmelslengde.

Lukket gruppe er siden 2002 delt i 4 lengdegrupper etter den såkalte Finnmarksmodellen. Intensjonen med Finnmarksmodellen var tredelt: 1) å ivareta en differensiert fysisk flåtestruktur, 2) å skjerme de små fartøyene mot konkurranse fra større fartøy i de årlige reguleringene, 3) en inndeling for å fordele strukturgevinsten. Hver av de fire lengdegruppene har sin egen gruppekvote. Utgangspunktet for gruppekvotene var en politisk bestemt fordeling. Rent teknisk blir imidlertid gruppekvoten til den enkelte gruppe nå beregnet på grunnlag av sum kvotefaktorer i gruppen.

Kvoten for det enkelte fartøy beregnes ved å multiplisere fartøyets kvotefaktor med gruppens kvoteenhet. Gruppens kvoteenhet fremkommer ved å dele antall kvotefaktorer på gruppekvoten, justert for graden av overregulering en ønsker å legge inn for vedkommende gruppe. Dersom alle fartøy fisket sine kvoter fullt ut ville det ikke være behov for overregulering. Erfaringsvis er det imidlertid en del fartøy som av ulike grunner ikke fisker opp sin tildelte kvote. For at gruppekvoten skal bli oppfisket velger en derfor å legge inn en overregulering allerede fra årets begynnelse. Summen av de individuelle kvotene blir dermed større enn gruppekvoten.

Overreguleringen er høyest i de minste lengdegruppene og lavest i den største lengdegruppen. Eventuelle refordelinger i løpet av året foretas først innad i de enkelte lengdegruppene og først dersom en beregner at gruppen ikke vil fiske opp sin gruppekvote selv med fritt fiske får den nærmeste gruppen refordeling med utgangspunkt i det ledige kvantumet. Det er en nokså entydig erfaring hittil i ulike fiskeri at over tid vil behovet for overregulering som virkemiddel for å få tatt gruppekvotene reduseres. Dette inntreffer først for de største fartøyene i havfiskeflåten, men gradvis gjør dette seg også gjeldende i gruppene av mindre fartøy.

Fartøyene i lukket gruppe er i 2007 inndelt i lengdegrupper etter fartøyets faktiske lengde, noe som betyr at fartøy med samme fysiske størrelse har samme grad av overregulering. I årene 2004 - 2006 ble fartøyene inndelt i reguleringsgrupper etter fartøyets hjemmelslengde. Problemet med en slik inndeling var at fartøy med ulik faktisk lengde fisket innenfor samme gruppe. Dersom man har en fartøykvoteregulering uten overregulering er det for så vidt uproblematisk med en innplassering etter hjemmelslengde, men de siste par årene har realiteten vært at man har kunnet ha relativt romslige overregulerte kvoter spesielt i gruppen under 10 meter. Dette motiverte til å skifte ut til større fartøy slik at en kunne nytte seg den romslige kvotesituasjonen mest mulig. Dette førte til at små og store fartøy konkurrerte innenfor samme kvotegrunnlag. I et fiskeri med stor grad av overregulering eller ved et fritt fiske vil de som fisker med store fartøy ha et konkurransefortrinn fordi de i mindre grad er værutsatt, de laster mer og har større mobilitet. Over tid måtte en således regne med at utskiftingen til større fartøy ville medføre at overreguleringen måtte settes ned, og at romsligheten i reguleringen for de minste fartøyene derved ville forsvinne.

I 2006 var det i utgangspunktet 4 grupper i lukket gruppe, i tillegg kom distriktskvoteordningen som innebar ytterligere 22 grupper, (2 fartøygrupper og 11 leveringsområder), slik at man i sum i 2006 i prinsippet hadde 26 reguleringsgrupper i lukket gruppe. I 2007 har man som følge av de refordelinger som næringen fikk gjennomslag for i mars totalt 10 grupper, (se tabell 4 under sak 5), i tillegg kommer en eventuell distriktskvoteordning.

Lukket gruppe har hatt tilgang på strukturvirkemidler; kondemneringsordning for fartøy under 15 meter hjemmelslengde og strukturkvoteordning for fartøy over 15 meter hjemmelslengde. I kondemneringsordningen tilfaller kvoten i sin helhet den gruppen fartøyet etter sin hjemmelslengde tilhørte, mens i strukturkvoteordningen tilfalt avkorting av kvoten på 20 % gruppen fartøyet tilhørte etter sin hjemmelslengde.

Hvilke strukturvirkemidler som kystflåten i framtiden får tilgang til er foreløpig ikke avklart. I Stortingsmelding nr 21 (2006-2007) er det foreslått nye strukturtiltak, blant annet er det foreslått at strukturkvoteordningen skal utvides til også å omfatte fartøy ned til 11 meter. I Stortingsmeldingen sies det at de reguleringsmessige tillempinger som er nødvendig fordi grensen her ikke følger dagens etablerte gruppeinndeling i fisket etter torsk, hyse og sei med konvensjonelle redskap nord for 62° N, vil bli utredet og forberedt i løpet av 2007.

3. FLÅTESTRUKTUR

Fiskerne kan selv velge hvor stort fartøy de vil fiske sin kvote med så lenge fartøyet er under 28 meter. Graden av overregulering er imidlertid mindre for større fartøy enn for mindre fartøy.

Innretningen på reguleringsopplegget vil kunne påvirke flåteutviklingen. Hovedtrenden har hittil vært at det foregår en utskiftning i retning av større fartøy. Det er Fiskeridirektørens oppfatning at reguleringsopplegget ikke bør bidra til å forsterke en slik trend. Det at overreguleringen i år beregnes etter faktisk lengde kan bidra til at denne utviklingen bremses noe opp.

Tabellen nedenfor viser utviklingen i flåtestrukturen i lukket gruppe fra 2004 og fram til 14. mai 2007.

Tabell 1:

14. mai 2007:

Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0 - 9,9	10 -14,9	15-20,9	Over 21	
0-9,9	524	218	6	3	751
10-14,9	132	1.059	15	9	1.215
15-20,9	1	20	198	58	277
21-27,9			13	115	128
Totalt	657	1.297	232	185	2.371

21.november 2006:

Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0 - 9,9	10 -14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	551	192	7	3	753
10-14,9	110	1.086	14	7	1.217
15-20,9	1	21	203	52	277
21-27,9			9	118	127
Totalt	662	1.299	233	180	2.374

3.november 2005

Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0-9,9	10-14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	619	155	6	3	783
10-14,9	74	1.142	14	5	1.235
15-20,9	3	21	255	43	322
21-27,9		1	21	139	161
Totalt	696	1.319	296	190	2.501

31. desember 2004:

Hjemmelslengde (meter)	Faktisk lengde (meter)				Totalt
	0-9,9	10-14,9	15-20,9	21-27,9	
0-9,9	672	129	4	1	806
10-14,9	36	1.194	12	5	1.247
15-20,9	3	20	293	35	351
21-27,9		1	8	164	173
Totalt	711	1.344	317	205	2.577

Tabellen over viser at det blir stadig flere fartøy som fisker med et fartøy som etter faktisk lengde er hjemmehørende i en annen lengdegruppe enn det fartøyet tilhører ut fra hjemmelslengde. Per 14. mai er det 13 % av fartøyene som etter faktisk lengde tilhører en høyere lengdegruppe enn det man ville hatt etter hjemmelslengden. I november 2006 var tilsvarende tall 11,6 %, mens det i 2004 var 7,2 %. Når det gjelder fartøy som etter faktisk lengde tilhører en lavere lengdegruppe enn det hjemmelslengden skulle tilsi så er også dette økende, 14. mai var det 7 %, mens det i 2004 var 2,3 %.

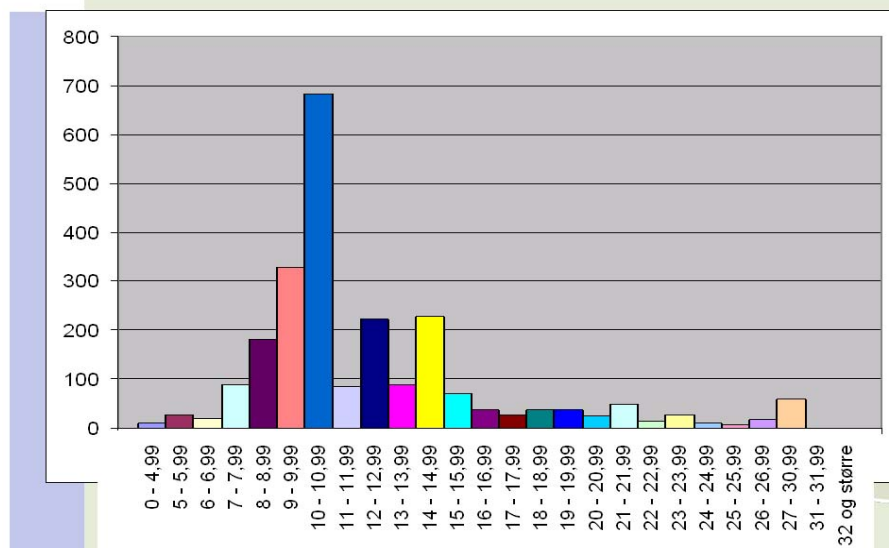
Figuren og tabellen nedenfor viser antall fartøy fordelt etter største lengde.

Tabell 2, antall fartøy fordelt etter største lengde per 14. mai:

FISKERIDIREKTORATET

Fartøy fordelt etter største lengde

Største lengde	Antall
0 - 4,99	9
5 - 5,99	27
6 - 6,99	20
7 - 7,99	87
8 - 8,99	182
9 - 9,99	327
10 - 10,99	683
11 - 11,99	86
12 - 12,99	223
13 - 13,99	88
14 - 14,99	228
15 - 15,99	71
16 - 16,99	36
17 - 17,99	26
18 - 18,99	36
19 - 19,99	36
20 - 20,99	25
21 - 21,99	49
22 - 22,99	14
23 - 23,99	27
24 - 24,99	11
25 - 25,99	7
26 - 26,99	16
27 - 30,99	58
31 - 31,99	1
32 og større	1
Total:	2371

Fartøy under 11 meter utgjør 56,4 %, mens fartøy under 10 meter utgjør 27,7 % av det totale antall fartøy i lukket gruppe. Som vi ser av tabellen over er det altså 657 fartøy under 10 meter og 680 fartøy mellom 10 og 11 meter. Hvilket reguleringsopplegg som fastsettes for disse fartøyene, spesielt de 680 fartøyene mellom 10 og 11 meter vil kunne ha stor betydning for aktiviteten i mange lokalsamfunn langs kysten.

4. VALG SOM MÅ TAS

Innenfor strukturpolitikken må man blant annet bestemme hvilke størrelsesgrupper som skal få tilgang på strukturkvote, samt hvordan strukturgevinst, dvs avkorting av strukturkvotene og eventuelle kondemneringer, skal fordeles.

Innenfor de årlige reguleringene av fisket må en bestemme hvilken inndeling i grupper en har behov for og på hvilket grunnlag disse gruppene skal fastsettes, dvs hjemmelslengde eller faktisk lengde, samt hvordan gruppeandelene skal bestemmes.

4.1 Hjemmelslengde eller faktisk lengde

Regjeringen har i Stortingsmelding 21, (2006-2007), foreslått en inndeling i forhold til strukturtiltak etter hjemmelslengde. Regjeringen har overfor Stortinget foreslått en inndeling i følgende grupper:

0 - 11 meter
11 - 15 meter
15 - 21 meter
21 - 28 meter

Dersom man med hensyn til strukturtiltak deler fartøyene inn etter hjemmelslengde vil dette bety at man innenfor regulering av fisket vil kunne ha fartøy med ulikt driftsgrunnlag innenfor de ulike gruppene dersom man i de årlige reguleringene av fisket velger å inndele etter faktisk lengde. For eksempel kan en innenfor en reguleringsgruppe under 11 meter målt etter faktisk lengde finne både fartøy som har tilgang på strukturkvote, dvs har hjemmelslengde over 11 meter og fartøy som ikke har tilgang på strukturkvote dvs har hjemmelslengde under 11 meter. Begge fartøy vil ha samme grad av overregulering og således konkurrere på like vilkår. En slik situasjon vurderer Fiskeridirektøren som uproblematisk i og med en allerede i dag har ulik kvotefaktor på fartøyene avhengig av om hjemmelslengden er for eksempel 7 meter eller 9 meter og det fysiske fartøyet det fiskes med har en faktisk lengde under 11 meter.

Dersom man velger hjemmelslengde både i struktursammenheng og i reguleringssammenheng vil man imidlertid få samme problem som i 2006, dvs at fartøy med til dels svært ulik faktisk størrelse konkurrerer innenfor samme gruppe. En slik inndeling vil gi et uheldig kvotemotivert insentiv med hensyn til flåteutvikling i og med det vil motivere til utskiftning til større fartøy i grupper som har en romslig kvotesituasjon, og således forsterke utviklingstrenden i retning av større fartøy.

Norges Fiskarlag har anbefalt en mellomløsning ved at man kan innplasseres i grupper etter hjemmelslengde så lenge den faktiske lengde på fartøyet som er i fisket ikke er mer enn en lengdegruppe større enn den fartøyet tilhører etter hjemmelslengden. Har fartøyet en faktisk størrelse som innebærer at den passerer en lengdegruppe foreslås fartøyet flyttet til den lengdegruppen de etter sin faktiske lengde tilhører. En har forståelse for at man foreslår en slik løsning, men vi mener at dette ikke vil bidra til en forenkling av reguleringsopplegget, men tvert i mot gjøre reguleringene relativt mye mer kompliserte. Fra årets begynnelse i år ville en i så fall hatt 8 grupper, (teoretisk 10 grupper) isteden for 4 grupper. Fiskeridirektøren kan ikke se at det er tilstrekkelig tungtveiende argumenter for å ta høyde for et slikt ønske i reguleringsopplegget.

På bakgrunn av diskusjonen foran, erfaringene fra tidligere år og inneværende år vil Fiskeridirektøren anbefale at eventuelle grupper i de årlige reguleringene av fisket fastsettes

på grunnlag av fartøyets faktiske lengde. En slik innretning på reguleringsopplegget vil bremse trenden med hensyn til en kvotemotivert utskiftning til større fartøy, og derved bidra til å kunne opprettholde en mer romslig kvotesituasjon for de minste fartøyene enn hva som ellers vil vært mulig

4.2 STRUKTURGEVINSTER – HVORDAN FORDELE DISSE?

Gitt at kystflåten får tilgang på strukturvirkemidler, hvordan skal fremtidige strukturgevinster fordeles?

- a) etter hjemmelslengde i de fire gruppene (som i dag)
- b) proratarisk til alle i lukket gruppe (som for nvg)
- c) andre måter?

Hvem du har anledning til å strukturere med trenger ikke å være sammenfallende med hvordan strukturgevinster fordeles. I dag fordeles strukturgevinstene og kondemneringene tas høyde for ved at kvotefaktorene innenfor hver av de 4 gruppene i Finnmarksmodellen justeres. Dette kan videreføres, eventuelt justeres dersom Stortinget vedtar en ny gruppeinndeling.

Det kan imidlertid stilles spørsmål om ikke alle i lukket gruppe bør få ta del i strukturgevinstene slik en har det innenfor blant annet nvg-sild der fordelingen skjer proratarisk til alle fartøyene. Ved en proratarisk fordeling av strukturgevinstene vil disse fordeles både til fartøy som har tilgang til strukturkvoter og fartøy som ikke har tilgang til strukturkvoter, men som eventuelt vil ha tilgang til en kondemneringsordning. En slik fordeling av strukturgevinster vil være en vesentlig forenkling både administrativt og for flåten i og med at en ikke lenger trenger årlig å foreta og holde orden på marginale endringer i det enkelte fartøys kvotefaktor. Strukturgevinstene tas i stedet ut ved at et redusert totalt antall kvotefaktorer innebærer fastsettelse av en noe høyere kvoteenhet enn en ellers ville hatt.

Et tredje mulig alternativ vil kunne være en målrettet bruk av strukturgevinstene inn mot fartøy eller grupper en måtte ha et spesielt behov for å tilgodese, herunder en eventuell rekrutteringsordning.

4.3 GTUPPEANDELER

Som følge av at fartøyeier selv kan velge størrelse på fartøyet han fisker sin kvote med vil, det ved en inndeling i grupper etter faktisk lengde i regulering av fisket ikke være teknisk mulig med ”politisk” fastsatte gruppekvoter. Gruppeandelene må beregnes etter hvor mange kvotefaktorer det er innenfor hver av gruppene i forhold til den totale sum av kvotefaktorer.

Norges Fiskarlag foreslår i sitt høringsdokument ”Ressursfordeling mellom flåtegrupper” (april 2007) en ny prosentvis kvotefordeling mellom de fire hjemmelslengdegruppene i Finnmarksmodellen. En slik måte eventuelt å endre kvotefordelingen på vil ikke være teknisk mulig. Kvotefordelingen mellom gruppene må avspeile den faktiske fordelingen av kvotefaktorer. Dersom en skulle ønske å påvirke hvor stor andel en gruppe får i forhold til de øvrige vil det i så fall i praksis måtte skje ved å endre samtlige kvotefaktorer innenfor den/de gruppene en ønsker å tilgodese.

4.4 ANTALL GRUPPER I REGULERINGSSAMMENHENG

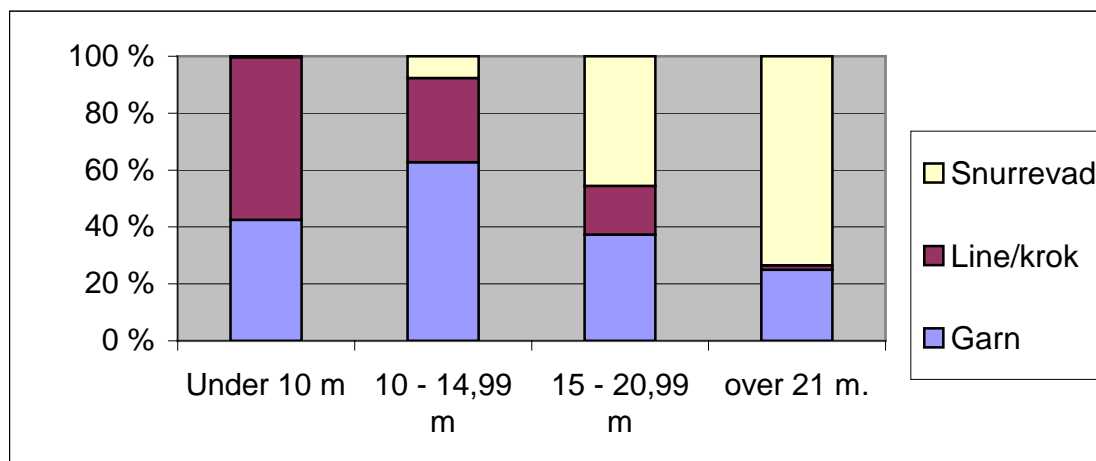
Hvilke grupper en velger innenfor strukturordningen trenger ikke ha betydning for valg av grupper i reguleringssammenheng. Dette fordi hvem en kan strukturere med, ikke har betydning for hvor stor overregulering som legges til grunn for beregning av fartøyskvoten.

Innenfor den årlige regulering av fisket vil det være naturlig å bestemme grupper ut fra hvem som trenger skjerming fra de øvrige fartøyene i kystflåten. Dette vil igjen ha sin bakgrunn i ønsket om å opprettholde en variert flåtestruktur.

Fiskeridirektøren mener det kun vil være nødvendig med gruppeinndeling og egne gruppekvoter dersom fartøyene trenger særskilt beskyttelse mot konkurranse fra større fartøy. Finnmarksmodellen ble nettopp innført i 2002 etter en slik beskyttelsestankegang. En hadde da hatt en periode med til dels betydelig grad av felles overregulering for hele lukket gruppe, og en måtte i 2001 stoppe alt fiske 13. mai som følge av at kvoten for kystflåten var oppfisket. I dag er situasjonen noe annerledes og en kan stille spørsmål ved om det fortsatt er hensiktsmessig å ha en inndeling i 4 reguleringsgrupper.

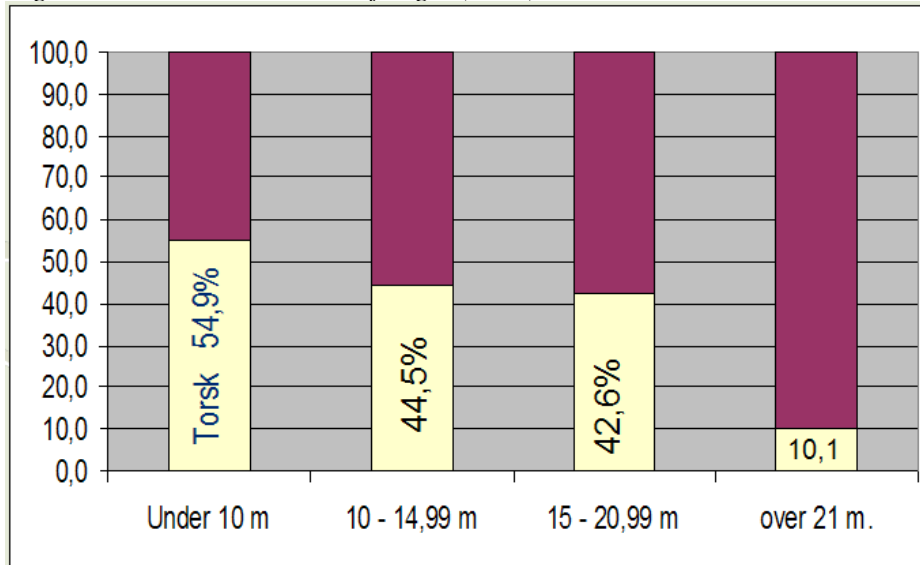
Når man vurderer inndelingen av lukket gruppe i undergrupper kan det være grunn til å se litt nærmere på flåtens sammensetning. Kystflåten er en sammensatt flåte med alt fra enmannssjarker til relativt store havgående fartøy på 90 fot, noen sågar over det også. Fartøyene har ulik driftsintensitet, hvor noen driver fiske så å si hele året, mens andre driver intensivt i perioder for så å ligge i ro en tid. Graden av driftsintensitet er ikke nødvendigvis avhengig av fartøyets størrelse. Fartøyene har videre ulik driftsform, hvor garn/krok og line er dominerende blant de minste fartøyene mens snurrevad er dominerende blant de største fartøyene. Figur 1 nedenfor viser fangst av torsk fordelt på redskap i 2006.

Figur1, Redskapsbruk:

Hvor stor andel torsk utgjør av fartøyets fangster kan også være relevant. Figur 2 viser dette:

Figur 2, andel torsk av total fangst (tonn):

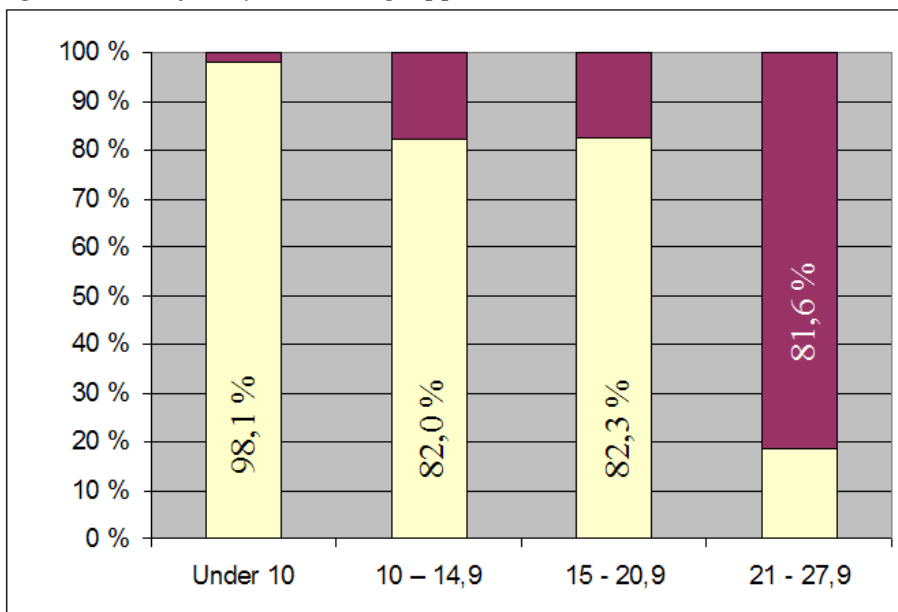

Hvor mange deltakeradganger fartøyene har er også svært forskjellig, andelen av fartøy som kun har gruppe I adgang er størst blant de minste fartøyene. Tabell 3 viser kombinasjoner av deltakeradganger blant helårsdrevne fartøy.

Tabell 3, kombinasjoner av deltakeradganger, helårsdrevne fartøy 2006, etter største lengde:

Deltakeradgang	Under 10	10 – 14,9	15 - 20,9	21 - 27,9	Totalt
Gruppe I	158	551	116	23	848
GrpI+makrell	0	59	4	2	65
GrpI+nvg	3	37	12	11	63
GrpI+nvg+seinot	0	13	7	62	82
Som over +makrell+nsjøsild	0	1	0	23	24
GrpI+nvg+makrell	0	11	2	4	17
Sum	161	672	141	125	1.099

Figur 3, andel fartøy med kun gruppe I:

Dannelse av grupper påvirkes videre delvis av regelverket for eksempel under 35 fot (Sjøfartsdirektoratet) og under 50 fot (erhvervsløyve), men også av båtfabrikanter, behovet for bemanning og av behovet for sjødyktighet/egnethet på fartøyene noe som igjen avhenger av hvor du bor i forhold til hvor du skal fiske.

Hvilke grupper som trenger et spesielt vern vil avhenge av hvilke kriterier man vil legge til grunn, noen vil kanskje si at små fartøy som fisker med juksa/line og som kun har gruppe I deltakeradgang kan trenge et spesielt vern, mens andre vil kanskje si at det er så få store fartøy som fisker med line at de trenger et spesielt vern. Sett fra Fiskeridirektørens ståsted er det vesentlig at man ved valg av grupper som trenger vern også legger vekt på at reguleringene skal være robuste og enkle, samt kontrollerbare.

Den teknologiske framgangen kombinert med en profesjonalisering av fisket har de siste årene medført en stadig større utnyttelse av de individuelle kvotene, noe som leder til at man må redusere graden av overregulering for at ikke gruppekvoteene skal overfiskes. Også drifts- og strukturordningen har medført en høyere kvoteutnyttelse og således bidratt til å redusere overreguleringen.

Erfaringene våren 2007 med et svært godt fiske for deler av flåten tyder på at overreguleringen spesielt i gruppen 10 (11) til 15 meter må reduseres neste år for å unngå overfiske av gruppekvoteen. Det at denne gruppen trolig får tilgang til strukturkvoter tilsier også at en bør være forsiktig ved fastsettelsen av overreguleringsgrad for 2008.

I de tre gruppene over 11 meter vil det trolig være behov for overregulering i størrelsen 2 % til 10 % gitt uendret totalkvote, og overreguleringen kan trolig settes høyest i gruppen 15 – 21 meter. Med relativt like overreguleringsgrader i gruppene over 11 meter bør en stille spørsmål om ikke alle fartøy over 11 meter for 2008 kan reguleres som én gruppe med samme overreguleringsgrad. En inndeling med én gruppe for fartøy under 11 meter og én gruppe for fartøy over 11 meter kan således være et aktuelt valg i dagens situasjon.

Et alternativ til to grupper vil kunne være 3 grupper. På grunnlag av figurene som er vist tidligere synes det da mest naturlig å opprettholde skillet på 21 meter, slik at man har én gruppe under 11 meter, én gruppe mellom 11 og 21 meter og én gruppe over 21 meter. Valg av reguleringsform, overreguleringsgrad og eventuelle refordelinger vil da skje innenfor disse gruppene.

Fiskeridirektøren vil anbefale at man for 2008 velger en regulering med 2 grupper; over og under 11 meter faktisk lengde. Dette vil være en egnet inndeling også for hyse- og seifisket med konvensjonelle redskap. Dersom man i framtiden kommer i en situasjon med svært dårlig tilgjengelighet av torsk langs kysten, vil det være uproblematisk å innføre flere grupper i reguleringssammenheng dersom det skulle være behov for særskilt skjerming av flere grupper enn fartøy under 11 meter faktisk lengde.

5. OPPSUMMERING

Nedenfor har vi oppsummert de viktigste punktene i diskusjonen overfor. Som ledd i våre forberedelser til neste års regulering ber vi om eventuelle synspunkter og innspill fra Reguleringsmøtet.

- Reguleringsopplegget i torskefisket er svært komplisert og det er et stort behov for forenkling.
- Hjemmelslengde og grupper inndelt etter hjemmelslengde vil være bestemmende for fartøyets kvotefaktor og med hvem fartøyet eventuelt kan strukturere seg sammen med. Regjeringen har overfor Stortinget foreslått en inndeling i følgende grupper:
 - 0 – 10,9 meter
 - 11 - 14,9 meter
 - 15 - 20,9 meter
 - 21 – 27,9 meter
- Dersom en skulle ønske å endre kvotefordelingen innad i lukket gruppe, vil det i praksis måtte skje ved å endre kvotefaktorene for de berørte fartøy.
- Fordeling av eventuelle fremtidige strukturgevinster kan skje innenfor hver av disse gruppene, proratarisk til alle i lukket gruppe eller styrt mot fartøy som man måtte ønske å tilgodese.
- Fartøyene foreslås, som for 2007, inndelt i reguleringsgrupper etter faktisk lengde. Gruppekvotenes størrelse blir fastsatt ut fra antall kvotefaktorer i gruppen ved utgangen av foregående år.
- Antall reguleringsgrupper bør fastsettes utelukkende ut fra hvilket saklig behov det til enhver tid er for skjerming mht grad av overregulering.
- Dersom grensen i struktursammenheng fastsettes til 11 meter hjemmelslengde vil det være naturlig at 11 meter faktisk lengde blir den nye grensen for den minste reguleringsgruppen.
- Basert på utviklingen i kvoteutnyttelse de senere år for fartøy over 11 meter, ligger det for 2008 an til at alle fartøy over 11 meter faktisk lengde kan slås sammen til én reguleringsgruppe med felles overreguleringsgrad.

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 3/2007

FREMTIDIG REGULERING AV TORSK, HYSE OG SEI FOR KYSTFARTØY I LUKKET GRUPPE

Fiskeridirektøren pekte på at saken legges frem for å starte arbeidet med neste års regulering av fisket etter torsk, hyse og sei. Stortinget behandler samtidig struktursaken, og flertallsinnstillingen fra Næringskomiteen er i tråd med fremlegget i stortingsmeldingen. Uansett vil struktursaken neppe ha noen dramatisk betydning for spørsmålet om regulering av fisket. Fiskeridirektøren viste særlig til følgende punkter:

- Reguleringsopplegget er svært komplisert, og det er stort behov for forenkling.
- Hjemmelslengde og grupper inndelt etter hjemmelslengde vil bestemme fartøyenes kvotefaktor og hvilke fartøy som kan struktureres sammen.
- Endringer i kvotefordelingen mellom fartøyene må i praksis skje ved å endre kvotefaktorene til berørte fartøy. Dette gjelder også dersom det på politisk grunnlag ønskes en annen fordeling mellom gruppene, for eksempel ved å flytte 1 % av kvoten fra en gruppe til en annen.
- Fordeling av fremtidige strukturgevinster kan skje innenfor hver enkelt gruppe, proratarisk til alle i lukket gruppe eller til bestemte fartøy man ønsker å tilgodese. På Stortinget synes det å være en oppfatning om at strukturgevinstene skal gå tilbake til vedkommende gruppe, men det er ikke nødvendigvis klart hva som utgjør en gruppe i denne sammenhengen, og hvordan dette forholder seg til for eksempel bruk av rekrutteringskvoter.
- Fartøyene bør inndeles i reguleringsgrupper etter faktisk lengde, og gruppekvotes størrelser fastsettes ut fra antall kvotefaktorer i gruppen ved utgangen av foregående år. Det bør ikke gjøres unntak for bestemte (under)grupper av fartøy, slik det er gjort i reguleringen for 2007.
- Antall reguleringsgrupper bør fastsettes utelukkende ut fra behovet for skjerming av fartøy med hensyn til grad av overregulering. I reguleringssammenheng er det fullt mulig å ha færre enn fire grupper, selv om man har fire grupper i struktursammenheng.
- Dersom det i struktursammenheng settes en grense på 11 meter hjemmelslengde, vil det være naturlig at 11 meter faktisk lengde blir ny grense for den minste reguleringsgruppen.
- For 2008 ligger det an til at alle fartøy over 11 meter faktisk lengde kan slås sammen til en reguleringsgruppe med samme overregulering. Dersom alle fartøy over denne lengdegrensen gis samme overregulering, er det i reguleringssammenheng ikke grunn til å operere med mer enn en gruppe for disse fartøyene. Dette vil samtidig forenkle reguleringsopplegget. For fartøy under 11 meter faktisk lengde vil det kunne legges opp til et nokså fritt fiske etter torsk, hyse og sei. Dersom en ønsker flere grupper over 11 meter, vil det ut fra blant annet fartøyenes driftsmønster og kvotegrunnlag kanskje være mer naturlig med en grense på 21 meter enn på 15 meter.

Norges Fiskarlag sa seg enig i at reguleringsopplegget har blitt mer og mer komplisert de siste årene, og ønsket velkommen den diskusjonen Fiskeridirektøren legger opp til. Det pågår en prosess i Fiskarlaget knyttet til ressursfordelingen, der Landsstyret har sendt på høring en

modell som ikke er helt i tråd med Fiskeridirektørens forslag. Diskusjonen vil pågå fremover, og fordelings- og rettferdighetshensyn vil stå sentralt i vurderingene. Fiskeridirektørens fremlegg vil bli tatt med videre i prosessen, og medlemslagene vil bli oppfordret til å se på saksdokumentet. Det ble stilt spørsmål om fartøy som etter en ny grense på 11 meter flyttes fra en reguleringsgruppe til en annen tar med seg alt kvantum til den minste gruppen, eller om dette skal beregnes på en annen måte.

Fiskeridirektøren understreket at det ikke er tatt stilling til håndteringen av kvotespørsmålet for fartøy som flyttes ned til den minste reguleringsgruppen. Med Fiskeridirektørens fremlegg legges det opp til en diskusjon om valg av reguleringsmodell, og dette kan gjøres uavhengig av spørsmålet om fartøyene skal ha med seg hele kvantumet eller ikke.

Fiskeri- og kystdepartementet opplyste at spørsmålet om hvordan fartøyene tar med seg kvoter fra en gruppe til en annen vil bli behandlet senere i departementet.

Norges Kystfiskarlag pekte på at det også kan tenkes andre måter å regulere på enn ut fra lengde, for eksempel med en fordeling mellom fartøy som fisker med henholdsvis passive og aktive redskap. Det ble også reist spørsmål om hvordan en kan bevare en differensiert flåte med kun to reguleringsgrupper slik Fiskeridirektøren legger opp til.

Fiskeridirektøren viste til tidligere diskusjoner om virkemidler for å ivareta målet om en differensiert flåte, der eksempelvis det å forby utskifting/forlenging over visse lengdegrenser (skott) har blitt avvist. Med en regulering ut fra faktisk lengde vil noe av insentivet til å skifte til større fartøy ikke lenger være til stede, kanskje kan det lønne seg å gå noe ned i størrelse.

Sametinget sluttet seg til ønsket om å forenkle reguleringsopplegget, og ønsket velkommen en diskusjon om forholdet mellom hjemmelslengde og faktisk lengde osv.

Fiskeriforskning viste til at fartøy mellom 21 og 28 meter er sterkt spesialiserte og har et sammensatt driftsgrunnlag, og at disse kanskje bør utgjøre en egen gruppe.

Fiskeridirektøren anførte at det bare ville være grunnlag for en slik gruppe dersom fartøyene skiller seg ut med hensyn til overregulering.

Fiskeridirektøren takket for innspillene, og opplyste at det vil bli arbeidet videre med saken fremover mot Reguleringsmøtet til høsten, blant annet med beregninger omkring kvotefaktorer for fartøy som skifter reguleringsgruppe.

Sak 4/2007

Regulering av fisket etter lodde ved
Grønland, Island og Jan Mayen sesongen
2007/2008

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2007/2008

1 AVTALESITUASJONEN

1.1 ”TREPARTSAVTALEN”

Grønland, Island og Norge inngikk en ny ”Trepartsavtale” 8. juli 2003. Avtalen hadde gyldighet til og med 31. mai 2004, men inneholder en bestemmelse om forlengelse med 1 år av gangen med mindre en av partene sier opp avtalen senest 6 måneder før utløpet av avtalens opprinnelige periode, eller en tilleggsperiode. Ingen av partene har sagt opp avtalen, og i henhold til avtalens artikkel 13 er den forlenget med ett år, frem til 31. mai 2008.

Fordelingen av totalkvoten mellom partene i avtalen er 11 % til Grønland, 81 % til Island og 8 % til Norge.

I henhold til avtalen har Grønland og Norge etter sesongstart 20. juni adgang til å fiske sine respektive andeler av den forventede TAC. Ved vurderingen legger partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen. Norge har etter avtalen anledning til å fiske inntil 12 % av foreløpig TAC om sommeren/høsten, jf. ”Trepartsavtalen” art. 4 punkt 1. Dette tilsvarer 8 % av den forventede TAC.

I Islands økonomiske sone (IØS) har norske fartøy adgang til å fiske inntil 35 % av den kvote som Norge skal ha i henhold til avtalen, samt eventuelle overføringer fra en av partene. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N og i tillegg må fisket avsluttes senest 15. februar, jf. bilateral avtale mellom Island og Norge av 9. juli 2003 punkt 1.

Norske fartøy har anledning til å fiske hele sin loddekvote i Grønlands fiskerisone nord for 64°30'N.

I sommer- og høstperioden (20. juni til 1. desember) kan inntil 30 norske fartøy fiske i IØS samtidig. I vintersesongen (1. desember til og med 15. februar) kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS.

1.2 ”SMUTTHULLAVTALEN”

Som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge (”Smutthullavtalen”), får Norge årlig overført et kvantum lodde fra Island. Størrelsen på overføringen henger sammen med den norske overføringen av torsk til Island. Overføringen av torsk er en fast prosent av TAC på torsk, uavhengig av TAC på lodde. Hele den islandske overføringen av lodde til Norge kan fiskes i IØS, og medfører også en økning i forhold til den tidligere ”Trepartsavtalen” fra 30 til 35 norske fartøy (20 til 25 fartøy i vintersesongen) som kan fiske i IØS samtidig. Overføringen for sesongen 2007/2008 vil være på 14.485 tonn lodde til Norge.

1.3 NORGE/EU

Fra og med 2004 har et element i den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU vært en overføring av lodde i Grønlands fiskerisone (GS) til Norge. Kvoten fra EU måtte fiskes innenfor kalenderåret, og var i 2004 fastsatt til 15.000 tonn. EU hadde i 2004 ikke tilstrekkelig loddekvote til å oppfylle sine forpliktelser overfor Norge. Dette førte til at Norge og EU ble enig om en løsning hvor overføringen av lodde i Grønlands fiskerisone ble redusert til 7.035 tonn i 2004. Dermed har Norge 7.965 tonn lodde til gode fra 2004. Dersom EU igjen har tilgjengelig loddekvote, skal det legges til rette for at norske fartøy kan fiske denne kvoten ved første anledning.

2 LODDEFISKET VED ISLAND, GRØNLAND OG JAN MAYEN

2.1 KORT HISTORIKK

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i IØS og GS. Vinterfisket foregår kun i IØS. I 2005 ble det ikke fisket sommerlodde, og vinteren 2006 ble det fisket et svært begrenset kvantum i IØS. Det ble heller ikke fisket lodde sommeren 2006. Vinteren 2007 ble imidlertid hele loddekvoten i IØS fisket av norske fartøy. Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen i perioden 1978/1979 til og med 2006/2007.

2.2 LODDESESONGEN 2006/2007

ACFM anbefalte i 2006 at det i henhold til eksisterende forvaltningsplan ikke burde fiskes av loddebestanden inntil ny informasjon om bestandens størrelse var tilgjengelig og viste en forventet gytebestand på minst 400.000 tonn mars 2007. Problemer med å estimere bestandens størrelse førte til at det ikke ble åpnet for et sommerloddefiske i 2006.

Islandske forskningsfartøy, sammen med kommersielle fiskefartøy, gjorde høsten 2006 flere forsøk på å estimere bestanden. Først i januar 2007 ble det funnet lodde som gav muligheter for et kommersielt fiske innenfor en foreløpig TAC på 180.000 tonn.

Ved sesongstart 17. januar 2007 var den norske kvoten på 30.585 tonn, og kvoten var sammensatt av to elementer. Det første elementet bestod av Norges andel på 8 % av TAC på 180.000 tonn, hvor av 35 % kunne fiskes i IØS. Dette gav en norsk kvote på 14.400 tonn. I tillegg fikk Norge overført et kvantum fra Island på 16.185 tonn som et resultat av "Smuthullavtalen". I henhold til avtalen kunne hele overføringen fiskes i IØS. Av den norske kvoten på 30.585 tonn kunne 21.225 tonn fiskes i IØS.

Den 1. februar ble TAC økt fra 180.000 tonn til 370.000 tonn. I tillegg fikk Norge en kompensasjon fra Island på 12.500 tonn for manglende fiske i sesongen 2005/2006. Dette

medførte at den norske kvoten økte til totalt 58.285 tonn hvorav inntil 39.045 tonn kunne fiskes i IØS. Den sørlige grensen ble samtidig flyttet til 64°00'N.

Fisket ble regulert med maksimalkvoter på 900 tonn til hvert fartøy. Det ble påmeldt totalt 69 fartøy. I første omgang ble det trukket ut 25 fartøy. Da kvoten ble økt 1. februar ble det i tillegg sendt ut 21 fartøy. Et fartøy måtte avslutte fisket pga. problemer med redskap, og ytterligere ett fartøy ble derfor gitt tillatelse til å delta. Det viste seg at mange fartøy avsluttet fisket uten å ta hele maksimalkvoten sin. En av grunnene til dette var at flere fartøy valgte å ikke laste opp fartøyene sine for å berge lasten til konsumkvalitet. En annen grunn var at kvantum faktisk losset lodde viste seg å være mindre enn innmeldt kvantum. På bakgrunn av dette sendte Fiskeridirektoratet ut flere fartøy for å sikre at norsk totalkvote ble oppfisket. Totalt 47 fartøy deltok.

Basert på fartøyenes rapporteringer stoppet Islands kystvakt det norske fisket i IØS 11. februar om morgenen med øyeblikkelig virkning. Da var kvoten beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet sendte stoppmelding kl. 14.00 samme dag. Fem fartøy var da i IØS, disse hadde totalt en restkvote på ca. 1.000 tonn. Tre fartøy meldte inn fangst og gikk tilbake til Norge. To fartøy ble værende i IØS, disse hadde da en restkvote på totalt ca. 500-600 tonn. Fiskeri- og kystdepartementet sendte en anmodning til islandske myndigheter mandag morgen 12. februar der de med bakgrunn i kvoteavtalen ba om at de to gjenværende fartøyene fikk fiske sin restkvote, selv om det ville innebære at den norske totalkvoten ble overfisket. Et eventuelt overfiske ville gå til fratrukk på neste års kvote. Dette ble akseptert av islandske myndigheter. De to gjenværende fartøyene fikk da anledning til å fiske opp restkvoten sin. Etter en gjennomgang/kvalitetssikring av fangsttallene mandag 12. februar ble oppfisket kvantumet noe nedjustert. Tirsdag 13. februar gikk ett fartøy hjem pga. oppdrag for Havforskningsinstituttet. Etter enighet mellom Fiskeri- og kystdepartementet og Fiskeridirektoratet fikk det gjenværende fartøyet anledning til å fiske resten av norsk totalkvote, noe som innebar at fartøyet fikk fiske ut over maksimalkvoten på 900 tonn. Islands kystvakt stoppet fisket torsdag 15. februar kl. 00.00.

I følge data fra Norges Sildesalgslag per 29. mai 2007 fisket de 47 fartøyene totalt 39.191 tonn lodde.

3 VITENSKAPELIGE ANBEFALINGER FOR LODDEFISKET 2007/2008

Anbefalingene fra ICES er ennå ikke tilgjengelige, og kvoten for sesongen 2007/2008 er således ikke fastsatt. En foreløpig TAC-anbefaling for sesongen 2007/2008 vil trolig foreligge i begynnelsen av juni 2007.

Reguleringen av denne bestanden tar vanligvis sikte på at minimum 400.000 tonn lodde skal være igjen for å gyte etter at fisket er slutt.

4 KVOTESITUASJONEN 2007/2008

Det er ikke avtalt lodde til Norge i den bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge og EU for 2007. Dersom bestandssituasjonen og EUs kvote gir rom for det, vil Norge imidlertid få en kompensasjon på 7.965 tonn som vil kunne fiskes i grønlandske farvann i 2007. Videre har

Norge, som følge av ”Smutthullavtalen”, en kvote på 14.485 tonn som også kan fiskes i IØS. I tillegg kommer Norges andel på 8 % av TAC.

Spørsmålet om kompensasjon i forbindelse med islandsk fiske på norsk kvote vinteren 2007 er ennå ikke avklart.

5 DELTAKELSE

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Det er også fastsatt i Islands nasjonale regulering av utenlandske fartøys fiske i Islands økonomiske sone at fisket er forbeholdt ringnotfartøy.

Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. Dersom en ser bort fra de siste tre årene hvor det ikke har vært et ordinært fiske, har deltakelsen de ti foregående sesongene variert mellom 53 og 80 fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2007/2008.

6 ÅPNINGSDATO

I følge ”Trepartsavtalen” kan fisket begynne 20. juni, jf. avtalens art. 2.

I årene før 1997 ble fisket åpnet tidligst 1. juli og senest 10. august. I perioden 1999 - 2002 ble fisket åpnet 20. juni. I 2003 ble fisket etter lodde for norske fartøy i farvannene ved Jan Mayen, Grønland og Island åpnet 8. juli fordi det ikke forelå noen ”Trepartsavtale” før denne dato. I 2004 hadde en problemer med å estimere bestandsstørrelsen, og fisket etter lodde ble åpnet 9. juli. Estimering av bestanden var også et problem i sesongen 2005/2006 og 2006/2007. Som en følge av dette har det ikke vært avviklet sommerfiske etter lodde de to siste årene.

Dersom forskerne finner grunnlag for å åpne for fiske sommeren 2007 vurderer Fiskeridirektøren det som hensiktsmessig å følge Trepartsavtalen bestemmelse om åpningsdato.

Fiskeridirektøren foreslår at et eventuelt loddefiske åpner 20. juni.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Bergen før åpning av fisket innen en nærmere fastsatt frist.

7 FARTØYKVOTER OG ØVRIGE REGULERINGSTILTAK

Som nevnt er det usikkert om det blir et sommerlodde fiske i 2007, og eventuelt hvor stor kvoten vil bli. I normale år har dette fisket vært fordelt etter ”universalnøkkelen”. Det har vært satt en faktor for det samlede fisket i alle områder, samt en egen faktor for fisket i IØS.

Dersom kvoten blir liten kan det være mer hensiktsmessig å fordele dette med maksimalkvoter, tilsvarende som i februar 2006 og januar 2007.

På grunn av den store usikkerheten, vil Fiskeridirektøren foreslå at spørsmålet om kvoteregulering avgjøres når en eventuell foreløpig TAC foreligger.

Fiskeridirektøren foreslår at kvotene per fartøy blir fordelt i samråd med næringen etter universalnøkkelen eller som flate maksimalkvoter når en foreløpig TAC er klar.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at de individuelle kvotene kan oppheves dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

7.1 ADGANG TIL ISLANDS OG GRØNLANDS SONER

Også i kommende sesong vil det være behov for en ordning som medvirker til at det ikke deltar flere fartøy samtidig i IØS enn det som hjemles i ”Smutthullavtalen” og ”Trepartsavtalen”. For øvrig er adgangen til IØS et forhold som håndheves av islandske myndigheter.

Norges Sildesalgslag har administrert en innseilingsordning i dette fisket de siste årene. Norges Sildesalgslag har døgnbemanning og god kontakt med flåten, og ordningen har etter Fiskeridirektørens oppfatning fungert godt.

Fiskeridirektøren foreslår at Norges Sildesalgslag i reguleringsforskriften bemyndiges til å administrere innseilingen for det enkelte fartøy som kan drive fiske etter lodde i Islands sone.

7.2 STENGNING AV FELT VED INNBLANDING AV SMÅLODDE

ICES har tidligere anbefalt at områder med mye smålodde bør stenges for kommersielt fiske for å forhindre uttak av for stor mengde smålodde, og at forvaltningsmyndighetene bør legge til rette for en rask og effektiv prosess for å stenge slike områder.

Fiskeridirektøren foreslår at han gis hjemmel til å foreta stengning av felt med for stor mengde smålodde.

7.3 DELEGASJON

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

VEDLEGG

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN, GRØNLAND OG ISLAND, 1978-2007.
KVANTUMET ER OPPGITT I 1000 TONN.

År ¹	Jan Mayen sonen	Omtvistet område ²	Herav i Trekanten	Grønlands Sone (GS)	Islands sone (IØS)	Totalt sommerlodde	Totalt vinterlodde (IØS)	Totalt året
1978	136	18				154		154
1979	39	84				123		123
1980	43	77	2			120		122
1981	89	1				90		90
1982								
1983								
1984	93	13				106		106
1985	10	183	25			193		193
1986	70	80	28			150	50	200
1987	8	74	12			82	60	142
1988		6	5		6	12	60	72
1989		0	0		52	53	52	105
1990	1				21	22	63	85
1991								
1992	1	62	58		2	65	47	112
1993	5			122		127		127
1994				14	84	98	16	114
1995					28	28		28
1996	45			101	60	206		206
1997				78	79	157	1	158
1998				66	22	88		88
1999				11	16	27	15	42
2000				39	41	80	11	91
2001				63	45	108		108
2002				70	50	120	5	125
2003				68	1	69		69
2004				33	1	34	15	49
2005							66	66
2006							2	2
2007							39	39
SUM	540	598	130	665	508	2 314	502	2 816

¹ Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

² Området mellom midtlinjen Jan-Mayen -Grønland og Grønlands 200 mils sone. Haag-dommen av 1993 avklarte dette spørsmålet.

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 4/2007

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2007/2008

Forsker Reidar Thoresen ved Havforskningsinstituttet orienterte om rådet fra ACFM vedrørende lodde. På bakgrunn av forholdsvis beskjedne funn av bestanden i dette området har ACFM ikke tilrådd et sommerfiske. ACFM anbefaler foreløpig en totalkvote på 308 000 tonn lodde. Av denne totalkvoten anbefales at 2/3 (206 000 tonn) tas fra sesongstart i november 2007 og første del av sesongen. Det vil deretter bli foretatt nye undersøkelser og totalkvoten kan bli justert på bakgrunn av disse undersøkelsene for resterende del av sesongen.

Sør-Norges Trålerlag ved Valter Rasmussen tok opp spørsmålet om det foreligger nasjonalt eller internasjonalt regelverk som setter begrensninger mot bruk av pelagisk trål i fisket etter lodde i disse områdene. Fiskeridirektøren viste til sakspapirene hvor det fremgår at Islands nasjonale regulering av utenlandske fartøys fiske i Islands økonomiske sone er forbeholdt ringnotflåten.

Paul Gustav Remøy ved Fiskebåtredernes Forbund orienterte om at de har sendt et brev til myndighetene hvor de påpeker uheldige sider ved dagens trepartsavtale mellom Norge, Island og Grønland. Trepartsavtalen er inngått med utgangspunkt i et sommerfiske, et vinterfiske innebærer store utfordringer for flåten mht. begrensningene som er satt for norske fartøy sitt fiske etter lodde i Islands økonomiske sone. Fiskebåtredernes Forbund ønsker på denne bakgrunn at trepartsavtalen revurderes. Fiskeridirektøren anser dette som et spørsmål som Fiskeri- og kystdepartementet må vurdere i de fremtidige forhandlingene med Island og Grønland.

Dersom det på tross av rådene fra ACFM åpnes for et sommerfiske etter lodde sluttet Reguleringsmøtet seg til Fiskeridirektørens forslag til åpningsdato 20. juni og at Norges Sildesalgslag administrer påmeldingen. For øvrig vil reguleringsopplegget følge samme mønster som tidligere år.

Sak 5/2007

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2007

- 1. Bunnfisk nord for 62°N**
- 2. Pelagiske fiskerier**
- 3. Fiskeriene i Nordsjøen**

UTVIKLINGEN I ENKELTE FISKERIER I 2007

1. BUNNFISK NORD FOR 62°N.

1.1 TORSK

1.1.1 KVOTESITUASJONEN I 2007.

Tabell 1: Kvotesituasjonen for 2007:

Land	Kvote
Norge:	199.500 tonn
Russland:	187.500 tonn
Tredjeland:	58.000 tonn
Sum:	445.000 tonn

Av dette kan inntil 16.000 tonn, 8.000 tonn til Russland, hvorav 1.000 tonn ”murmanskorsk” og 8.000 tonn til Norge, hvorav 1.000 tonn kystorsk, disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Dette innebærer at TAC av nordøstarktisk torsk for 2007 inklusiv avsetning til forsknings- og forvaltningsformål er 424.000 tonn, mens TAC for norsk kystorsk er 21.000 tonn.

Avtalen med Russland åpner for å øke kvoten til forsknings- og forvaltningsformål fra 7.000 tonn til 8.000 tonn, man fant imidlertid det tilstrekkelig å videreføre kvoten på 7.000 tonn. Dette innebærer en disponibel kvote for norske fiskere på 192.500 tonn.

Den norske kvoten er fordelt med 56.903 tonn (29,56 %) til trål og 135.597 tonn (70,54 %) til konvensjonelle redskaper.

1.1.2 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

Tabellen nedenfor viser gruppekvoter, oppfisket kvantum og restkvote per 14. mai (uke 19). Alle grupper er regulert med fartøyskvoter i utgangspunktet, eventuelle tillegg er gitt som maksimalkvoter.

Tabell 2:

Grupper	Gruppekvote	Oppfisket kvantum	Rest/overfiske (tonn)
Trål	56.903	21.398	35.505
Over 28 meter	17.370	7.207	10.163
Lukket gruppe	105.345	103.526	1.819
Under 10 m ¹	17.898	13.208	4.690
10 – 14,9 m ¹	39.420	43.785	- 4.365
15 – 20,9 m	21.659	18.668	2.991
Over 21 m	26.368	27.865	-1.497
Åpen gruppe	12.882	11.946	936
Sum	192.500	144.077	48.423

¹ Fartøy med største lengde mellom 10 og 10,99 meter og med hjemmelslengde under 10 meter er plassert i gruppen under 10 meter.

Oppfisket kvantum inkluderer ca 1.000 tonn torsk tatt innenfor avsetningen til forsknings- og forvaltningsformål.

Gruppekvote over inkluderer distriktskvoteavsetningen på totalt 3.484 tonn hvorav 1.896 tonn i torsketrålgruppen, 624 tonn i lukket gruppe over 21 meter og 964 tonn i lukket gruppe 15 – 20,9 meter.

Trålkvoten på 56.903 tonn er fordelt med 56.153 tonn til fartøy med torsketråltillatelse og 750 tonn til dekning av bifangst av torsk for fartøy med seitråltillatelse. Av gruppekvote til fartøy med torsketråltillatelse er 1.896 tonn avsatt til distriktskvote. Trålerne er regulert med fartøykvoter. Etter diskusjonen på Reguleringsmøtet i november fremmet Fiskeridirektøren forslaget om at fartøy med seitråltillatelse ved hver enkelt landing kunne ha en innblanding på til sammen 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst, noe som også ble vedtatt. Dette er en forenkling i forhold til bifangstregler som denne fartøygruppen har hatt i tidligere år. Det er så langt i år landet 292 tonn torsk og 1.256 tonn hyse av denne fartøygruppen.

Konvensjonelle fartøy på 28 meter og over er regulert med fartøykvoter innenfor en gruppekvote på 17.370 tonn torsk. Dette utgjør 12,81 % av avsetningen til den konvensjonelle flåten. Per 14. mai er det landet 7.207 tonn, og det gjenstår dermed 10.163 tonn av gruppekvote. Dette er som forventet, da denne fartøygruppen tradisjonelt fisker mesteparten av kvoten på slutten av året.

I lukket gruppe (tidligere kalt gruppe I) beregnes, som i tidligere år, det enkelte fartøys kvote etter fartøyets hjemmelslengde. I årene 2002-2004 ble fartøyene plassert i grupper etter fartøyets største lengde, mens de i årene 2004 – 2006 ble plassert i grupper etter fartøyets hjemmelslengde. Så lenge man har en fartøykvoteregulering med lav overreguleringsgrad, har det liten betydning hvordan fartøyene blir plassert i grupper. Som følge av en effektiv strukturering har en imidlertid de siste årene kunnet ha relativt romslige kvoter spesielt i gruppen under 10 meter. Ordningen med å innplassere fartøyene i grupper etter hjemmelslengde motiverte til å skifte ut til større fartøy, for å bedre kunne utnytte den romslige kvotesituasjonen. Innplassering etter hjemmelslengde medførte således at store og små fartøy konkurrerte innenfor samme kvotegrunnlag. Denne økende grad av kvotemotivert utskifting, spesielt i den minste fartøygruppen, er bakgrunnen for at man i 2007 har valgt å innplassere fartøyene i grupper etter største lengde. Det ble imidlertid lagt til grunn at utskifting av fartøy under 10 meter med fartøy mellom 10 og 11 meter ikke var å anse som kvotemotiverte. Fartøy med største lengde mellom 10 og 11 meter og hjemmelslengde under

10 meter blir derfor fortsatt regulert sammen med fartøy med største lengde under 10 meter (se fotnote i tabell 1).

En slik innplassering etter faktisk lengde medfører at overreguleringen beregnes etter størrelsen på det fartøyet som faktisk er i fiske. Eksempelvis innebærer dette at en utskifting at et fartøy under 15 meter med et fartøy over 15 meter vil få redusert kvote som følge av lavere overregulering.

Gruppekvoteene er beregnet på grunnlag av fartøysammensetningen ved årsskiftet. Utskiftninger som skjer i løpet av året vil således ikke medføre at gruppekvoteene endres, men vil kunne påvirke grad av overregulering i de enkelte reguleringsgrupper. Driftskvoteavtaler som inngås av fartøy som tilhører én lengdegruppe etter faktisk lengde og en annen lengdegruppe etter hjemmelslengde, vil påvirke overreguleringen i de enkelte reguleringsgruppene. Tabellen nedenfor viser overreguleringen ved årsskiftet og den faktiske overreguleringen av fartøykvotene per 14. mai, samt hva den reelle overreguleringen er når en tar hensyn til inngåtte driftskvoteavtaler i 2007:

Tabell 3, Grad av overregulering i beregning av fartøykvotene:

	01.01.2007	14.05.2007	Driftskvoter inkludert
Under 10 meter ¹	68 %	72,2 %	37,3 %
10 – 14,9 meter	26,5 %	24 %	31,7 %
15 – 20,9 meter	10 %	8,5 %	0,5 %
Over 21 meter	2,5 %	4,9 %	16,1 %

¹ Fartøy med største lengde mellom 10 og 10,99 meter og med hjemmelslengde under 10 meter er plassert i Gruppen under 10 meter.

I kolonnen ”Driftskvoter inkludert” er driftskvoteene plassert på mottakende fartøy, altså det som faktisk brukes til å fiske kvoten, mens driftskvoteene ligger på avgivende fartøy på de to foregående kolonnene. Når en tar hensyn til de driftskvoteavtaler som er inngått, er den reelle overreguleringen i enkelte grupper nokså forskjellig fra det som ble lagt til grunn i utgangspunktet. Fartøy som fikk redusert kvote i 2007 i forhold til i 2006 som følge av at fartøyene ble innplassert etter faktisk lengde i år, har i utstrakt grad økt sitt kvotegrunnlag gjennom å inngå driftskvoteavtaler. Bruken av driftskvoter medfører at utnyttelsene av fartøykvotene er noe større enn de ellers ville vært. I tilfeller hvor driftskvoten overføres fra fartøy i en lavere lengdegruppe (etter faktisk lengde) til fartøy i en høyere, virker det imidlertid modererende at kvoten beregnes med overreguleringen til faktiske lengde på mottakende fartøy. Den reduserte overreguleringen gir et lavere uttak enn det man ville hatt dersom kvoten i stedet hadde blitt fisket fullt ut på det avgivende fartøyet.

Per 24. mai er det totalt 2.025 aktive fartøy, mens det er 2.371 deltakeradganger. 346 deltakeradganger er passive i hovedsak på grunn av driftskvoteavtaler.

En har foreløpig valgt å ikke justere gruppekvoteene. På bakgrunn av den bevegelse som har skjedd i flåten, burde imidlertid gruppekvoteene for de minste og de største fartøyene bli justert noe opp. Gruppekvoteene for fartøy fra 10 – 14,9 meter og fra 15 – 20,9 meter burde bli justert tilsvarende ned. Inngåtte driftskvoteavtaler tilsier også en justering av gruppekvoteene.

De som tidligere hadde skiftet ut til et relativt mye større fartøy enn det deres hjemmelslengde tilsa, fikk i år en relativt sett mye lavere kvote enn det de hadde i 2006. Dette førte til et press

for å få økt disse fartøyenes kvoter, og 12. mars ble kvotene økt som følger: Alle fartøy med faktisk lengde over 11 meter og med hjemmelslengde under 10 meter fikk økt kvoten med 20 %. Alle fartøy med faktisk lengde over 15 meter og med hjemmelslengde mellom 10 og 14,9 meter fikk økt kvoten med 15 %. Alle fartøy med faktisk lengde over 21 meter og med hjemmelslengde mellom 15 og 20,9 meter fikk økt kvoten med 5 %.

Av gruppekvoten for fartøy i lukket gruppe over 21 meter er 624 tonn avsatt til distriktskvote. Gruppen er regulert med fartøykvoter, hvor en i utgangspunktet la inn en overregulering på 2,5 %. Dette er samme grad av overregulering som i tidligere år. Overreguleringen er beregnet når en holder distriktskvoten utenfor. Ved årets begynnelse besto gruppen av 180 fartøy med til sammen 2.235 kvotefaktorer. Per 14. mai besto gruppen av 185 fartøy med til sammen 2.287 kvotefaktorer. Når en tar hensyn til de driftskvoter som fiskes av denne flåtegruppen er det totalt 2.531 kvotefaktorer i denne gruppen. Gruppekvoten er beregnet på grunnlag av fartøymassen per 1. januar, og tar ikke høyde for endringer i fartøysammensetning eller inngåtte driftskvoteartaler.

Per 14. mai er det landet 27.865 tonn, gruppekvoten er overfisket med 1.497 tonn. Dette betyr at også distriktskvoteavsetningen er oppfisket. For fartøy med faktisk lengde over 21 meter og hjemmelslengde mellom 21 og 27,9 meter er det i år ikke foretatt refordelinger. Fartøy med faktisk lengde over 21 meter, men med hjemmelslengde under 21 meter har imidlertid fått kvotetillegg som nevnt over, noe som må avregnes gruppekvoten for fartøy over 21 meter.

Av gruppekvoten for fartøy mellom 15 og 20,99 meter i lukket gruppe er 964 tonn avsatt til distriktskvote. Gruppen er regulert med fartøykvoter, hvor en i utgangspunktet la inn en overregulering på 10 %. I fjor var overreguleringen fra årets begynnelse 4 %. Ved årets begynnelse besto gruppen av 232 fartøy med til sammen 1.835 kvotefaktorer. Per 14. mai besto gruppen av 232 fartøy med til sammen 1.810 kvotefaktorer. Når en tar hensyn til inngåtte driftskvoteartaler er summen av kvotefaktorene i denne gruppen 1.677. Gruppekvoten er beregnet på grunnlag av fartøymassen per 1. januar, og tar ikke hensyn til endringer i fartøysammensetningen eller inngåtte driftskvoteartaler.

Per 6. mai er det landet 18.668 tonn, det gjenstår således 2.027 tonn av gruppekvoten når en holder distriktskvoteavsetningen utenfor. For fartøy med faktisk lengde og hjemmelslengde mellom 15 og 20,9 meter er det i år ikke foretatt refordelinger. Fartøy med faktisk lengde mellom 15 og 20,9 meter, men med hjemmelslengde under 15 meter har imidlertid fått kvotetillegg som nevnt over, noe som må avregnes gruppekvoten for fartøy mellom 15 og 20,9 meter.

Fartøy under 15 meter i lukket gruppe og fartøy i åpen gruppe ble i fjor regulert med samlekvoter av torsk, hyse og sei. Som følge av den relativt romslige kvotesituasjonen innenfor hyse og sei relativt til torsk fant en det ikke hensiktsmessig å videreføre samlekvote som reguleringsform i 2007. Det understrekes at samlekvote som prinsipp ikke er forkastet, men at man i 2007 anses å være best tjent med kun en fartøykvoteregulering i torskefisket.

Fartøy mellom 10 og 14,99 meter største lengde var i utgangspunktet overregulert med 26,5 %. En har da holdt fartøy med største lengde mellom 10 og 11 meter og med hjemmelslengde under 10 meter utenfor. Ved årets begynnelse besto gruppen av 1.147 fartøy med til sammen 3.339 kvotefaktorer. Per 14. mai besto gruppen av 1.122 fartøy med til sammen 3.275 kvotefaktorer. Når en hensyn til inngåtte driftskvoteartaler er det i denne gruppe 3.479

kvotefaktorer. Gruppekvoten er beregnet på grunnlag av fartøymassen per 1. januar, og tar ikke høyde for endringer i fartøysammensetningen eller inngåtte driftskvoteavtaler.

I denne gruppen er gruppekvoten overfisket med 4.635 tonn per 14. mai. For fartøy med faktisk lengde og hjemmelslengde mellom 10 og 14,9 meter er det i år ikke foretatt refordelinger. Fartøy med faktisk lengde mellom 11 og 14,9 meter, men med hjemmelslengde under 10 meter har imidlertid fått kvotetillegg som nevnt over, noe som må avregnes gruppekvoten for fartøy mellom 10 og 14,9 meter.

Fartøy med faktisk lengde under 10 meter og fartøy med faktisk lengde mellom 10 og 10,9 meter og hjemmelslengde under 10 meter i lukket gruppe var i utgangspunktet overregulert med 68 %. Ved årets begynnelse besto gruppen av 812 fartøy med til sammen 1.516 kvotefaktorer. Per 14. mai besto gruppen av 832 fartøy med til sammen 1.554 kvotefaktorer. Når en tar hensyn til driftskvoter er sum kvotefaktorer 1.239. Gruppekvoten er beregnet på grunnlag av fartøymassen pr 1. januar, og tar ikke hensyn til bevegelser i flåten eller inngåtte driftskvoteavtaler.

Som følge av en svak utvikling i fisket ønsket en å foreta en refordeling i denne gruppen forholdsvis tidlig, 12. mars ble derfor fartøykvotene i denne gruppen opphevet. Fartøyene i denne gruppen har således et fritt fiske. Per 14. mai er det fisket 13.208 tonn av denne fartøygruppen, det gjenstår således 4.690 tonn torsk.

Tabellen nedenfor viser antall fartøy i de ulike gruppene og hvilke refordelinger som er gitt. Ref. 20% betyr at fartøyene har fått et maksimalkvotetillegg på 20 % av fartøykvoten.

Tabell 4, Antall fartøy, fritt fiske og refordelinger

Faktisk lengde	Hjemmelslengde			
	Under 10	10 – 14,9	15 – 20,9	21 – 27,9
Under 10	524, fritt fiske	132, fritt fiske	1, fritt fiske	-
10 – 10,9	175, fritt fiske	502	3	-
11 – 14,9	43, Ref. 20 %	557	17	-
15 – 20,9	6, Ref. 20 %	15, Ref. 15 %	198	13
Over 21	3, Ref. 20 %	9, Ref. 15 %	58, Ref 5 %	115

Av tabellen over ser vi at 832 fartøy har fritt fiske, 137 fartøy har fått en økning av kvoten, mens 1.402 ikke har fått noen endring av sin fartøykvote.

Gruppekvoten i åpen gruppe er på 12.882 tonn torsk. Som følge av en svak utvikling i fisket ble kvotene økt med 25 % den 12. mars. 27. mars ble kvotene økt med ytterligere 25 %. Åpen gruppe har per 14. mai fisket 11.946 tonn torsk, det gjenstår således 936 tonn torsk av avsetningen til denne gruppen.

På bakgrunn av utviklingen i fisket så langt i år, hvor 2 grupper allerede har overfisket sine gruppekvoter, er det grunn til å forvente et overfiske av kystflåten på årsbasis. En forventer at det ved årsskiftet vil gjenstå en liten restkvote i gruppen under 10 meter og i gruppen mellom 15 og 21 meter. Overfisket i gruppen over 21 meter skyldes delvis bevegelser i flåten og kan

således i noe grad oppveies av et underfiske i gruppen 15 – 21 meter, men størst betydning har driftskvoteordningen i forhold til at overreguleringen blir en annen enn forutsatt.

Samlet sett er det grunn til å forvente et overfiske på årsbasis i lukket gruppe på i størrelsesorden 10.000 tonn, i tillegg kommer distriktskvoteordningen på til sammen 1.588 tonn.

Erfaringen fra årets fiske er at overreguleringen ble satt for høyt. Det har i tillegg vært en utstrakt bruk av driftsordningen, noe som medfører at kvoteutnyttelsen er noe høyere enn hva den ellers ville ha vært.

Gjennomgangen av reguleringsgruppene i lukket gruppe viser at reguleringsopplegget er komplisert. Med mange reguleringsgrupper blir det vanskelig å oppnå målet om at alle gruppekvoteene skal oppfiskes uten å risikere et overfiske. Som tabell 3 viser er også driftskvoteordningen en utfordring å ta høyde for. Det er Fiskeridirektørens bestemte oppfatning at reguleringsopplegget i fisket etter torsk må forenkles betydelig i 2008. Se sak 3/2007.

1.1.3 KYSTTORSKPROBLEMATIKK I LOFOTEN

Etter gjeldende regulering er alt fiske forbudt første halvår i et område i Vestfjorden ("Henningsværboksen"), med unntak av fiske med håndsnøre eller fiskestang. Dersom Lofotopsynet settes i dette området, er det likevel adgang for fartøy under 15 meter som fisker med andre konvensjonelle redskaper enn snurrevad eller flytegarn. I tillegg kan Fiskeridirektoratet åpne for at slike fartøy uavhengig av lengde får fiske i området, dersom det anses å være tilstrekkelig store konsentrasjoner av skrei. I år ble ikke oppsynet satt i dette området, og det kom derfor krav om at Fiskeridirektoratet måtte gjennomføre et prøvefiske for å undersøke om det kunne være grunnlag for likevel å åpne for fiske.

På denne bakgrunn fikk oppsynssjefen i samarbeid med Fiskeridirektoratet Region Nordland gjennomført prøvetaking av torsk i "Henningsværboksen" 26. og 27. mars 2007. Prøvetakingen ble gjort med et snurrevadfartøy valgt etter innspill fra Nordland Fylkes Fiskarlag, samt Havforskningsinstituttets fartøy "Amigo 2". Torsken ble typebestemt ut fra DNA-analyser og undersøkelser av otolitter. Resultatene fra disse prøvene, samt fra prøver tatt andre steder i Lofoten, er gjengitt i rapporten "Kysttorsk og skrei i Lofoten 2007" fra Fiskeridirektoratet Region Nordland/Fiskerikontoret i Svolvær (tilgjengelig på <http://www.fdir.no>). Prøvene fra "Henningsværboksen" viste at fangstene var enten utelukkende kysttorsk eller hadde en sterk overvekt av kysttorsk. Det ble derfor ikke funnet grunnlag for å åpne for fiske i området.

1.2 HYSE

1.2.1 KVOTESITUASJONEN I 2007

Tabell 5 viser kvotefordelingen i 2007.

Tabell 5: Kvotesituasjonen 2007:

KVOTER	
Norge	73.250
Russland	64.250
Tredjeland	6.900
Sum	144.400

I tillegg kan 5.600 tonn, 2.800 tonn til Russland og 2.800 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. På grunnlag av søknadsmassen fant en at det var tilstrekkelig å avsette 2.000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål. Dette innebærer at disponibel kvote av nordøstarktisk hyse for norske fiskere er 74.050 tonn.

1.2.2 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

Tabell 6 viser fangstutviklingen for hyse per 14. mai (uke 19).

Tabell 6:

Grupper	Gruppekvote	Oppfisket kvantum	Rest i tonn	Reguleringsform
Trål	28.139	12.018	16.121	Fartøykvoter
Over 28 meter	8.264	5.662	2.602	Fartøykvoter
Lukket gruppe	33.974	12.694	21.280	
<i>Under 10 m</i>	5.365	644	4.721	Fritt fiske
<i>10 – 14,9 m</i>	13.304	4.425	8.879	Fritt fiske
<i>15 – 20,9 m</i>	7.824	2.687	5.137	Maksimalkvoter
<i>21 – 27,9 m</i>	7.481	4.938	2.543	Maksimalkvoter
Åpen gruppe	3.673	648	3.025	Fritt fiske
Sum	74.050	31.022	43.028	

Oppfisket kvantum inkluderer ca 170 tonn hyse tatt innenfor avsetningen til forsknings- og forvaltningsformål.

- Av trålkvoten på 28.139 tonn er 27.389 tonn avsatt til torske trålerne, mens 750 tonn er avsatt til å dekke bifangst av hyse i seitrålfisket. Torske trålerne er regulert med fartøyskvoter hvor det er lagt inn 10 % overregulering, noe som er det samme som i tidligere år. Seitrålerne kan samlet ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse i den enkelte fangst i seitrålfisket.
- Fartøy over 28 meter er regulert med fartøyskvoter hvor det er lagt inn en overregulering på 25 %. Dette er litt høyere enn det som var lagt til grunn ved årets begynnelse i 2006, (23 %).

Fisket etter hyse i lukket gruppe utviklet seg noe svakere enn forventet, og maksimalkvotene for fartøy over 15 meter ble økt med 30 % 27. mars. En vurderte også å heve kvotene ytterligere, men på grunn av den vanskelige avtakssituasjonen i Finnmark hvor fisket i hovedsak har foregått i april valgte man å avvete situasjonen.

Fartøy under 15 meter har i år fritt fiske etter hyse.

Per 14. mai er det landet 12.694 tonn hyse av lukket gruppe, det gjenstår således 21.280 tonn.

Fiskeridirektøren har åpnet for at det i år kan tillates en noe høyere innblanding av hyse under minstemål i Øst-Finnmark med line. Dette vil trolig føre til et større i landbrakt kvantum hyse i linefisket i sommer sammenlignet med i fjor sommer.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets synspunkt på hvordan en på best mulig måte kan regulere hysefisket slik at man samlet sett kan få en størst mulig verdiskaping.

1.3 SEI

1.3.1. KVOTESITUASJONEN I 2007

Tabell 7 viser kvotefordelingen i 2007.

Tabell 7: Seikvoter 2007

KVOTER		Gruppekvoter	
Norge	201.975	Trål,	74.342
		Konvensjonell	76.352
Tredjeland	20.550	Not	50.231
TAC norsk-arktisk sei	222.525	Agn	250

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble for 2007 fastsatt til 222.525 tonn. 20.550 tonn er avsatt til tredjeland. Det gir en disponibel norsk kvote på 201.975 tonn sei. Av dette er det avsatt 250 tonn til agn og 800 tonn til forskningsformål.

1.3.2. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET.

Tabellen nedenfor viser gruppekvoter, oppfisket kvantum og reguleringsform for de ulike gruppene:

Tabell 8:

Grupper	Gruppekvote	Oppfisket kvantum	Rest i tonn	Reguleringsform
Trål	74.342	42.510	31.832	Fartøykvoter
Not	50.231	4.224	46.007	Maksimalkvoter
Over 28 meter	8.399	7.169	1.230	Maksimalkvoter
Lukket gruppe	57.264	21.774	35.490	
<i>Under 10 m</i>	8.985	1.045	7.940	Fritt fiske
<i>10 – 14,9 m</i>	22.207	8.133	14.074	Fritt fiske
<i>15 – 20,9 m</i>	11.727	4.271	7.456	Fritt fiske
<i>21 – 27,9 m</i>	14.345	8.325	6.020	Fritt fiske
Åpen gruppe	10.689	2.608	8.081	Fritt fiske
Agn	250			
Sum	201.175	78.285	122.890	

Gruppekvoten til trål er fordelt med 59.474 tonn til fartøy med torskestråltillatelse, 13.868 tonn til fartøy med seistråltillatelse og det er avsatt 1.000 tonn til dekning av bifangst av sei i industristrålfisket. Torskestrålere og seistrålere er regulert med fartøykvoter. Fartøy med pelagisk trål eller nordsjøstråltillatelse kan maksimalt fiske 150 tonn sei som bifangst.

Notfisket er regulert med maksimalkvoter. Fartøy som har adgang til å fiske sei med not kan velge å fiske notkvoten med konvensjonelle redskaper. Den 8. mai besluttet Fiskeri- og kystdepartementet å endre reguleringsopplegget for notfisket ved at fartøy over 28 meter som hadde seinotkonsesjon, fikk økt sin kvotefaktor fra 2,82 til 5,64. Det er fire fartøy som har seinotkonsesjon, og endringen medførte en dobling av maksimalkvoten for disse fartøyene. Denne endringen medførte en økning i overreguleringen fra 138% til 144%.

Fiskeri- og kystdepartementet har også reist spørsmål om å øke eller eventuelt oppheve maksimalkvoten for fartøy under 13 meter, dvs. en gruppe fartøy som ikke er begrenset når det gjelder adgang til å delta i seinotfisket. De siste årene har det vært relativt få fartøy under 13 meter som har deltatt i seinotfisket, i fjor var det 10 fartøy under 13 meter som deltok. En opphevelse av maksimalkvoten kan imidlertid bidra til en økning i deltakelsen fra fartøy i denne gruppen og således en utilsiktet ekspansjon i fisket.

Den generelle ordningen ellers i fiskerier som er regulert med en åpen og en lukket gruppe, er at fartøy som deltar i lukket gruppe er gitt høyere kvoter enn fartøy som deltar i åpen gruppe. Dette henger sammen med at det ved etableringen av lukkede grupper er stilt krav om tidligere aktivitet for å sikre at vedkommende fiskeri har en viss betydning for driftsgrunnlaget til fartøyene som får delta videre. Fartøy i åpen gruppe har ikke måttet dokumentere noen slik avhengighet, og det kan oppfattes som urimelig at slike fartøy blir regulert med høyere kvoter enn fartøy i lukket gruppe.

En opphevelse av maksimalkvoten for fartøy under 13 meter kan også virke urettferdig overfor fartøy over 13 meter som har adgang til å delta i seinotfisket.

På Reguleringsmøtet i november var det for øvrig enighet om å vente med en refordeling av maksimalkvotene til etter 1. august, med mindre dette Reguleringsmøtet skulle tilrå noe annet.

Reguleringsmøtet bes om å komme med synspunkter på spørsmålet om å endre/oppheve maksimalkvoten i seinotfisket for fartøy under 13 meter.

Konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter kunne i utgangspunktet fiske innenfor en maksimalkvote på 430 tonn. Kvoten ble økt til 475 tonn 16. mars for å ta sikre utnyttelsen av gruppekvoten. Per 14. mai er det landet 7.169 tonn, det gjenstår således 1.230 tonn.

På grunn av erfaringene fra det konvensjonelle fisket i de foregående årene ble det fra årets begynnelse gitt fritt fiske for alle fartøy under 28 meter.

1.3.2 Flytting av nordlig grense for minstemål på 35 cm i seinotfisket

I fisket etter sei med not er det åpnet for at inntil 3.000 tonn kan fiskes med et minstemål på 35 cm, jf. § 43 bokstav d i forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen. Det geografiske virkeområdet for dette minstemålet har vært fra 62°N til 65°30'N.

I april mottok Fiskeridirektoratet henvendelse fra Modolv Sjøset Pelagic AS på Træna, en av de største mottakene for pelagisk fisk i Norge, og etter det som er opplyst det eneste større

fiskemottaket mellom Rørvik og Lofoten. Bedriften ønsket som en prøveordning å få flyttet den nordlige grensen for minstemål på 35 cm til 66°33'N (Polarsirkelen) for å legge til rette for oppkjøp av notfanget sei fra den lokale fiskeflåten, som ellers drar til andre områder hvor det er lettere å finne konsentrasjoner av større sei.

Fiskeridirektoratet har etter å ha fått uttalelse fra Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag, Fiskeri- og havbruksnæringens Landsforening, Norske Sjømatbedrifters Landsforening og Havforskningsinstituttet funnet å kunne flytte den nordlige grensen for minstemålet på 35 cm til 66°33'N. Endringen innebærer ikke noen økning av kvantumet på 3.000 tonn sei som er avsatt til dette minstemålet, og er heller ikke nødvendigvis ment som en varig endring. En eventuell videreføring neste år må vurderes i sammenheng med den generelle seireguleringen.

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 5/2007

1. UTVIKLINGEN AV FISKET ETTER TORSK, HYSE OG SEI I 2007

Fiskeridirektøren viste til at reguleringsopplegget er blitt svært komplisert, og det at det kan være en betydelig utfordring å forutse totalvirkningen av de ulike ordningene ved vurderingen av overreguleringsgrad.

Samlet sett ligger det an til et overfiske i kystfartøygruppen på ca 10.000 tonn torsk inneværende år.

Norges Fiskarlag viste til at det er en stor utfordring i kystfartøygruppen å fiske store mengder hyse og sei uten innblanding av torsk, slik situasjonen kan bli for mange fartøy. Gjennom distriktskvoteordningen er det avsatt kvote fra alle fartøy mellom 15 og 28 meter, men mange av disse vil trolig ikke få adgang til å fiske distriktskvoter. Mangelen på torskekvote gjør at det ifølge Norges Fiskarlag vil være stor fare for utkast av torsk når høstfisket tar til.

Fiskarlaget viste videre til at man ønsker fritt fiske etter hyse for de større fartøyene i kystfartøygruppen.

Fiskeri- og havbruksnæringens Landsforening sluttet seg til ønsket om høyere hysekvote, og stilte videre spørsmål om det er gjort noe for å lette fisket etter hyse med line på kysten av Øst-Finnmark, jf. diskusjonen om stengte felt i forrige Reguleringsmøte.

Fiskeridirektøren ga uttrykk for at refordeling av hysekvotene vil bli vurdert. Det ble opplyst at tillatt innblandingsprosent av småfisk i linefisket i Øst-Finnmark nå er økt til 30 % for å lette gjennomføringen av dette fisket.

Fiskeridirektøren ba videre om innspill på spørsmålet om å øke seinotkvotene for fartøy under 13 meter. Det ble bedt om syn på kvotefaktor og om en eventuell økning også skulle omfatte fartøy mellom 13 og 15 meter.

Norges Fiskarlag tok til orde for å øke kvotene. Økningen bør være forbeholdt fartøy under 13 meter, ettersom disse ikke har mulighet til å øke kvotegrunnlaget gjennom driftskvotordningen. Det ble ikke gitt uttrykk for hvor stor økningen bør være.

Norges Råfisklag viste til at disse fartøyene normalt tar til med fisket i juli-august, og leverer sei av ypperlig kvalitet. Totalt sett utgjør de antakelig ikke noe stort kvantum.

Fiskeri- og havbruksnæringens Landsforening viste til at en økning av kvoten for fartøy under 13 meter vil være positivt, siden det er mange låsetterer blant disse fartøyene.

2 PELAGISKE FISKERIER

2.1 NORSK VÅRGYTENDE SILD

2.1.1 FORHANDLINGSSITUASJONEN FOR 2007

Etter mange år uten fempartsavtale om forvaltningen om norsk vårgytende sild ble det oppnådd enighet mellom kyststatene om fordelingen av norsk vårgytende sild for 2007. Norge har en andel på 61 %, dvs. 780.800 tonn norsk vårgytende sild i 2007. Av totalkvoten kan inntil 74.995 tonn fiskes i EU-sonen, inntil 30.000 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone og inntil 90.000 tonn fiskes i Islands økonomiske sone.

EU kan fiske 74.995 tonn norsk vårgytende sild i NØS. Island kan fiske 185.728 tonn i NØS nord for 62°N og fiskerisonen ved Jan Mayen. Herav kan bare 34.560 tonn fiskes i NØS. Russland kan fiske 164.096 tonn norsk vårgytende sild i NØS nord for 62°N. Denne kan også fiskes i fiskerisonen ved Jan Mayen. Færøyene kan fiske 39.000 tonn i NØS nord for 62°N og fiskerisonen ved Jan Mayen. Herav kan bare 29.000 tonn fiskes i NØS.

2.1.2 NORSK TOTALKVOTE

Det er også for 2007 besluttet å avsette 750 tonn norsk vårgytende sild til agn. I tillegg er det avsatt 3.000 tonn norsk vårgytende sild til forsknings- og undervisningskvoter. Agnkvoten og forsknings- og undervisningskvoten trekkes av den norske totalkvoten før fordeling til de ulike fartøygruppene. Det står da igjen 777.050 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. Kvoten er fordelt som vist i tabell 1.

Tabell 1 Fordeling av norsk kvote i 2007

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	425.046	54,7
Trålere	85.476	11,0
Kystfartøy ¹	266.528	34,3
Agn	750	
Forskning	3.000	
Totalt	780.800	100,0

¹ Av gruppekvoten er 2.000 tonn avsatt til fartøy som fisker sild kun med landnot eller garn i medhold av § 30 i deltakerforskriften.

Per 29. mai 2007 er det i følge Norges Sildesalgslag fisket totalt 296.131 tonn norsk vårgytende sild, dvs. 37,9 % av totalkvoten for 2007. Til sammenligning var det per 29. mai 2006 sluttседelført totalt 203.270 tonn norsk vårgytende sild, dvs. 36 % av totalkvoten. Norsk kvote i 2007 er økt med 216.600 tonn i forhold til 2006. På grunn av det store kvoteøkningen er det hittil i 2007 blitt levert 59.200 tonn til oppmaling. På samme tid i fjor ble det til sammenligning levert 300 tonn norsk vårgytende sild til oppmaling.

2.1.3 RINGNOT- OG TRÅLGRUPPENS FISKE

Per 29. mai 2007 har ringnotgruppen i følge Norges Sildesalgslag fisket 136.161 tonn, dvs. 32 % av gruppekvoten. Til samme tid i 2006 hadde ringnotgruppen fisket 27,7 % av gruppekvoten.

Kvotefaktoren ble den 26. januar 2007 fastsatt til 10,04.

Trålerne har per 29. mai 2007 fisket 51.978 tonn, dvs. 60,8 % av gruppekvoten. På samme tid i 2006 hadde trålerne fisket 72,7 % av gruppekvoten.

Kvotefaktoren ble 2. februar 2007 fastsatt til 7,5. Trålgruppen har de siste år vært regulert med fartøykvoter, samt vært gjennom en omfattende strukturering. På bakgrunn av dette har Fiskeridirektøren vært forsiktig ved fastsettelsen av faktor. Imidlertid har man gjentatte ganger sett at enkelte fartøy ikke tar hele fartøykvoten sin, noe som har ført til at det har vært behov for refordeling i løpet av november. For å unngå en tilsvarende situasjon i 2007 har Fiskeridirektøren valgt å overregulere trålgruppen med 2,1 %, dvs. 1.826 tonn sild.

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet å tildele et fartøy pelagisk trålkonsesjon og tilleggskonsesjoner for norsk vårgytende sild, makrell og lodde til erstatning for en bomtrålkonsesjon. Dette fartøyet vil få en basiskvote på 70 tonn i fisket etter norsk vårgytende sild. Dersom rederiet aksepterer betingelsene, vil dette medføre at overreguleringen i fisket etter norsk vårgytende sild øker fra 2,1 % til 2,7 % (fra 1.826 tonn til 2.341 tonn).

2.1.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

2.1.4.1 Generelt

Kvotefaktoren ble den 19. januar 2007 fastsatt til 48 tonn. Overreguleringen er beregnet til å være på 15,8 %. Overreguleringen er beregnet ut fra 632 deltageradganger, herav 156 strukturkvoter, i fisket etter norsk vårgytende sild per 29. mai 2007. Kvotene til deltakeradgangene som inngår i strukturvoteordningen er avkortet med 20 %.

Per 29. mai 2007 har kystfartøygruppen, inkludert fartøy som fisker med landnot, i følge Norges Sildesalgslag fisket 107.992 tonn norsk vårgytende sild, dvs. 40,5 % av gruppekvoten. På samme tid i 2006 hadde kystgruppen fisket 38 % av gruppekvoten på 212.206 tonn.

2.1.4.2 Fiske med landnot og garn

I tråd med anbefalingen fra Reguleringsmøtet høsten 2006 er det avsatt 2.000 tonn til fartøy som fisker kun med landnot eller garn i medhold av § 30 i forskrift av 27. november 2006 nr 1319 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske i 2007 (deltakerforskriften). Dvs. fartøy som ikke har deltakeradgang i fisket etter norsk vårgytende sild.

Hittil i 2007 er det kun registrert ett fartøy som fisker med landnot eller garn i medhold av § 30 i deltakerforskriften. Dette fartøyet har per 29. mai 2007 fisket 55 tonn norsk vårgytende

sild med not. I 2006 fisket atten fartøy totalt 579 tonn sild, herav fisket fire fartøy med garn (i underkant av 2 tonn sild).

2.1.5 UTVIKLINGEN I FISKET I 2007

I forskrift av 22. desember 2006 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 ble det gitt en utvidet hjemmel for Fiskeridirektoratets regionkontor til å fatte vedtak om å stenge og gjenåpne fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og sette nærmere vilkår, herunder bruk av sorteringsrist, forby omsetning direkte fra notkast og anwise fiske til andre områder dersom det oppstår fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer, jf forskriftens § 17. Fiskeridirektoratet forventer at bestemmelsen vil bidra til en lettere avvikling av fisket, samtidig som den vil effektivere Fiskeridirektoratets plikt til å ivareta havets ressurser på en hensiktsmessig måte.

Det ble videre innført forbud i perioden 1. januar til 30. juni mot å fiske norsk vårgytende sild med konsesjonspliktige ringnotfartøy, eller med trålfartøy på eller over 27,50 meter største lengde i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, se nærmere angivelse i reguleringsforskriftens § 13 tredje ledd. På bakgrunn av erfaringer fra høstsesongen 2006 vil Fiskeridirektoratet følge den nærmere utviklingen i fisket nøye, og vil være forberedt på å anvende hjemmel for å stenge områder eller lignende dersom dette skulle bli nødvendig, jf. forskriftens §§ 17 og 25.

2.1.6 BRUK AV FLYTETRÅL/PARTRÅL I RINGNOT- OG KYSTNOTGRUPPEN

I brev av 7. november 2006 ba Fiskeri- og kystdepartementet om Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet sin vurdering av problemstillinger knyttet til å tillate bruk av partrål for ringnotgruppen og bruk av flytetrål/partrål for kystnotgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild. Bakgrunnen for brevet var bl.a. innspill fra Fiskebåtredernes Forbund i brev av 2. oktober og 3. november 2006. Endringer i vandringsmønster og derved tilgjengeligheten av norsk vårgytende sild for ringnotgruppen har skapt et behov for å kunne anvende flytetrål/partrål i deler av sesongen. Fiskeri- og kystdepartementet har lagt til grunn at det samme kan være situasjonen for kystnotgruppen. En forlengelse av sesongen kan i tillegg være markedsmessig positivt og ønskelig for industrien for å unngå de største fangstoppene.

På bakgrunn av innspill fra Havforskningsinstituttet har Fiskeridirektoratet ovenfor Fiskeri- og kystdepartementet anbefalt at det gjennomføres en prøveordning som åpner for bruk av partrål for ringnotgruppen og bruk av flytetrål/partrål for kystnotgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild. En prøveordning vil gjøre det nødvendig med endringer i konsesjonsforskriftens § 2-25 og forskrift av 22. desember 2006 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007. Fiskeridirektoratet har videre vurdert det som nødvendig at forbudet i saltvannsfiskeloven § 8 mot å tråle innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene, opprettholdes for både ringnot- og kystnotgruppen. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning vil dette bidra til å forhindre brukskonflikter med faststående redskap, sprenging av trålposer grunnet tette forekomster av sild nær land, i tillegg til innblanding av annen fisk.

Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttets vurdering ble oversendt Fiskeri- og kystdepartementet i brev av 18. april 2007. Fiskeri- og kystdepartementet har nå bedt Fiskeridirektoratet legge til rette en slik prøveordning.

Kort skissert vil prøveordningen innebære følgende:

- Kystfartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild etter deltakerforskriftens kapittel XI gis tilsvarende rettighet som ringnotflåten til å fiske etter norsk vårgytende sild med flytetral, jf konsesjonsforskriftens § 2-25.
- Dagens ordning med årlig søknad om tillatelse til bruk av flytetral tillatelse videreføres. Ordningen bidrar til å gi Fiskeridirektoratet bedre oversikt over hvor mange fartøy som ønsker å benytte flytetral i sitt fiske etter norsk vårgytende sild, og som derigjennom ønsker å delta som partråler. En videreføring av ordningen vil videre bidra til å gi Fiskeridirektoratet større mulighet for kontroll av de fartøy som ønsker å delta i ordningen.
- Ut fra kontrollhensyn og av hensyn til salgslagets avregning av kvoter på grunnlag av landet fangst fra partrålerfartøy, foreslås at vilkårene i § 8 om partråling for trålgruppen i forskrift av 22 desember 2006 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 gjøres gjeldende også for forskriftens kapittel 2 om fiske i ringnotgruppen og kapittel 4 om fisket i kystfartøygruppen.
- Det gjøres ikke unntak fra forbudet i saltvannsfiskeloven § 8 mot å tråle innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen for ringnot- og kystnotgruppen.

Fiskeridirektøren vil legge til rette for at det kan iverksettes en prøveordning for bruk av flytetral/partrål for ringnot- og kystnotgruppen utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen.

Fiskeridirektøren ber om reguleringsmøtets kommentarer til en slik prøveordning.

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 5/2007

2. PELAGISKE FISKERIER

2.1 NVG-SILD

Peter Gullestad redegjorde for utviklingen i fisket i 2007. Et av elementene i utviklingen er at kystflåten antas å ville få enda større problemer med å få tatt kvoten sin denne høsten.

Paul-Gustav Remøy i Norges Fiskarlag syntes det var positivt at problemstillingen vedrørende bruk av flytetrål/partrål i ringnot- og kystnotgruppen ble tatt opp. Bruk av flytetrål/partrål er en viktig premis for å strekke sesongen, og dette blir i hovedsak benyttet ute i havet.

Harald Østensjø i Sør-Norges Trålerlag konstaterte at innblanding av andre arter ikke er et problem i trålfisket etter norsk vårgytende sild ved bruk av sorteringsrist.

Jan Birger Jørgensen i Norges Fiskarlag var positiv til å åpne for at ringnot- og kystnotgruppen kunne benytte flytetrål/partrål. Imidlertid bør ikke 12-milsgrensen være absolutt dersom kystgruppen skal prøve ut ordningen.

Maren Esmark i WWF sa at dersom HI ikke anbefaler en slik ordning innenfor 12-mila så bør Fiskeridirektøren følge dette.

Johan Williams i Fiskeri- og kystdepartementet viste til at bakgrunnen for forslaget om å tillate bruk av flytetrål/partrål i ringnot- og kystnotgruppen, var at det var behov for dette utenfor 12-mila.

Peter Gullestad viste til den store variasjonen i kystflåten, og spurte om hvem i kystgruppen som ville benytte seg av denne ordningen.

Thor Wold fra Norges Fiskarlag mente at stor og mellomstor kystflåte vil være interessert. Han informerte videre om at nord for Vestfjorden går 12-mila langt innenfor mange felt der man bruker faststående redskap i andre fiskerier.

Tore Hillersøy i Rederiforeningen For Kystringnotfartøy mente at man ikke burde lage flere grenser og støttet Fiskeridirektørens forslag.

Agnar Moe i FHL refererte til pkt. 2.1.2 andre avsnitt og ba om at betegnelsen ”oppmaling” ble endret til ”produksjon av fiskemel”. Årsaken til at det ble levert så stort kvantum til produksjon av fiskemel i 2007 sammenlignet med året før, var gode priser.

2.2 SILD SØR FOR 62°N

2.2.1 KVOTESITUASJONEN I 2007

På grunn av bestandssituasjonen, er kvoten av sild sør for 62°N kraftig redusert i 2007. Reduksjonen utgjør 25 % i Nordsjøen og 15 % i Skagerrak sammenlignet med kvotene for 2006. Tabell 1 viser disponibel kvote for norske fartøy i Nordsjøen og Skagerrak for 2007.

Tabell 1: Kvotesituasjon for 2007 (tonn)

	Nordsjøen	Skagerrak
Norsk kvote	98.908	9.251
Overført til Sverige	846	
Overført til Færøyene	750	
Avsatt til forskning	1.420	
Disponibel kvote til fordeling	95.892	9.251

1.420 tonn er avsatt til forskning i 2007, og etter overføringer til andre land er disponibel kvote på 95.892 tonn i Nordsjøen og 9.251 tonn i Skagerrak. Inntil 50.000 tonn av kvoten i Nordsjøen kan fiskes i EU-sonen. Det har gjennom flere år vært en fleksibilitet med hensyn til hvor kvotene kan fiskes ved at inntil 50 % av kvoten i Skagerrak kan fiskes i Nordsjøen. I år er andelen redusert til 40 %.

Tabell 2 gir en oversikt av hvordan kvotene er fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Kvotene er fordelt i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01. Kystgruppen får 8 % og trålerne 7 % av disponibel kvote, mens ringnotgruppen får det resterende, hvorav SUK-gruppen tildeles 6 % av ringnotgruppens gruppekvote.

Tabell 2: Fordeling av norsk kvote for 2007 (tonn)

	Ringnot	SUK	Trål ²	Kyst ³	Totalt
Nordsjøen	78.133	4.987	7.360	5.412	95.892
Skagerrak ¹	5.877	375	-	2.999	9.251
Totalt	84.010	5.362	7.360	8.411	105.143
Fartøygruppens andel av total kvote	80 %	5 %	7 %	8 %	

¹ Inntil 40% av Skagerrakkvoten kan fiskes i Nordsjøen

² Av denne kvoten er 1.000 tonn avsatt til dekning av bifangst av sild i industritrålfisket

³ Av denne kvoten er 200 tonn avsatt til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

2.2.2 UTVIKLINGEN I FISKET

Etter en rolig åpning av årets fiske etter sild sør for 62°N, er det i løpet av de siste dagene omsatt fangst til matjesproduksjon. Tabell 3 viser fangst og restkvote for de ulike fartøygruppene, og per 29. mai står 98.213 tonn eller 93,4 % av totalkvoten igjen.

Tabell 3: Fangst og restkvantum per 29.05.2007

	Gruppekvote	Oppfisket kvantum ¹ per 29.05.07	Rest i tonn	Rest i prosent
Ringnot	84.010	4.009	80.001	95,2 %
SUK	5.362	196	5.166	96,3 %
Trål	7.360	2.322	5.038	68,5 %
Kyst	8.411	403	8.008	95,2 %
Totalt	105.143	6.930	98.213	93,4 %

¹ Tallmaterialet baserer seg på innmeldinger til Norges Sildesalgslag og Skagerakfisk

2.2.2.1 Ringnotgruppen

For konsesjonspliktige ringnotfartøy er faktoren satt til 1,89 i Nordsjøen og 0,08 i Skagerrak, hvilket innebærer en underregulering av gruppen på 1,2 % eller ca 1.000 tonn. Gjennomsnittlig overfiske av gruppeknoten de siste årene er lagt til grunn ved faktorfastsettelsen.

Ringnotfisket etter sild sør for 62°N er startet opp, og de siste ukene har 15 fartøy meldt inn 4.009 tonn og 95,2 % av kvoten gjenstår. På samme tidspunkt i fjor stod 91,8 % av kvoten igjen.

For ikke konsesjonspliktige ringnotfartøy (SUK) er faktoren satt til 1,33 i Nordsjøen og 0,05 i Skagerrak. Gruppen er overregulert med 7,2 % eller ca 400 tonn. I 2006 startet fisket først rundt midten av mai, og årets fiske i denne fartøygruppen har så vidt begynt og tre fartøy har meldt inn fangster per 29. mai. SUK'erne har hatt problemer med å ta opp kvoten sin de siste årene og dette ligger til grunn for årets overregulering. Til sammenligning lå overreguleringen ved årets begynnelse i 2006 på 1,3 %.

2.2.2.2 Trålgruppen

Av trålernes gruppekvote er 1.000 tonn avsatt til dekning av bifangst i industritrålfisket. Faktoren for fartøy med tillatelse til å fiske med trål i Nordsjøen er satt til 0,57, og fisket er overregulert med 8,7 % eller vel 500 tonn. Bakgrunnen for den relativt store overreguleringen er todelt. For det første kan avsetningen til bifangst på 1.000 tonn virke noe stor da industrifisket i Nordsjøen er redusert de siste årene. For det andre er det ønskelig å unngå en så kraftig refordeling som Fiskeridirektøren måtte foreta i desember 2006 for at trålerne skulle få tatt opp kvoten sin. Trålgruppens fiske var ved åretes begynnelse i fjor tilnærmet flatt regulert, og det ble lagt inn en overregulering på ca 80 % i desember 2006 i tillegg til at 500 tonn av avsetningen til bifangst ble delt ut.

Per 29. mai 2007 har trålerne fisket 2.322 tonn og da hovedsakelig i februar og mars. Det gjenstår 68,5 % av kvoten. På tilsvarende tidspunkt i fjor stod det igjen 74,4 % av kvoten.

Bifangst i industritrålfisket beregnet til å utgjøre ca 75 tonn i perioden fra og med januar til og med april 2007. Dersom beregnet kvantum sild tatt som bifangst i industritrålfisket blir mindre enn avsatt kvantum, vil Fiskeridirektøren kunne refordele det resterende kvantum etter 1. oktober 2007.

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet å tildele et fartøy pelagisk trålkonsesjon til erstatning for en bomtrålkonsesjon. Dette fartøyet vil få en basiskvote på 70 tonn i fisket etter sild sør for 62°N. Dersom rederiet aksepterer betingelsene, medfører dette at overreguleringen i trålgruppens fiske øker fra 8,7 % til 9,4 %.

2.2.2.3 Kystfartøygruppen

Kvotteenheten ble fra årets begynnelse satt til 8 tonn og overreguleringen lå da på 13,5 % eller vel 1.100 tonn. Til sammenligning lå overreguleringen på samme tidspunkt i 2006 på om lag 15 %, og det ble på forespørsel fra Norges Fiskarlag foretatt en refordeling i juni 2006. Kystfartøygruppen har enkelte år hatt problemer med å ta gruppekvoten, men for 2006 ble kvoten tatt, og Fiskeridirektøren måtte stoppe fisket i november 2006. Det er ikke lagt inn en høyere overregulering i 2007 på grunn av den drastiske reduksjonen i disponibel kvote for 2007.

Kystgruppen har så vidt startet fisket i Nordsjøen og Skagerrak. Per 29. mai 2007 utgjør innmeldt fangst 403 tonn og 95,2 % av kvoten gjenstår. På samme tid i fjor stod 78,7 % av gruppens kvote igjen.

2.2.3 OPPHEVELSE AV FARTØYKVOTENE FOR RINGNOT- OG SUK-GRUPPEN

Fiskebåtrederne Forbund har i brev av 20. februar 2007 til Fiskeridirektoratet anbefalt at det gjeninnføres en adgang til å oppheve fartøykvotene for ringnot- og SUK-gruppen fra en bestemt dato. De foreslår at en slik kvoteskjæringsdato settes til 1. desember. Med kvoteskjæringsdato mener en her en dato, hvor en etter denne datoen kan oppheve eller justere fartøykvotene. Anbefalingen er fremsatt for å gi større forutsigbarhet for kvotene, samt å unngå flere runder med refordelinger, slik som på slutten av sesongene 2005 og 2006. Norges Fiskarlag støtter også dette forslaget i brev av 15. mai 2007.

Fiskebåtrederne Forbund ber om at reguleringsforskriften endres så snart som mulig.

Fiskeridirektøren er positiv til innføringen av en kvoteskjæringsdato og foreslår at datoen for en eventuell refordeling/opphevelse av fartøykvotene i fisket etter sild sør for 62°N for ringnot- og SUK-gruppen settes til 1. desember 2007.

Med hensyn til trålgruppen, har Sør-Norges Trålerlag og Norges Fiskarlag kommet med et innspill der de ønsker å beholde dagens reguleringsopplegg med fartøykvoter. Dvs. at det ikke settes en fast kvoteskjæringsdato med mulighet for opphevelse eller justering av fartøykvotene.

Norges Fiskarlag har videre anbefalt at det innføres en siste frist for oppstart i fisket etter sild sør for 62°N. For ringnot- og SUK-gruppen anbefales siste startdato satt til 1. oktober, og at en etter denne dato bør foreta en vurdering av fartøykvotene på grunnlag av deltakelse på nevnte dato. Det enkelte fartøys kvote bør imidlertid være garantert fram til 1. desember.

Fiskeridirektøren er i tvil om det er hensiktsmessig å innføre en dato for siste oppstart av fisket i tillegg til en kvoteskjæringsdato. Dette vil etter Fiskeridirektørens vurdering i realiteten åpne for flere runder med refordeling, hvilket ikke anses ønskelig.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets syn på innføringen av en siste frist for oppstartsdato for ringnot- og SUK-gruppen i tillegg til kvoteskjæringsdato.

Erfaringsmessig vil det kunne oppstå behov for å dispensere fra en siste oppstartsdato.

Dersom Reguleringsmøtet finner det hensiktsmessig å innføre siste dato for oppstart, ber vi om møtets syn på innføring av dispensasjonsadgang.

330

Norges Fiskarlag

og Fiskarlagets Servicekontor as

Vår saksbehandler Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 64 66 66:

Telefaks

Vår dato
15052007

Vår referanse
200600245/4-

Saksnr. Dok.nr. 532.4

2007/7513 22

Arkiv 30

Deres dato
08052007

Deres referanse
Liabø

Til

Fiskeridirektoratet

VEDRØRENDE REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N - SPØRSMÅL OM SKJÆRINGSDATO FOR OPPHEVELSE AV KVOTEREGULERING I RINGNOTGRUPPEN, SUK-GRUPPEN OG TRÅLGRUPPEN.

Vi viser til mottatt e-post fra Fiskeridirektoratet datert 8. mai d.å. vedrørende ovennevnte spørsmål.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte spørsmål i november 2006 i tilknytning til reguleringene for 2007, jfr. punkt 9 i landsstyrevedtak 86/06 om regulering av fisket etter sild sør for 62°N i 2007 hvor det ble gjort alikt vedtak:

"Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra årets start. For konsesjonspliktige ringnotfartøy og SUK-fartøy bør siste frist for oppstart i fisket settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det foretas en vurdering av fartøykvotene på grunnlag av deltakelse på nevnte dato. Det enkelte fartøys kvote bør imidlertid være garantert fram til 1. desember."

Forannevnte tilrådning står fortsatt fast, og vil innebære at fartøykvoten oppheves etter 1. desember. Begrunnelsen for denne konstruksjonen er å sørge for at man får en mer hensiktsmessig avvikling av fisket for å ta opp eventuelle restkvoter innenfor de enkelte reguleringsgruppene.

Når det gjelder trålgruppens reguleringsopplegg, så forets trolig en korrigerende faktor for beregning av fartøykvoter utpå høsten i relasjon til det kvantum som har medgått/medgår for å dekke innblanding av sild i andre fiskerier. Det er imidlertid ikke ønskelig med en fast skjæringsdato for opphevelse av fartøykvoter eller refordeling innenfor trålgruppen, men situasjonen må følges forløpende utover desember for eventuell refordeling (faktorøkning). Dette regimet følger således samme mønster som i 2006.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Erling Lorentsen
Erling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Sør-Norges Trålerlag
Norges Sildesalgslag

Adresse
Pirsentret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 64 66 60

Telefaks
73 64 66 90

Organisasjonnr:
Norges Fiskarlag
838 500 290
Fiskarlagets Servicekontor as
984 152 094

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 5/2007

2. PELAGISKE FISKERIER

2.2 SILD SØR FOR 62°N

Peter Gullestad bad Reguleringsmøte spesielt om å drøfte innspillet fra Norges Fiskarlag vedrørende kvoteskjæringsdato og siste oppstartsdato for fisket etter sild sør for 62°N for ringnot- og SUK-gruppen. Han informerte om at Fiskeridirektoratet var positiv til en kvoteskjæringsdato, men mer skeptisk til en siste oppstartsdato i fisket.

Roald Oen fra Norges Sildesalgslag sa at de var positiv til en kvoteskjæringsdato, og at han regnet med at de dramatiske kvoterådene for Nordsjøsilde for år 2008 ble drøftet mer utførlig under orienteringen fra ACFM.

Tore Hillersøy som representant for Rederiforeningen for Kystringnotfartøy var positiv til en kvoteskjæringsdato, men ønsket ikke en siste oppstartsdato. Han etterlyste videre en større fleksibilitet med hensyn til overføring av kvote fra Skagerrak til Nordsjøen.

Jan Birger Jørgensen fra Norges Fiskarlag informerte om at de frafalt innspillet om en siste oppstartsdato for fisket og var fornøyd med en kvoteskjæringsdato for ringnot- og SUK-gruppen per 1. desember.

Maren Esmark fra WWF roste Fiskeri- og kystdepartementet for at de hadde tatt ut den siste bomtrålkonsesjonen fra norske fiskerier.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om at det ikke var behov for å innføre kvoteskjæringsdato i de øvrige fartøygruppene.

2.3 KOLMULE

2.3.1 KVOTESITUASJONEN I 2007

Det ble oppnådd enighet mellom kyststatene om forvaltning av kolmule i 2007, etterfulgt av en avtale i NEAFC. Norges andel i totalkvoten er 437.665 tonn. I tabell 1, vises Norges kvote når en tar hensyn til bilaterale avtaler.

Tabell 1 Norsk kvote

Kyststatsandel		437.665 tonn
Kvotebytter		
- Til Russland	32.145 tonn	
- Til EU	20.800 tonn	
- Til Færøyene	1.700 tonn	
+ Fra EU	148.500 tonn	
+ Fra Færøyene	19.150 tonn	113.005 tonn
Norsk kvote i 2006		550.670 tonn

Det ble inngått bilaterale adgangsavtaler med EU og Færøyene i tillegg til kyststatsavtalen. Dette medførte at Norge kunne fiske inntil 61 % av kyststatsandelen i EU-sonen og inntil 60.000 tonn av kyststatsandelen i Færøysonen i 2007. Inklusive kvotebytterne kunne dermed Norge fiske inntil 412.161 tonn i EU-sonen og 79.150 tonn i Færøysonen i 2007.

Av totalkvoten ble det avsatt 4.900 tonn til dekning av overfiske i 2006, 2.000 tonn til estimert bifangst og 3.000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter i 2007.

I henhold til kolmuleavtalen kan inntil 10% av kvoten overføres til neste år, videre skal overfiske i år trekkes fra neste års kvote. I år ble dette overført til gruppene slik at eventuelt overfiske eller underfiske av kvoten i år påvirker gruppekvoten tilsvarende neste år. Videre betraktninger om overføringer av kvoter mellom år finnes i seksjonen om NVG sild.

2.3.2 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2007

Den norske kvoten er fordelt mellom to grupper, fartøy med kolmuletråltillatelse og fartøy med pelagisk- eller nordsjøtråltillatelse, jfr. tabell 2.

Tabell 2 Gruppekvoter

Kolmuletrål	421.800 tonn	78 %
Pelagisk- og Nordsjøtrål	118.970 tonn	22 %
Totalt	540.770 tonn	100 %

Fartøy med kolmuletråltillatelse.

Kolmuletrålerne er regulert med fartøykvoter med en kvoteenhet på 9.000 tonn. Det vil si at 44 fartøy med en faktor på 1 kunne fiske 9.000 tonn, mens 2 fartøy med en faktor på 1,425 kunne fiske 12.825 tonn. Denne kvoten kan fiskes i Norges økonomiske sone, Fiskevernsonen ved Svalbard, Fiskerisonen ved Jan Mayen, EU-sonen, Færøysonen og i internasjonalt farvann. I EU-sonen kunne kolmuletrålerne fiske inntil 352.161 tonn og i Færøysonen 69.150

tonn. I utgangspunktet ble kvoteenheten i EU-sonen satt til 7.520 tonn og 1.480 tonn i Færøysonen. På grunn av at relativt stort kvantum ble tatt i internasjonalt farvann, ble disse faktorene forhøyet den 12.4.2007 til hhv. 7.950 tonn og 3.600 tonn. Kolmuletrålguppen har fisket opp sin kvote, og 1.852 tonn i tillegg.

Fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse

I gruppen av fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse er det 57 fartøy, hvorav 17 med nordsjøtråltillatelse. Ved utarbeidelse av reguleringen ble det forutsatt at nordsjøtrålnes fiske ville ligge på samme nivå som i 2006 eller vel 3.500 tonn, og tilsvarende med deltakelse fra de pelagiske trålerne. Samtidig var ønsket en å overføre større del av fisket i EU-sonen og Færøysonen, hvor det er større fiske og mindre bifangst enn ”på Eggakanten”. På denne bakgrunn ble gruppen regulert med en faktor på 7,0, som tilsvarer 49% overregulering. Samtidig ble det fastsatt en garantert faktor på 5,5 som innebærer en overregulering på 17%.

Fangststatistikken per 14. mai viser fartøy i gruppen har fisket totalt 68.798 tonn, hvorav 44.500 tonn er tatt av 9 fartøy. Av gruppeknoten står derfor 50 tusen tonn igjen. Fra medio mai og ut året fisket gruppen 77 tusen tonn i 2006. Med utgangspunkt i faktor 7 kan gruppen fiske 94 tusen tonn resten av året. Det ville selvfølgelig kunne bety store overskridelser i forhold til gruppeknoten. Etter samråd med Sør-Norges Trålerlag ble det derfor besluttet å stoppe fisket den 29. mai, men fartøyene kan fortsette å fiske kolmule innenfor en faktor på 5,5. Det gir fartøy med pelagisk tråltillatelse mulighet til å fiske inntil 60 tusen tonn i tillegg til det som allerede er fisket. I tillegg kommer eventuell fangst tatt av nordsjøtrålerne.

Ved årets slutt kan denne gruppen dermed ha overfisket gruppeknoten med 10 tusen tonn.

Som tidligere er nevnt byr kyststatsavtalen på viss fleksibilitet angående overføring av fisket mellom år. Slik den er utformet ser det ut som målet med disse reglene har i hovedsak vært å gi mulighet for å overføre ubenyttede kvoter til neste år, men ikke å overfiske årets kvote i vesentlig grad. Fiskeridirektoratet har som mål å regulere fisket slik at kolmulefangstene ligger så nært Norges kvote som mulig. Gjeldende avtale gjør det imidlertid mulig å gi bedre muligheter for planlegging og forutsigbarhet innen året, siden over eller underfiske av kvoten kan til en viss grad utjevnes med neste års kvote.

I tabell 3 er en oversikt over status i oppfisket kvantum per 14. mai 2007.

Tabell 3 Kolmulefangst pr. 14. mai 2007.

Fartøygruppe	Område	Kvote	Fangst
Kolmuletrål	NØS		tonn
	EU-sonen	352.161 tonn	348.223 tonn
	Færøysonen	69.150 tonn	15.838 tonn
	Internasjonalt farvann		59.571 tonn
Total		421.800 tonn	423.822 tonn
Pelagisk- og Nordsjøtrål	NØS		15.583 tonn
	EU-sonen	60.000 tonn	52.401 tonn
	Færøysonen	10.000 tonn	814 tonn
Total		118.970 tonn	68.798 tonn
Bifangst + forskn.	NØS	5.000 tonn	1.824 tonn
Totalt Norge		545.770 tonn	494.444 tonn

kilde: Norges Sildesalgslag

2.3.3 ØYEPÅL SOM BIFANGST I KOLMULEFISKET

Øyepål tas som bifangst i kolmulefisket i varierende grad etter felt. Det er blitt påpekt at i enkelte fiskerier kan for høy innblanding av øyepål skape problemer for utførelsen av fisket. Det er kommet ønsker om å endre reglene om bifangst slik at de gjelder på døgnbasis, ikke på basis av enkelte hal slik dagens praksis er. Øyepålbestanden har vært i dårlig forfatning og så lenge ICES ikke har gitt anbefalinger om å åpne for direkte fiske, vil direktoratet ikke anbefale endringer i regelverket som sannsynligvis vil øke det totale uttaket av øyepål.

I Fiskeridirektoratet arbeider en gruppe med en rapport om fiskeriene i Nordsjøen. Det tas sikte på å ha rapporten ferdig i løpet av sommeren. Denne rapporten vil blant annet gi en beskrivelse av utøvelsen av industritrålfisket i Nordsjøen og problemstillinger knyttet til dette.

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 5/2007

2. PELAGISKE FISKERIER

2.3 KOLMULE

Peter Gullestad viste til saksdokumentene til Reguleringsmøte for orientering om fisket etter kolmule hittil i 2007. Det ble videre informert om at kolmuleavtalen gir adgang til å overføre inntil 10 % av kvoten til neste år. Dette er første internasjonale avtalen av dette slag Norge har inngått.

For fartøyene med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse satt Fiskeridirektoratet på begynnelsen av året en kvotefaktor som ga en høy overregulering. Kvotefaktoren ble nylig satt ned med den hensikt å treffe mest mulig presist i forhold til norsk kvote. Selv om det i henhold til kvoteavtalen er adgang til å overføre inntil 10% av kvoten til neste år har Fiskeridirektoratet en målsetning om å treffe kvoten mest mulig presist i inneværende år.

Gullestad orienterte videre om at øyepålbestanden fremdeles er svak. For tiden er det forbud mot direkte fiske etter øyepål, samtidig har Fiskeridirektoratet som målsetning å begrense bifangst av øyepål. ICES har anbefalt at det ikke fiskes etter øyepål i 2007. Det vil bli foretatt nye tokt som vil danne grunnlag for anbefalinger for 2008.

Fiskeridirektoratet anbefaler ikke å beregne industritrålfangster på døgnbasis, i motsetning til det enkelte hal, da dette strider mot vår målsetning om å begrense bifangst av øyepål.

Valter Rasmussen fra Sør-Norges Trålerlag mener kolmulekvoten er urettferdig fordelt. Det ble vist til at kolmulefisket er flyttet lenger vest hvor enkelte fartøy ikke har mulighet til å delta. Videre ble det vist til at det burde settes en kvotefaktor til neste år mot to i dag. Det ble også ytret ønske om at kvotestigen ble endret slik at den er uavkortet opp til 1000 tonn konsesjonskapasitet.

Maren Esmark fra WWF viste til at øyepål nå står på rødlisten og at fisket derfor må begrenses.

Tore Hillersøy fra Rederiforeningen for Kystringnotfartøy mente den dårlige seibestanden sør for 62°N måtte være et signal om at øyepålbestanden var svak.

Valter Rasmussen mener øyepålbestanden ikke blir høstet uansvarlig.

2.4 VASSILD NORD FOR 62°N

2.4.1 KVOTESITUASJONEN I 2007

Det ble satt en totalkvote på 12.000 tonn vassild i 2007. Innenfor totalkvoten er det avsatt en periodekvote på 3.000 tonn til et fiske etter 1. juni 2007.

Per 29. mai 2007 er det i følge Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister fisket totalt 9.947 tonn vassild i 2007.

2.4.2 BESTANDSSITUASJONEN

Havforskningsinstituttet ga signaler i forkant av Reguleringsmøtet høsten 2006 om at det skal gjennomføres et mengdemålingstokt etter vassild i april-mai 2007 både nord og sør for Stad. Etter dette vil Havforskningsinstituttet ved eventuelle oppfølgende undersøkelser få oppdatert kunnskap om bestanden.

Havforskningsinstituttet er for tiden på vassildtokt med FF "Håkon Mosby". Toktet startet utenfor Lofoten og fortsetter sørover. Toktet blir avsluttet etter å ha kartlagt områdene rundt og i Norskerenna i Nordsjøen/Skagerrak ca. 2. juni 2007. Havforskningsinstituttet vil orientere fra toktet i reguleringsmøtet.

2.4.3 REGULERINGSOPPLEGG OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2007

Fartøy som er tildelt vassildtrållatelse i medhold av forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24, kan delta i direktefisket etter vassild nord for 62°N.

Fisket er regulert med maksimalkvoter på 700 tonn vassild.

Fisket ble stoppet 12. april. Det deltok totalt 18 fartøy i vårfisket i 2007. Til sammenligning deltok det totalt 20 fartøy de fem første månedene i 2006. I 2007 ble det levert 2.031 tonn vassild gjennom Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag, 7.644 tonn gjennom Norges Råfisklag og 272 tonn gjennom Norges Sildesalgslag. Hittil er 159 tonn vassild etter stoppen registrert som bifangst i kolmulefisket.

Tabell 1: Fangst (tonn) av vassild fordelt på de første fem månedene i 2006 og 2007

Leveringsmåned	2006	2007
Januar	0	11
Februar	803	800
Mars	6.737	6.956
April	8.753	2.092
Mai	1.292	88
	17.585	9.947

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister pr. 29.05.07

Norske fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 9.947 tonn første periode i 2007, dvs. 947 tonn mer enn kvoten på 9.000 tonn. En av årsakene til overfisket av periodekvoten var at det deltok to ombordprodusenter, disse var ikke ferdige med maksimalkvoten sin og hadde dermed ikke rapportert inn fangst. Ombordprodusenter har i Råfisklagets distrikt ikke rapporteringsplikt og er dermed et usikkerhetsmoment mot slutten av fisket. Man bør for 2008 vurdere å innføre ukentlig rapporteringsplikt for ombordprodusenter for å unngå tilsvarende situasjon som inneværende år.

1. juni starter fisket på periodekvoten på 3.000 tonn. Overfisket på 947 tonn første periode vil da gå til fratrekk på periodekvoten på 3.000 tonn.

Flere fartøy som tradisjonelt fisker på sommeren/høsten har hittil i år ikke vært i fiske. På bakgrunn av dette ser Fiskeridirektøren det foreløpig ikke hensiktsmessig å justere gjeldende maksimalkvote på 700 tonn ved oppstart av fisket 1. juni. Fiskeridirektøren vil følge fiskets utvikling og gjøre de nødvendige tilpasninger dersom situasjonen skulle tilsi dette.

30

14.05.07

2007/7513

8

FHL Ålesund
Røysegata 15, Postboks 514 Sentrum, 6001 Ålesund
Telefon 70 10 32 50 – Telefaks 70 10 32 60
www.fhl.no

FISKERIDIREKTORATET
Ressursavdelingen
anne-kjos.veim@fiskeridir.no
trond.ottemo@fiskeridir.no

Ålesund, 14.05.07

REGULERINGEN AV FISKET ETTER VASSILD
Reguleringsmøtet 05.06.07

Det vises til J-melding 236-06 av 19.12.06 ang: Regulering av fisket etter vassild i 2007 nord for 62-grader N i 2007.

Nærværende henvendelse bes tatt inn i dokumentene for Sak 5/07 – 2.4. i møtet 5. juni.

Fra kjøpersiden blir det anført at reguleringen førte til et kappfiske, hvor alt råstoffet i første periode 2007 ble landet omtrent samtidig (og stopp ca én måned tidligere enn det som har vært vanlig tidligere år). Kvantumet i andre periode etter 1. juni antas også å ville bli fisket opp hurtig.

For bedriftene blir resultatet av reguleringen, at det blir for lite råstoff til den tradisjonelle farseproduksjonen, basert på norsk kvalitetsråstoff med høy hvithet og særdeles god bindeevne, (i motsetning til utenlandsk fiskemasse, som krever tilsetning av fremmedstoffer for å oppnå samme stabilitet og egenskaper).

FHL er selvsagt enig i at vassild – i likhet med andre fiskeslag – må høstes etter prinsippet om bærekraftig forvaltning.

Vi har oppfattet innføring av TAC slik at HI skulle foreta bestandsundersøkelser, ut over de indikasjoner som hittil er lagt fram om overbeskatning og negativ endring i størrelsessammensetning. FHL er ikke kjent med at det er gjennomført tokt på dette området, og ber om å få opplyst hvilke planer som foreligger.

For så vidt angår vassildkvoten for 2008, vil FHL komme tilbake til dette forut for reguleringsmøtet til høsten.

Med vennlig hilsen

Fiskeri- og Havbruksnæringens
Landsforening

Jorulf Straume
Fagsjef hvitfisk & skalldyr

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 5/2007

2. PELAGISKE FISKERIER

2.4 VASSILD

Peter Gullestad redegjorde for utviklingen i vassildfisket og årsaken til overfisket av periodekvoten på 9.000 tonn første periode. Videre ble det redegjort for Fiskeridirektørens forslag om at overfisket skal fratrekkes periodekvoten på 3.000 tonn andre periode og at maksimalkvoten står fast inntil videre.

Reidar Thoresen fra HI orienterte fra vassildtoktet som ble gjennomført i mai. Toktet ble karakterisert som ikke særlig vellykket. Det ble funnet lite vassild og det ble stilt spørsmål om tidspunktet for toktet og deknningen av områdene var optimale. HI mente at resultatet av toktet ikke kan brukes i rådgivningen. Aglen fra HI informerte om at tidligere tokt var foretatt en måned tidligere med andre fartøy og redskap.

Peter Gullestad konkluderte med at reguleringen neste år bør være basert på føre-var prinsippet.

Ragnvald Pettersen fra Fiskekjøpernes Forening spurte om det var flere vassildbestander. Reidar Thoresen kunne ikke bekrefte dette, men mente det var viktig at slike momenter kom frem.

Jan Birger Jørgensen i Norges Fiskarlag mente det var svært uheldig at overfisket første periode skulle belastes neste periodekvote. Fiskeridirektøren ble anmodet om å se stort på dette slik at fisket i andre periode starter på 3.000 tonn.

Leif-Harald Hansen i Norske Sjømatbedrifters Landsforening støttet Jan Birger Jørgensens forslag. Han viste videre til situasjonen som hadde oppstått i år, hvor det ikke var råstoffleveranser i april og mai. Han har forståelse for at en må regulere etter føre-var prinsippet, men det vil være svært uheldig for industrien dersom det i 2008 heller ikke blir levert råstoff i april/mai.

Maren Esmark i WWF mente at det var riktig prinsipp å trekke overfisket første periode fra periodekvoten i neste periode.

Pettersen fra Fiskekjøpernes Forening viste til at dersom det blir fisket på to ulike stammer, er det ikke riktig å trekke fra overfisket på den ene stammen fra kvoten på den andre stammen. Vassild har vært en bærende bjelke i industrien, men i år holdt reguleringen på å sette industrien ut på sidelinjen. Pettersen ba om at oppstartsdatoen for andre periode ble flyttet frem til 1. mai, samt at fartøyene får faste fartøykvoter. Dette vil føre til en bedre avvikling av fisket, samt dra ut fangstperioden. Han ba også om at en refordeling ikke blir gjort før 1. august og at denne forbeholdes bunntål. Videre bør vassildtrållatelliser som ikke er aktive, trekkes inn.

Straume i Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening støttet Pettersen i at konsesjoner uten aktivitet burde trekkes inn.

Fiskeridirektøren konkluderte med at fartøykvoten neste år må reduseres. Spørsmål vedrørende konsesjoner uten aktivitet vil Fiskeridirektoratet komme tilbake til.

2.5 MAKRELL

2.5.1 NORSK TOTALKVOTE

Norsk totalkvote i 2007 er 131.965 tonn. Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet å avsette 3.000 tonn makrell til forsknings- og forvaltningsformål og 750 tonn makrell til agn. Forskningskvoten og agnkvoten trekkes av den norske totalkvoten, og det står da igjen 128.215 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. I tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 07/01 er kvoten fordelt som vist i tabell 1.

Tabell 1: Fordeling av norsk makrellkvote i 2007.

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Kystfartøy	25.000 tonn	25 000	19,5
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	4 103	3,2
Ringnotgruppen		99 112	
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	8 127	6,3
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,8 % av ringnotgruppens kvote	90 985	71,0
Totalt		128 215	100,0

2.5.2 KYSTFARTØYGRUPPEN

2.5.2.1 Generelt

Tabell 2 gir en oversikt over hvordan kystfartøygruppens kvote er fordelt i 2007.

Tabell 2: Fordeling av kystfartøygruppens kvote i 2007.

Kystfartøygruppe	Prosent	Kvantum (tonn)
Avsetning åpen gruppe		400
Notfiske for ikke manntallsførte fiskere		100
Garn / snøre	35 %	8 575
Not	65 %	15 925
Totalt		25 000

Tabell 3 gir en oversikt antall deltakeradganger i kystfartøygruppen.

Tabell 3: Antall deltakeradganger i kystfartøygruppen, lukket gruppe.

Fartøygruppe	Antall
Garn/Snøre	272
Not:	
under 13 meter	78
13 - 21,35 meter	176

I henhold til Fartøy- og deltakerregisteret den 21. mai 2007 er det pr. 21. mai 2007 526 adganger til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell. Videre disponerer disse fartøyene faktorer til 26 deltakeradganger som er utgått i forbindelse med strukturkvoteordningen.

Tabell 4 gir en oversikt over maksimal- og fartøykvoter, hvor mye som kan fiskes før fisket åpner 13. august 2007 samt overreguleringsgrad i de ulike fartøygruppene. Kystnotfartøy under 13 meter og fartøy som har adgang til å delta med garn/snøre er regulert med maksimalkvoter, mens kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 meter er regulert med fartøykvoter.

Tabell 4: Maksimal- og fartøykvoter, kvantum før 13. august og overregulering i kystfartøygruppen i 2007.

	Maksimal- kvote	Garantert kvantum	Fartøykvote	Kvantum før 13. august	Overregulering
Garn/Snøre					
under 10 m hj.l.	27	5		27	Ca. 44 %
10 - 14,99 m hj.l.	47,25	--		27	
15 - 21,35 m hj.l.	57,51	--		27	
Not					
St.l. u 13 m					
under 10 m hj.l.	34	5		34	Ca. 87 %
10 - 12,99 m hj.l.	42,84	--		42,84	
13 - 14,99 m hj.l.	125,11	--		125,11	
St.l. 13 m eller over					
under 10 m hj.l.			-	-	Ca. - 2,5 %
10 - 12,99 m hj.l.			22,29	22,29	
13 - 14,99 m hj.l.			65,09	65,09	
15 - 17,99 m hj.l.			95,64	65,09	
18 - 21,35 m hj.l.			154,5	65,09	

Per 25. mai 2007 har kystfartøygruppen fisket 206 tonn makrell.

I februar 2007 ble reguleringen endret ved at fartøy i kystfartøygruppen, som får tildelt kvote i medhold av drifts- eller strukturkvoteordningen, skal beregne den tildelte kvoten på grunnlag fartøyets faktiske lengde. Dette vil si at overreguleringen for den tildelte kvoten blir satt på grunnlag av mottakende fartøys faktiske lengde.

Denne endringen ble gjort for å ivareta hensynet til de små fartøyene og for å samkjøre reguleringen i kystgruppen med reguleringen for fartøy i fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N.

2.5.2.2 Særskilt regulering før 13. august 2007

Fra og med 1. januar kunne fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre fiske og lande inntil 15 tonn makrell.

Norges Fiskarlag viser i brev av 15. mai 2007 til begrensningen i fisket etter makrell før 13. august for fartøy som fisker med garn (drivgarn) og anmoder om at fartøy som fisker makrell med garn gis anledning til å kunne fiske hele sin maksimalkvote fra årets start, subsidiært at

den begrensede kvoten fram til 13. august økes fra 15 tonn til 30 tonn. Fisket som pågår er til fersk omsetning i Norge, Sverige og Danmark. Det er oppnådd svært høye priser for fangsten til fartøyene som har betjent markedet og ett av de tre fartøyene som er i fiske har nådd kvotetaket på 15 tonn. Norges Fiskarlag ber om, av hensyn til avviklingen av fisket en rask avklaring på henvendelsen.

Garn- og snøregruppens fiske etter makrell er regulert med maksimalkvoter basert på lengdeintervaller og kvotestige gjengitt i tabell 5.

Tabell 5. Kvotestige, kvoter per fartøy uten overregulering og maksimalkvotene i 2007.

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotestige	Kvoter (tonn) per fartøy uten overregulering	Maksimalkvoter (tonn)
0–9,99 m	1,00	18,74	27,00
10–14,99 m	1,75	32,80	47,25
15–21,35 m	2,13	39,93	57,51

Overreguleringen er ca. 44 prosent. En økning periodekvoten før 13. august fra 15 tonn til 27 tonn medfører at alle fartøy med adgang til å delta med garn og snøre og hjemmelslengde under 10 meter kan fiske innenfor fartøyets maksimalkvote før det ordinære fisket åpner. Fartøy med hjemmelslengde på eller over 10 meter kan fiske og lande inntil 27 tonn, et kvantum som er mindre enn kvoten per fartøy uten overregulering. Det vil derfor kun være fartøy under 10 meter hjemmelslengde som ”spiser” av overreguleringen før fiskets åpningsdato 13. august 2007.

I motsetning til fiskeri hvor fartøyene er regulert med fartøykvoter, kan det være vanskelig å planlegge fisket ut i fra bla. tilgjengelighet, kvalitet og pris. Dersom fisket er åpent fra årets begynnelse kan den interne konkurransen i gruppen føre til et tidlig kappfiske i en periode det av biologiske hensyn ikke er tilrådd å fiske i og hvor prisene er lave og kvaliteten mindre bra. I 2006 åpnet fisket 14. august. Tabellen nedenfor viser hvor mye som totalt ble fisket og landet i 2006 og hvor mye som ble fisket og landet før åpningsdatoen i 2006.

Tabell 6: Total fangst av makrell i 2006 og fangst av makrell landet før 14. august 2006 for fartøy som har adgang til å fiske makrell med garn og snøre.

Hjemmelslengde	Rundvekt (tonn)	Verdi (1000 kr)	Antall fartøy
Total fangst i 2006			
0 - 12,99 m	6 026	44 980	139
13 - 21,35 m	3 459	27 369	52
Totalt	9 486	72 349	191
Landet fangst før 14. Aug. 2006			
0 - 12,99 m	373	2 502	68
13 - 21,35 m	59	647	7
Totalt	432	3 149	75

Kilde: Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister og Sluttseddelregisteret per 23. mai 2007.

I underkant av 5 prosent av den totale fangsten til fartøy som har adgang til å delta med garn og snøre ble fisket og landet før 14. august 2006. Av 432 tonn er 116 tonn makrell landet 13. august 2006. Garn- og snøregruppen startet fisket i 2006 i juni på Skagerrakkysten. I denne perioden fisket fartøyene med garn. I juli og august ble det fisket med krokredskap, og fisket foregikk i hovedsak på Vestlandet (se vedlegg, tabell 1 og 2). 12 fartøy hadde fisket og landet

mer enn 10 tonn og ca. halvparten av fartøyene fisket og landet mer enn 5 tonn før fisket åpnet i 2006.

Garn- og snøregruppen reguleres med felles gruppekvote og kvotestige, uavhengig om fartøyet fisker med garn eller krokredskap. Å differensiere mellom fartøy innenfor denne fartøygruppe med hensyn til hvilket redskap som benyttes, gjør at reguleringen blir mer kompleks og en får flere dimensjoner å forholde seg til. Av kontrollmessige årsaker anbefaler en heller ikke å skille mellom fartøyene på bakgrunn av hvilket redskap som benyttes. På bakgrunn av ovennevnte vurderte Fiskeridirektøren det som hensiktsmessig å øke periodekvoten til 27 tonn for alle fartøy med adgang til å delta med garn/snøre, en løsning Norges Kystfiskarlag også fant akseptabel. Fra og med 16. mai er periodekvoten for fartøy med adgang til å fiske makrell med garn og snøre økt til 27 tonn.

VEDLEGG

Tabell 1. Garn og snøregruppens fangst av makrell (tonn) i 2006 før 14. august fordelt på landingsdato og redskap.

Landingsdato	Annet	Garn	Krok
11.01.2006		0,001	
12.01.2006		0,003	
02.02.2006	0,001		
26.04.2006		0,095	
27.04.2006		0,077	
03.05.2006		0,151	
04.05.2006		0,113	
05.05.2006		0,050	
06.05.2006		0,065	
08.05.2006		0,196	
09.05.2006		1,329	
10.05.2006		0,145	
11.05.2006		1,423	0,103
12.05.2006		0,475	
13.05.2006		0,198	
15.05.2006		0,165	
16.05.2006		2,218	
18.05.2006		1,730	
19.05.2006		1,924	
20.05.2006		0,852	
21.05.2006		0,350	
22.05.2006		0,327	
23.05.2006		0,574	
24.05.2006		0,137	
26.05.2006		0,190	
27.05.2006		1,531	
29.05.2006		0,190	
30.05.2006		0,718	
31.05.2006		0,680	
01.06.2006		0,092	
02.06.2006		0,664	
03.06.2006		0,295	
06.06.2006		0,794	
07.06.2006		0,150	
08.06.2006		0,530	
09.06.2006		1,390	
10.06.2006		0,658	
12.06.2006		0,574	0,036
13.06.2006		0,490	
14.06.2006		0,593	
15.06.2006		0,569	
16.06.2006		0,105	
17.06.2006		0,470	
19.06.2006		0,038	
20.06.2006		0,730	
21.06.2006		0,380	
26.06.2006			0,447
27.06.2006			0,303
28.06.2006			5,098
01.07.2006		0,550	0,127
03.07.2006			0,120
05.07.2006			0,651

Landingsdato	Annet	Garn	Krok
07.07.2006		0,001	0,155
09.07.2006			0,001
10.07.2006			0,110
17.07.2006			0,088
19.07.2006			7,362
22.07.2006			0,116
24.07.2006			0,159
26.07.2006			0,174
27.07.2006	0,001		0,070
31.07.2006			0,157
01.08.2006			2,291
02.08.2006			5,637
03.08.2006			19,326
04.08.2006			5,002
07.08.2006			45,613
08.08.2006			46,153
09.08.2006			35,978
10.08.2006			13,982
11.08.2006			91,659
12.08.2006			9,774
13.08.2006			115,911
Totalt	0,002	24,979	406,603

Kilde: Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister og Sluttseddelregisteret per 23. mai 2007.

Tabell 2. Garn-og snøregruppen sin fangst av makrell (tonn) i 2006 før 14. august fordelt på landingsdato og hovedområde.

Landingsdato	Storegga - Frøyabanken	Egersundbanken - Nordsjøen	Skagerrak	Vikingbanken – Nordsjøen	Sentrale Nordsjøen
11.01.2006			0,0005		
12.01.2006			0,0025		
02.02.2006			0,001		
26.04.2006			0,095		
27.04.2006			0,077		
03.05.2006			0,151		
04.05.2006			0,113		
05.05.2006			0,05		
06.05.2006			0,065		
08.05.2006			0,196		
09.05.2006		0,611	0,718		
10.05.2006			0,145		
11.05.2006		1,091	0,435		
12.05.2006		0,24	0,235		
13.05.2006		0,198			
15.05.2006		0,13	0,035		
16.05.2006		1,277	0,941		
18.05.2006		0,1	1,63		
19.05.2006		0,069	1,855		
20.05.2006			0,852		
21.05.2006			0,35		
22.05.2006		0,327			
23.05.2006		0,194	0,38		
24.05.2006		0,137			
26.05.2006			0,19		
27.05.2006		1,135	0,396		
29.05.2006			0,19		
30.05.2006		0,433	0,285		
31.05.2006			0,68		
01.06.2006			0,092		
02.06.2006			0,664		
03.06.2006			0,295		
06.06.2006		0,579	0,215		
07.06.2006			0,15		
08.06.2006			0,53		
09.06.2006			1,39		
10.06.2006			0,658		
12.06.2006		0,114	0,496		
13.06.2006		0,04	0,45		
14.06.2006			0,593		
15.06.2006			0,569		
16.06.2006			0,105		
17.06.2006			0,47		
19.06.2006		0,038			
20.06.2006			0,73		
21.06.2006			0,38		
26.06.2006			0,447		
27.06.2006			0,303		
28.06.2006	4,984		0,114		
01.07.2006			0,677		
03.07.2006			0,12		
05.07.2006			0,6505		
07.07.2006		0,001	0,153		0,002

Landingsdato	Storegga - Frøyabanken	Egersundbanken - Nordsjøen	Skagerrak	Vikingbanken – Nordsjøen	Sentrale Nordsjøen
09.07.2006					0,001
10.07.2006			0,11		
17.07.2006			0,087		0,001
19.07.2006		6,923	0,43		0,009
22.07.2006			0,116		
24.07.2006			0,159		
26.07.2006			0,174		
27.07.2006		0,001	0,07		
31.07.2006			0,157		
01.08.2006	2,291				
02.08.2006	3,393			2,244	
03.08.2006	2,457		0,356	16,513	
04.08.2006	3,959		0,2	0,843	
07.08.2006	10,215	3,499		31,899	
08.08.2006	13,552			32,601	
09.08.2006	8,3			27,678	
10.08.2006	10,1		0,115	3,767	
11.08.2006	0,259	19,935	0,478	70,987	
12.08.2006	9,774				
13.08.2006			3,038	112,873	
Totalt	69,284	37,072	25,8095	299,405	0,013

Kilde: Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister og Sluttseddelregisteret per 23. mai 2007.

Norges Fiskarlag

og Fiskarlagets Servicekontor as

Vår saksbehandler Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68:

Telefaks

Vår dato
15052007

Vår referanse
200600359/3-
532.5

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

VEDRØRENDE KYSTGRUPPENS MAKRELLFISKE - BEGRENSNING I FISKET ETTER MAKRELL FØR 13. AUGUST FOR FARTØY SOM FISKER MED GARN (DRIVGARN).

I henhold til § 10 i forskrift av 21. desember 2006 om regulering av fisket etter makrell i 2007 kan fartøy som fisker med garn og snøre fiske og lande inntil 15 tonn makrell før 13. august.

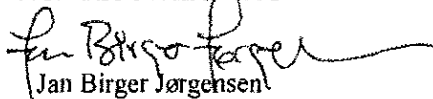
Etter det organisasjonen kjenner til er det så langt et mindre antall fartøy som deltar i drivgarnfisket etter makrell i år i dette området (Skagerrak), anslagsvis 3 fartøy. Fisket som nå pågår er til fersk omsetning i Norge, Sverige og Danmark. Prisen på makrell til dette markedet er som kjent svært god, og vi har fått opplyst at det er oppnådd kr. 52,- pr. kg. på auksjon i Sverige. Ett av fartøyene har nå fisket kvoten på 15 tonn, og de andre har også hatt et godt fiske.

Norges Fiskarlag anser det som viktig å kunne legge forholdene tilrette for at dette tradisjonelle drivgarnsfisket skal kunne kan fortsette, og således betjene et godt betalende marked.

Fartøy som fisker med garn og snøre kan, avhengig av båtstørrelse, maksimalt fiske henholdsvis 27,00 tonn, 47,27 tonn og 57,51 makrell på årsbasis (2007), og det kvantum de fisker før 13. august går til fradrag på denne kvoten. At disse fartøyene får adgang til å fortsette fisket nå vil følgelig ikke ha noen innvirkning verken på fartøyskvoter eller fordeling. Norges Fiskarlag vil også påpeke at drivgarnsfisket etter makrell er et historisk og tradisjonelt viktig fiske i denne landsdelen, et fiske som det er viktig å opprettholde, og det bør ikke stoppes av u hensiktsmessige reguleringstiltak.

Under henvisning til foranstående anmoder Norges Fiskarlag om at fartøy som fisker makrell med *garn* gis anledning til å kunne fiske hele sin maksimalkvote fra årets start, subsidiært at den begrensede kvoten fram til 13. august økes fra 15 tonn til 30 tonn. Det vises også til særskilt kvoteregulering av garnfiske etter sild i Skagerrak som begrunnes av samme hensyn som her anføres i forbindelse med makrell. Av hensyn til avviklingen av fisket bes det om en rask avklaring på denne henvendelsen.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Norges Sildesalgslag

Adresse Pirsenteret 7462 Trondheim	E-postadresse fiskarlaget@fiskarlaget.no	Telefon 73 54 58 50	Telefaks 73 54 58 90	Organisasjonsnr: Norges Fiskarlag 938 500 290 Fiskarlagets Servicekontor as 984 152 094
--	---	------------------------	-------------------------	---

30

14.05.07

2007/7513

8

FHL Ålesund
Røysegata 15, Postboks 514 Sentrum, 6001 Ålesund
Telefon 70 10 32 50 – Telefaks 70 10 32 60
www.fhl.no

FISKERIDIREKTORATET
Ressursavdelingen
anne-kjos.veim@fiskeridir.no
trond.ottemo@fiskeridir.no

Ålesund, 14.05.07

REGULERINGEN AV FISKET ETTER VASSILD
Reguleringsmøtet 05.06.07

Det vises til J-melding 236-06 av 19.12.06 ang: Regulering av fisket etter vassild i 2007 nord for 62-grader N i 2007.

Nærværende henvendelse bes tatt inn i dokumentene for Sak 5/07 – 2.4. i møtet 5. juni.

Fra kjøpersiden blir det anført at reguleringen førte til et kappfiske, hvor alt råstoffet i første periode 2007 ble landet omtrent samtidig (og stopp ca én måned tidligere enn det som har vært vanlig tidligere år). Kvantumet i andre periode etter 1. juni antas også å ville bli fisket opp hurtig.

For bedriftene blir resultatet av reguleringen, at det blir for lite råstoff til den tradisjonelle farseproduksjonen, basert på norsk kvalitetsråstoff med høy hvithet og særdeles god bindeevne, (i motsetning til utenlandsk fiskemasse, som krever tilsetning av fremmedstoffer for å oppnå samme stabilitet og egenskaper).

FHL er selvsagt enig i at vassild – i likhet med andre fiskeslag – må høstes etter prinsippet om bærekraftig forvaltning.

Vi har oppfattet innføring av TAC slik at HI skulle foreta bestandsundersøkelser, ut over de indikasjoner som hittil er lagt fram om overbeskatning og negativ endring i størrelsessammensetning. FHL er ikke kjent med at det er gjennomført tokt på dette området, og ber om å få opplyst hvilke planer som foreligger.

For så vidt angår vassildkvoten for 2008, vil FHL komme tilbake til dette forut for reguleringsmøtet til høsten.

Med vennlig hilsen

Fiskeri- og Havbruksnæringens
Landsforening

Jorulf Straume
Fagsjef hvitfisk & skalldyr

330

Norges Fiskarlag**og Fiskarlagets Servicekontor as**

Vår saksbehandler Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 64 66 66:

TelefaksVår dato
15052007Vår referanse
200600245/4-

Saksnr. Dok.nr. 532.4

2007/7513 22

Arkiv 30

Deres dato
08052007Deres referanse
Liabø

Til

Fiskeridirektoratet**VEDRØRENDE REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N -
SPØRSMÅL OM SKJÆRINGSDATO FOR OPPHEVELSE AV KVOTEREGULERING
I RINGNOTGRUPPEN, SUK-GRUPPEN OG TRÅLGRUPPEN.**

Vi viser til mottatt e-post fra Fiskeridirektoratet datert 8. mai d.å. vedrørende ovennevnte spørsmål.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte spørsmål i november 2006 i tilknytning til reguleringene for 2007, jfr. punkt 9 i landsstyrevedtak 86/06 om regulering av fisket etter sild sør for 62°N i 2007 hvor det ble gjort alikt vedtak:

"Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra årets start. For konsesjonspliktige ringnotfartøy og SUK-fartøy bør siste frist for oppstart i fisket settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det foretas en vurdering av fartøykvotene på grunnlag av deltakelse på nevnte dato. Det enkelte fartøys kvote bør imidlertid være garantert fram til 1. desember."

Forannevnte tilrådning står fortsatt fast, og vil innebære at fartøykvoten oppheves etter 1. desember. Begrunnelsen for denne konstruksjonen er å sørge for at man får en mer hensiktsmessig avvikling av fisket for å ta opp eventuelle restkvoter innenfor de enkelte reguleringsgruppene.

Når det gjelder trålgruppens reguleringsopplegg, så forets trolig en korrigerende faktor for beregning av fartøykvoter utpå høsten i relasjon til det kvantum som har medgått/medgår for å dekke innblanding av sild i andre fiskerier. Det er imidlertid ikke ønskelig med en fast skjæringsdato for opphevelse av fartøykvoter eller refordeling innenfor trålgruppen, men situasjonen må følges forløpende utover desember for eventuell refordeling (faktorøkning). Dette regimet følger således samme mønster som i 2006.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG
Jan Birger Jørgensen
Eiling LorentsenKopi til: medlemslagene
Sør-Norges Trålerlag
Norges Sildesalgslag

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 5/2007

2. PELAGISKE FISKERIER

2.5 MAKRELL

Peter Gullestad viste til sakspapirene og til fisket etter makrell med garn på sommeren. En har i tidligere Reguleringsråd diskutert særlige reguleringer før åpningstidspunktet og en var da blitt enig om at 15 tonn til fartøy som fisker med garn og snøre er en grei løsning. 15. mai fikk Fiskeridirektoratet en henvendelse fra Norges Fiskarlag med anmodning om at fartøy som fisker makrell med garn gis anledning til å kunne fiske hele sin maksimumkvote fra årets start, subsidiært at den begrensede kvoten fram til 13. august økes fra 15 tonn til 30 tonn. Fiskeridirektøren hadde forståelse for at det var problematisk at garnfartøyene ble stoppet av den midlertidige kvoten på 15 tonn, og ønsket at garnfartøyene skulle få levere fisk til ferskmarkedet til gode priser. Han så det imidlertid ikke som hensiktsmessig å etablere nye reguleringsgrupper med egne reguleringer tilpasset særlige hensyn innenfor garn- og snøregruppen. Fiskeridirektøren ba deretter om innspill på hvilke tiltak næringen hadde for å løse dette problemet, både for inneværende år og kommende år.

Roald Oen viste til at minsteprisen nå er 15 kroner. Når fisket til ferskmarkedet starter ligger prisene i underkant av 30 kroner. Deretter synker prisene etter hvert som tilbudet av makrell fra fiskerne øker.

Jan Birger Jørgensen viste innledningsvis til at Norges Fiskarlag er tilfreds med at Fiskeridirektoratet behandlet saken så raskt. Men at en ikke fikk den løsningen Norges Fiskarlag hadde sett for seg. Han ser imidlertid at den foreslåtte løsningen kompliserer reguleringsopplegget. Garnflåten har et vårfiskeri og det er viktig at de får drive sitt fiskeri på den tiden fisken er tilgjengelig for dem og prisen er god. Norges Fiskarlag har fått kritikk for økningen av periodekvoten til 27 tonn, fordi dette kan føre til tidlig oppstart med kappfiske til dårlige priser for dorgfartøyene. En mulig løsning kan være å redusere periodekvoten fra 27 tonn til 15 tonn fra 23. juni.

Peter Gullestad foreslår følgende endring i § 10 i reguleringsforskriften; "Fartøy med adgang til å delta i fisket med garn/snøre, kan fra og med 1. januar fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Fartøyene kan likevel fiske inntil 27 tonn før 23 juni". Han stilte deretter spørsmål ved om 23. juni en dato Reguleringsmøte kan være enig om eller om datoen bør for eksempel være 1. juli.

Jakob M. Jakobsen viser til at 23. juni er et naturlig tidspunkt, og at denne datoen treffer bra. Garnfisket er over på dette tidspunktet og oppstarten i fisket med dorg bestemmes av oppstarten til industrien i august.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om 23.juni.

Valter Rasmussen tok deretter opp avregning av makrellkvotene før fisket åpner i trålgruppen. Fartøyene har ikke fått kvote og åpningsdatoen for trålgruppen er 13. august. Det fartøyene nå får av bifangst av makrell i andre fiskerier belastes den enkeltes kvote, men fiskerne får ikke

utbetalt verdien av fisken. Videre avregnes kvantumet som fremkommer i samplingen også av fartøyets kvote.

Peter Gullestad viste til at all fangst av makrell skal avregnes kvoten dersom det finnes en kvote. Dette prinsippet om at alt kvantum skal belastes kvoten er gjennomgående i alle reguleringene. Fiskeridirektoratet vil se nærmere på denne saken.

2.6 KYSTBRISLING

2.6.1 BESTANDSSITUASJON

Havforskningsinstituttet tok kontakt med Fiskeridirektoratet i uke 21 på grunn av den dramatiske bestandssituasjonen for kystbrisling. I Reguleringsmøtet november 2006 viste Havforskningsinstituttet ved Reidar Thoresen til at utviklingen for kystbrisling de senere år har vært nedadgående.

Havforskningsinstituttet vil i de nærmeste ukene arbeide mot å skaffe til veie mer informasjon om situasjonen for bestanden. Rundt midten av juni er det avtalt et møte mellom Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet for å vurdere ulike tiltak og eventuelt stopp i fisket etter kystbrisling. Det tas sikte på å beramme et høringsmøte med fiskerinæringen i løpet av juni.

2.6.2 KVOTESITUASJONEN OG DELTAKELSE I 2007

I henhold til avtalen mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak i 2007, kan det fiskes totalt 52.000 tonn brisling i avtaleområdet. Norges kvote er i år 2007 på 3.900 tonn, samme nivå som i 2006. Det tradisjonelle brislingfisket på kysten og inne i fjordene vest for Lindesnes er ikke regulert ved hjelp av kvantumsbegrensning.

Deltakervilkårene i kystnotfisket fremgår i forskrift av 22. desember 2006 om deltakelse i kystgruppens fiske for 2007 (deltakerforskriften).

Eventuell åpning og gjennomføring av kystbrislingfisket er avhengig av avtakssituasjonen og reguleres derfor av Norges Sildesalgslag.

2.6.3 UTVIKLINGEN I FISKET

Kystbrislingfisket er redusert de siste årene, og reduksjonen er størst i Skagerrak. Tabellen nedenfor gir en oversikt over det norske kystbrislingfisket i årene 2002-2006.

Tabell: Fangst av kystbrisling i perioden 2002-2006

År	Vest for Lindesnes	Øst for Lindesnes (Skagerrak)	Totalt
2002	1.444	1.151	2.596
2003	2.252	861	3.113
2004	373	1.098	1.471
2005	1.244	713	1.957
2006	1.361	303	1.664

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 25.05.2007

Kystbrislingfisket i Skagerrak for 2006 utgjorde 303 tonn, mens fisket innenfor grunnlinjene vest for Lindesnes var i 2006 på 1.361 tonn.

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 5/2007

2. PELAGISKE FISKERIER

2.6 KYSTBRISLING

Fiskeridirektøren viste til saken, som var en orientering om at Havforskningsinstituttet om kort tid ville komme med innspill når det gjelder bestandssituasjonen for kystbrisling. Dersom det etter møtet med instituttet skulle være behov for reguleringsendring, ville det eventuelt bli innkalt til et høringsmøte. Fiskeridirektøren ba derfor organisasjonene om å gi beskjed hvorvidt de ønsket en eventuell invitasjon.

Roald Oen Norges Sildesalgslag ønsket høringsmøte etter fredag 15. juni. Sildelaget viste ellers til at laget hadde stoppet alt brislingfiske midlertidig pga avtakssituasjonen. Fiske av kystbrisling for hermetikkformål ville normalt ta til ved månedsskiftet juli-august. Aktiviteten nå var så liten at en hadde valgt å stenge.

3 FISKERIENE I NORDSJØEN

3.1 TOBIS

3.1.1 FORSØKSFISKET VÅREN 2007

Norge og EU ble i desember 2006 enige om å gjennomføre et samordnet forsøksfiske etter tobis våren 2006. Formålet var å kartlegge bestandssituasjonen og spesielt antall ettåringer som ville utgjøre hoveddelen av et eventuelt kommersielt fiske i 2007. I tillegg til forsøksfisket har HI hatt et fartøy på tobistokt for å utprøve bruk av akustiske metoder sammen med prøver fra bunnen som metoder for å estimere bestanden.

Partene ble enige om å gjennomføre forsøksfisket i henhold til anbefalinger fra ICES, slik at begge parters flåte kunne fiske tobis i perioden 1. april til 6. mai. Innsatsen i fisket skulle tilsvare 30 % av innsatsen i 2005. Videre ble partene enige om en gjensidig adgang til å fiske 20.000 tonn i hverandres soner.

For å begrense innsatsen til 30 % av innsatsen i 2005 ble det bestemt at den norske flåten skulle få 25 turer. Av 32 påmeldte fartøy ble 25 trukket ut til å delta med en tur hver. Perioden ble delt i 3 underperioder og fartøyene skulle ta sin tur i den perioden de ble trukket til.

Alle fartøyene deltok i fisket og fikk stort sett full last. Ifølge tall fra Norges Sildesalgslag fisket de norske båtene 13.835 tonn, hvorav 784 tonn ble tatt i EU-sonen. Danske fiskere har rapportert inn 17.146 tonn i NØS hvoretter danske myndigheter stoppet fisket der den 4. mai. EU stoppet imidlertid ikke fisket i EU-sonen den 6. mai.

3.1.2 REGULERING OG FISKE ETTER FORSØKSFISKET

På grunnlag av data samlet inn under forsøksfisket og regnemetode som ICES anvender anbefalte ACFM den 15. mai en TAC på 170.000 tonn. På det tidspunkt hadde EU flåtens totalfangst nådd et kvantum som fikk kommisjonen til å stoppe fisket.

Totalt har EU fisket 153.771 tonn. Ifølge dansk statistikk den 21. mai har EU-fartøy landet 152.476 tonn i Danmark (Danmark 146 729 tonn, Tyskland 1 000 tonn og Sverige 5 745 tonn) og svenske fartøy har i tillegg landet 1 295 tonn i Norge.

Fiskeridirektørens anbefaling til regulering av tobisbestanden i norsk sone etter forsøksfisket var at fisket ikke skulle gjenåpnes. Argumentasjonen er at ifølge ICES sitt estimat er bestanden under Blim. Videre har det blitt påpekt at CPUE metoden, som er grunnleggende for nåværende metode, ikke er godt egnet for stimfisk som tobis. Videre må det foretas korrigerende mht justering for teknologisk utvikling i fisket. I tillegg har den spesielle atferden til tobis som delvis lever nede i sandbunn og antakelig er relativt lokal etter at den blir voksen ikke blitt tatt tilstrekkelig hensyn til. Tobisens viktige rolle i økosystemet i Nordsjøen tilsier at en må være føre var når det

gjelder utnyttelsen av denne bestanden som allerede er i dårlig tilstand. Fiskeridirektøren mener at større innsats må legges i å løse de metodiske problemene som forskningsmiljøet har å stri med før fisket åpnes på så svakt grunnlag som nå.

Som følge av rådgivningen fra ACFM ble det åpnet for fortsatt norsk fiske etter tobis den 16. mai. Havforskningsinstituttet foreslo å stenge visse områder for tobisfiske og i forskriften ble tre områder i NØS stengt for tobisfiske. Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan fiske et kvantum som tilsvarer basiskvoten (samme som i kolmule) ganget med en faktor på 2,2. I EU sonen kan de maksimalt ta 20.000 tonn.

Ifølge fangststatistikk fra Norges Sildesalgslag har den norske flåten fisket 45.020 tonn totalt tidlig den 24. mai, hvorav 4.474 tonn er tatt i EU sonen.

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 5/2007

3. FISKERIENE I NORDSJØEN

3.1 TOBIS

Peter Gullestad viste til sakspapirene for en orientering om fisket etter tobis hittil i 2007. Det ble videre opplyst om at det per 5. juni 2007 var fisket opp mot 49.000 tonn tobis av norske fartøy.

Johán Williams fra Fiskeri- og Kystdepartementet opplyste om at det 4. juni ble avholdt et møte mellom ansvarlige ministre fra Norge og Danmark. På dette møte diskuterte forskere grunnlaget for ACFM rådgivningen. Det blir ingen ny rådgivning i 2007. Han opplyste videre at tobisbestanden som kjent ikke er fordelt og at det trolig vil bli fisket tilnærmet 210.000 tonn tobis i 2007.

Valter Rasmussen fra Sør-Norges Trålerlag opplyste at de hadde akseptert ICES anbefaling om en TAC på 170.000 tonn tobis i 2007. Han mente videre at det var uheldig at de norske og danske forskere var i utakt. Det var også uventet at Fiskeridirektoratet var uenig med ICES rådgivning.

Gullestad viste til at Fiskeridirektoratets syn baserte seg på en rapport fra Havforskningsinstituttet om fiske etter tobis i norsk sone. Han viste også til at bestanden er vurdert til å ligge under Blim. Førre var prinsippet tilsier også at man bør være forsiktig i forhold til tobis som anses som en nøkkelart i Nordsjøen.

Paul-Gustav Remøy fra Norges Fiskarlag mente det var uheldig at bestandsvurderingen baseres på to forskningsskoler. Det ble også vist til at fordelingen av tobis enda ikke er avklart og at Fiskeridirektoratet i den sammenheng ikke må opptre for defensivt. Her må det både tas biologiske og strategiske hensyn.

Reidar Toresen fra Havforskningsinstituttet opplyste om at tobisbestanden er svakere i norsk sone enn i EU sin sone. Tobis i Nordsjøen forvaltes som en bestand. Dette innebærer et samarbeid mellom forskere fra både Norge og EU. Prognosene tilsier at bestandsvurderingen ligger over Blim til neste år. Det er HI sin vurdering at det bør unngås fiske i norsk sone og HI anbefalte derfor områdebegrensninger i gjennomføring av fisket. Han viste videre til at catch per unit effort metoden var betenkelig. Den gir grunnlag for høye verdier selv med lav bestandsmengde. Det vil fremover bli prøvd ut nye metoder i samarbeid med danske forskere, deriblant akustiske metoder og skraping.

Valter Rasmussen påpekte at det hadde vært noen elendige år i forhold til tidligere fangster av tobis, men at bestanden nå var i positiv utvikling. Det ble videre vist til at det er viktig å forske i samarbeid med EU sine forskere.

Tore Hillersøy fra Rederiforeningen for Kystringnotfartøy ga uttrykk for at det for tiden er lite tobis.

Maren Esmark fra WWF stilte spørsmål til hvorfor det ble fisket tobis så lenge bestanden er vurdert til å ligge under Blim. Det ble videre stilt spørsmål om klimaendringer er årsaken til at bestanden er så svak.

Reidar Toresen viste til at TAC er satt på grunnlag av en handlingsregel. Prognosen tilsier at bestanden vurderes over Blim til neste år.

Sak 6/2007

Kvotefleksibilitet over årsskiftet

KVOTEFLEKSIBILITET OVER ÅRSSKIFTE

1 BAKGRUNN

Det har ved flere anledninger blitt ytret ønsker fra næringen om å innføre fleksibilitet i forhold til kvoteåret (kvotebank). Et av argumentene er å unngå reguleringsmessige tiltak mot slutten av året som legger beslag på stor kapasitet hos myndigheter, fiskeriorganisasjoner og salgslag, samt skaper lite forutsigbarhet for fiskeflåten mot slutten av året.

Problemstillingen har blitt drøftet tidligere. Landstyret i Norges Fiskerlag nedsatte i 1996 en arbeidsgruppe¹ som utredet spørsmålet om kvotefleksibilitet mellom reguleringsår på gruppenivå. Bakgrunnen for dette var problemet med refordeling av kvoter mellom gruppene.

Kvotefleksibilitet ble også vurdert i Perspektivmeldingen (St. meld.nr. 51 (1997-1998)). Dette med bakgrunn i samme problemstilling som Norges Fiskerlag la til grunn, og ordningen ble lansert og drøftet i et fordelingsperspektiv dvs. som et tiltak for å bringe uttaket i samsvar med opprinnelig fordelingsvedtak.

Fiskeriforskning har i et arbeidsnotat² fra 2005 drøftet sentrale aspekt ved en kvotebankordning med bakgrunn i et verdiskapningsperspektiv. Deres utgangspunkt er at kvotebank er et tiltak som kan bidra til å utjevne råstoffleveransene slik at det blir et mer effektivt samspill mellom de ulike ledd i verdikjeden som igjen kan bidra til å øke næringens samlede verdiskapning. Fiskeriforskning har fokusert på effekten av en slik ordning på kystfartøygruppen.

2 ULIKE TYPER KVOTEFLEKSIBILITET

Det finnes ulike typer kvotefleksibilitet:

- 1) Overføring av kvoter fra et år til neste
- 2) Forskuttere en mindre del av neste års kvote
- 3) Utveksling av kvoter mellom arter og fartøyer innenfor kvoteåret

En ordning med kvotefleksibilitet kan inneholde en eller flere av elementene skissert overfor. Vi skal i det følgende avgrense oss til punkt 1 og 2 overfor. Når man i det videre arbeidet bruker begrepet kvotefleksibilitet menes kvotefleksibilitet over årskiftet.

Norge praktiserer per i dag en form for kvotefleksibilitet i reguleringen av kolmule. Kolmule forvaltes i samarbeid med Island, Færøyene og EU. I henhold til kyststatsavtalen for 2006 og 2007 kan kyststatspartene overføre inntil 10 % av ubrukt kolmulekvote til neste år. Dersom tildelt kvote blir overfisket, skal dette kvantumet fratrekkes kvoten som er tildelt den aktuelle part neste år.

¹ Hansen, K. W., Remøy, Å. og Ulriksen, V (1996): Modeller for "Kvotefleksibilitet mellom reguleringsår" og "Kvotelåne mellom fartøygrupper". Innstilling til Norges Fiskerlag. 10. sept.

² Se Rånes, S. Å., Dreyer, B. og Isaksen, JER (2005): Kvotebank: "Saldo i vår favør?". Arbeidsnotat

For 2007 reguleres det norske kolmulefisket med at et eventuelt overfiske/underfiske av de enkelte gruppekvote i 2007 skal belastes/godskrives den enkelte gruppekvote neste år. Fiskeridirektøren konkluderte høsten 2006 at så lenge dette fiskeriet ikke var regulert med fartøykvoter uten overregulering, var det ikke mulig å gjennomføre fleksibilitet på fartøynivå.

Norge har også prøvd ut kvotefleksibilitet på en bestand som ikke deles med andre land. I seireguleringen nord for 62°N ble restkvoten fra 2005 tatt hensyn til ved fastsettelsen av totalkvoten for 2006.

På Island er det innført kvotefleksibilitet i fiske etter nasjonale arter, samt kolmule. Fisket er fartøykvoteregulert uten noen form for overregulering. Fartøyene har anledning til å overføre deler av fartøykvoten fra et år til et annet. Det er innført ulike prosentsetser for hvor mye av fartøykvoten som kan overføres til neste år. For bunnfisk, reke, sjøkreps og sild har fartøyene anledning til å overføre inntil 20 % til neste år. For artene kolmule, haneskjell og fjordreke har fartøyene anledning til å overføre hhv. 10 % og 5 % til neste år. Fartøyene har også mulighet til å overfiske fartøykvoten inneværende år med følgende prosentsetser; kvoten etter kolmule kan overfiskes med 10%, bunnfisk, sild og reke med 5 %, andre arter med 3 %. Overfiske inneværende år blir fratrukket ved neste års kvotetildeling. Dette er noen av flere ordninger som bidrar til å øke fleksibiliteten i det islandske kvotesystemet.

3 FORHANDLINGER MED ANDRE LAND

Norges viktigste fiskerier foregår på bestander Norge forvalter i samarbeid med andre land. Innføringen av kvotefleksibilitet på en bestand Norge deler med andre krever at landene er enige om innføringen av et slikt opplegg. Det er viktig at landene har et kontrollregime av en slik art at partene har god oversikt over hva som faktisk fiskes dvs. transparente system for kvoteavregning. En kvotefleksibilitet mellom år må derfor drøftes grundig og nedfelles i kvoteavtalene.

Det må drøftes hvilken type kvotefleksibilitet som ønskes innført og kvotefleksibilitetens størrelse. Med kvotefleksibilitetens størrelse menes hvor stor andel av totalkvoten (øvre grense) som kan overføres/fratrekkes neste år. Det bør også diskuteres rutiner for utveksling av fangstinformasjon. Partene bør under påfølgende kvoteforhandlinger redegjøre for partenes individuelle gjennomføring av ordningen. Dette for å sikre at kvotefleksibilitet fungerer på en forsvarlig og hensiktsmessig måte slik at bestanden blir høstet bærekraftig.

Prosentsetsen må tilpasses de ulike fiskeslagene, og fastsettes med bakgrunn i biologiske vurderinger om bestandens forfatning og virkningen av kvotefleksibiliteten ved svingninger i bestanden. En høy prosentsetts vil påvirke usikkerheten vedrørende uttaket som brukes i ACFMs kvoterådgivningsprosess.

4 NASJONAL REGULERING

Ved innføring av en kvotefleksibilitet er det en rekke forhold som bør kartlegges. Et utvalg er skissert nedenunder.

1) Formål for innføring av kvotefleksibilitet

Spørsmålet vedrørende kvotefleksibilitet mellom år er blitt tatt opp flere ganger. Problemstillingen er blitt drøftet med bakgrunn i fordelingsperspektiv og med bakgrunn i verdiskapningsperspektiv (se avsnitt 1).

Før man setter i verk en prosess med innføring av kvotefleksibilitet over år er det viktig å klarlegge hvilket perspektiv som skal ligge til grunn. Utformingen av systemet vil bli preget av hvilke hensyn som blir satt høyest.

2) Ulike typer kvotefleksibilitet

Man må på nasjonalt nivå klarlegge hvilken type kvotefleksibilitet som er mest hensiktsmessig å benytte innenfor de ulike fiskeriene. I noen fiskeri kan det være hensiktsmessig å praktisere en ordning med overføring av kvoter fra et år til neste, i andre fiskeri kan det være hensiktsmessig å forskuttere en mindre del av neste års kvote. I mange sammenhenger vil en kombinasjon av disse være mest hensiktsmessig.

3) Fiskeri

Her menes en vurdering av hvilket fiskeri (art) som kan være aktuell i prosessen med å innføre en ordning med kvotefleksibilitet.

4) Nivå og fartøygrupper

Nasjonalt kan kvotefleksibilitet foregå på tre ulike nivå: totalkvotenivå, gruppekvotenivå og fartøykvotenivå.

Totalkvotenivå

Med dette menes at overfiske/restkvote på nasjonalt nivå det ene året trekkes fra/legges til totalkvoten før fordeling på fartøygruppene påfølgende år.

Dette er en ordning som kan oppfattes som urettferdig dersom en flåtegruppe som ikke har overfisket gruppekvoten sin må være med på å bære overfisket til eventuelle andre fartøygrupper. Det samme vil gjelde dersom en flåtegruppe ikke har fisket hele gruppekvoten sin og restkvoten fordeles på alle gruppene. Dette vil være en form for omfordeling mellom gruppene.

Gruppenivå

Med dette menes at overfiske/restkvote på gruppenivå det ene året trekkes fra/legges til neste års kvote før fordeling på fartøynivå.

Det må utarbeides regler for overføring slik at ikke øvre grense i kvoteavtalen overstiges. Summen av alle grupper må ikke utgjøre mer enn avtalt prosent på totalkvoten. Overfiske av gruppeknoten vil medføre trekk på gruppeknoten neste år, et underfiske vil legges til neste års kvote. Fartøyenes kvoter som er fastsatt ved årets begynnelse (uten overregulering) vil kunne gjelde ut året, noe som vil skape forutsigbarhet både for fiskeflåten, fiskeriorganisasjoner og myndigheter. Det blir ikke nødvendig å foreta refordelinger på små restkvoter, noe som ofte gir marginal lønnsomhet, samt ofte medfører overfiske av gruppeknoten.

Fartøynivå

Med dette menes at overfiske/restkvote inneværende år på fartøynivå trekkes fra/legges til neste års fartøykvote.

En slik regulering vil for det enkelte fartøy være svært hensiktsmessig. Den vil gi fartøyet større fleksibilitet, redusere usikkerheten i fisket, samt gjøre det enklere å planlegge og utøve fisket.

Innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå forutsetter at fartøykvotene er fordelt uten overregulering.

På fartøynivå vil reguleringen bli mer komplisert fordi det er muligheter for individuelle tilpasninger i forhold til gruppenivå. Et sentralt spørsmål vil være hvor mye av fartøykvoten som kan overføres til neste år. Andre spørsmål vil være om det skal være begrensninger vedrørende når kvoten skal fiskes, kvotens varighet osv.

Med fleksibilitet på fartøynivå må det fastsettes regler for overføring slik at ikke øvre grense i kvoteavtalen overstiges. Summen av alle grupper må ikke utgjøre mer enn avtalt prosent på totalkvoten.

Fartøygrupper

Man må innenfor de enkelte fiskeri definere hva som er en gruppe. Det kan være aktuelt å definere andre grupper enn det som er etablert i dagens reguleringer.

På gruppenivå og fartøynivå trenger ikke alle flåtegruppene å være inkludert i ordninger med kvotefleksibilitet over årsskiftet. Fartøygrupper innenfor samme fiskeri er ofte regulert forskjellig. Enkelte grupper er regulert uten overregulering, dette er mulig i stabile fartøygrupper der alle fisker sine individuelle fartøykvoter. Andre grupper er nødvendig å regulere med høy overregulering for å sikre at gruppen fisker gruppeknoten sin. Dette er fartøygrupper som består av mange fartøy med stor variasjon i årlig deltagelse, grad av kvoteutnyttelse, samt er sårbar for vær- og fangstforhold. Det vil ikke være mulig å innføre kvotefleksibilitet over årsskiftet i slike fartøygrupper, dette på grunn av at summen av alle maksimalkvotene vil være større enn gruppeknoten. I tillegg må antall rettigheter i fartøygrupper regulert med kvotefleksibilitet være stabile, slik at ikke nye fartøyrettigheter kommer til i løpet av året. Nye rettigheter vil innebære at man får en overregulering i fisket.

5 **TEKNISKE LØSNINGER**

Kvotefleksibilitet på totalkvote- og gruppenivå vil kunne gjennomføres med de tekniske løsningene Fiskeridirektoratet har per i dag. Kvotefleksibilitet på fartøynivå vil kreve gode og effektive tekniske løsninger for individuell kvoteavregning og kvotekontroll. Dette må utvikles av Fiskeridirektoratet i samarbeid med de ulike fiskesalgslagene.

6 **KONKLUSJON**

Fiskeridirektøren er enig med næringen om at refordelingsspørsmål binder opp mye tid og ressurser både hos myndigheter, næringens organisasjoner og fiskerne og at det har vært formålstjenlig å utarbeide modeller som kan forenkle reguleringen mot årets slutt.

Siden de viktigste fiskeriene foregår på bestander Norge forvalter i samarbeid med andre land, vil en fleksibilitet mellom år måtte nedfelles i kvoteavtalene. Innføring av kvotefleksibilitet vil kreve at man har et etablert internasjonalt regime med transparente systemer for kvoteavregning. Det vil være risikabelt å inngå en fleksibilitetsordning med land som ikke har et kontrollregime med god oversikt over uttaket av bestanden.

Kvotefleksibilitet over årsskiftet kan nasjonalt innføres på tre nivå; totalkvotenivå, gruppekvotenivå og fartøynivå. I første omgang kan det være hensiktsmessig å innføre kvotefleksibilitet på total- og gruppenivå. Dette vil medføre en bedre avvikling av fisket, stabilitet og forutsigbarhet for den enkelte næringsutøver. Dersom det oppstår alvorlig svikt i forutsetningene for fisket, som i verste fall kan føre til overskridelse av avtalt overføringssmulighet, vil det være behov for justeringer i fisket.

I en kvotefleksibilitetsdebatt bør man ta opp spørsmålet om man ønsker å innføre fleksibilitet på fartøynivå. Dette vil være en hensiktsmessig ordning for det enkelte fartøy. Innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå forutsetter ingen overregulering innen gruppen. Det kan heller ikke foretas overføring av kvoter mellom ulike fartøygrupper. De marginale overreguleringene som finnes per i dag må fjernes.

En eventuell innføring av kvotefleksibilitet over årsskiftet er en omfattende prosess som krever gjennomtenkte opplegg med kartlegging av de ulike momentene. Fiskeridirektøren vil derfor be om innspill fra Reguleringsmøtet om ulike modeller som kan bearbeides videre slik at Norge eventuelt kan ta opp temaet vedrørende kvotefleksibilitet for norsk vårgytende sild og eventuelt en mer utvidet kvotefleksibilitet for kolmule i høstens kvoteforhandlinger med andre land.

Sei nord for 62°N er også et fiskeri hvor en eventuelt kan vurdere kvotefleksibilitet.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsmøtet om innspill i forbindelse med en eventuell innføring av kvotefleksibilitet over årsskiftet for artene norsk vårgytende sild, kolmule og sei.

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 6/2007

KVOTEFLEKSIBILITET OVER ÅRSSKIFTET

Peter Gullestad viste til saksdokumentet hvor det fremkommer at for å kunne innføre ulike former for kvotefleksibilitet er det viktig å ha en internasjonal avtale i bunn. Det vil ikke være hensiktsmessig å innføre kvotefleksibilitet i torske- og hysefisket der det foregår et ulovelig fiskeri. Kvotefleksibilitet er mulig å innføre på tre ulike nivå. På gruppenivå er dette lett håndterlig, mens det er vanskeligere å håndtere på fartøynivå. På fartøynivå krever en slik ordning at kvotene er fordelt uten overregulering. Når det gjelder gjennomføringen av en slik ordning på fartøynivå, har man i dag ikke et IT-system av en slik karakter at det er enkelt å håndtere kvotefleksibilitet. Dette vil ligge noen år frem i tid. Det er behov for en grundig analyse over hvilke fiskeri det kan være aktuelt å innføre kvotefleksibilitet over årsskiftet.

Paul-Gustav Remøy i Norges Fiskarlag var veldig positiv til at denne saken ble tatt opp. Man har tidligere vært litt tilbakeholden på grunn av de internasjonale aspektene. Paul-Gustav Remøy mente at erfaringen fra kolmule kan brukes i andre fiskeri og at man som pilotprosjekt kan innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå i ringnotgruppen for fiskeslagene makrell og nordsjøsil. Ved en slik ordning vil man slippe problemstillingen vedrørende refordelingsdato i nordsjøsilfisket. Paul-Gustav Remøy mente at man kan starte forsiktig innen enkelte grupper.

Tom Færøy i Rederiforeningen For Kystringnot var enig med Paul-Gustav Remøy og sa at man kunne innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå i makrellfisket. På sikt kan man innføre dette i flere fiskeri. Da vil man unngå en del refordelinger på slutten av året. Rederiforeningen kunne ikke se noe negativt med en slik ordning, dette under forutsetning at man går forsiktig frem.

Johan Williams i Fiskeri- og Kystdepartementet uttalte at innføring av kvotefleksibilitet ville medføre en kontrollutfordring. Et problem kan være at alle vil fiske på forskudd, og få vil betale tilbake neste år.

Paul-Gustav Remøy viste til at en kan få en situasjon der enkelte fartøy ikke tar kvoten sin. Når det gjaldt dataproblematikken ville Norges Sildesalgslag kunne være interessert i å finne gode løsninger. Island har erfaring med kvotefleksibilitet og man bør studere de islandske reguleringsene.

Geir Tommy Pedersen i Sametinget sa at det var veldig positivt at Fiskeri- og kystdepartementet åpner for kvotefleksibilitet over år. Det vil komme innspill fra Sametinget.

Thor Wold i Norges Fiskarlag var positiv til fleksibilitet, men understreket at man ikke må fiske i forkant. Når det gjelder sei kan man ikke innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå, men på gruppenivå. Kvotefleksibilitet vil innebære en risiko for å fiske opp hele seibestanden, dersom man fisker i forkant og bestanden kollapser.

Peter Gullestad sa at det var viktig å klarlegge arverekkefølgen dersom en gruppe ikke klarte å fiske opp kvoten sin over flere år. I seifisket kan man komme opp i situasjoner der man flere

år på rad ikke fisker opp kvoten. En må da ta stilling til hvordan man skal håndtere ikke oppfisket kvantum. Skal kvoten stå i havet (banken) eller skal andre grupper få fiske opp kvoten.

Ragnvald Pettersen i Fiskekjøpernes Forening mente at det var viktig at landsiden ble hørt i viktige saker som struktur og kvotefleksibilitet. Nord-Trøndelag har mistet 50% av torsken på grunn av strukturering.

Harald Østensjø i Sør-Norges Trålerlag uttalte at det var ulik utnyttelse av kolmulekvoten innad i industritrålgruppen. Denne ulikheten ville bli forsterket dersom man kan fiske over år.

Peter Gullestad sa at målet ved kvotefleksibilitet er å løse refordelingsproblematikken og å få en mer rettferdig kvotefordeling.

Otto James-Olsen i Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening sa at det var svært viktig for industrien å ha leveranse av norsk vårgytende sild i hele desember. Fiskerne tør ikke å sette igjen kvote til desember fordi de er redde for å bli værforhindret. Dette fører til et kappfiske og tidlig sluttdato. FHL ønsker fleksibilitet på fartøynivå.

Peter Gullestad viste til at utviklingen går i retning av kvotefleksibilitet. Kvotefleksibilitet på fartøynivå krever ingen overregulering, så langt er man ikke kommet pr. i dag. En må vurdere om kolmuleavtalen skal utvides, denne er per i dag ikke fullstendig med hensyn til kvotefleksibilitet. Man må også ta opp til vurdering om man skal arbeide for å få dette inn i forvaltningen av norsk vårgytende sild.

Bent Dreyer i Fiskeriforskning orienterte avslutningsvis om Fiskeriforskningens arbeid vedrørende kvotebank. Fiskeriforskning har utredet kvotefleksibilitet fra et verdiskapningssynspunkt. Et poeng er å velge bestander der man har et tungt fiskeri rundt den 31. desember. Torskefisket er knyttet til en sesongtopp midt på vinteren. Ideen til Fiskeriforskning var at dette skulle rettes inn mot kystgruppen. Konklusjonen var imidlertid at innføring av kvotefleksibilitet i torskefisket ville forsterke sesongtoppen midt på vinteren. Et annet moment er hvor stor andel av kvoten som skal overføres. Island har et mye mer fleksibelt system på fartøykvotenivå.

Sak 7/2007

Eventuelt

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 5. JUNI 2007

SAK 7/2007

EVENTUELT

1. UUNNGÅELIG BIFANGST AV BREIFLABB

Peter Gullestad opplyste at Sør-Norges Trålerlag hadde bedt om at spørsmål om uunngåelig bifangst av breiflabb ble tatt opp på Reguleringsmøte.

Harald Østensjø fra Sør-Norges Trålerlag mener fiskerne er gitt tillatelse til å ha uunngåelig bifangst av breiflabb, men at de nå opplever at all bifangst av breiflabb inndras, særlig ved Fiskeridirektoratets Region Møre og Romsdal.

Gullestad opplyste om at det ikke er adgang til å fiske breiflabb med småmasket trål. Det ble videre vist til at det fra Fiskeridirektoratet er gitt retningslinjer for inndragning. Fiskeridirektoratet vil undersøke om praksis i regionene er lik.

Rune Stenevik fra KV Sør opplyste at de ser på regelen om uunngåelig bifangst som en operativ handlingsregel for å vurdere om fartøyet fortsatt kan fiske i området.

Sak 8/2007

Kystbrisling

- fra eget Reguleringsmøte 18. juni

SPØRSMÅL OM ENDRING AV REGULERING I KYSTBRISLINGFISKET I 2007.

1 INNLEDNING.

Havforskningsinstituttet har den 13. juni 2007 gitt følgende tilrådning til fiskerimyndighetene:

”Havforskningsinstituttet har ikke tidligere gitt forvaltningsråd for kystbrisling, men bestandssituasjonen synes nå så dårlig at Havforskningsinstituttet ønsker å uttrykke sitt syn om bestandssituasjonen for brisling i fjordene. På bakgrunn av denne utviklingen gis det forvaltningsråd for de kommende årene.

Status

Status i bestanden er ikke kjent, men det er sterke indikasjoner på at bestandsnivået er lavt og at reproduksjonsevnen er redusert. Bestanden består av tre-fire årsklasser, med 0-/1-gr som dominerende. Det er disse som danner basis for fisket. Toktdata tyder på at det har vært flere år med svake årsklasser som har rekruttert bestanden. Samlet vurdering av bestanden i fjordene viser nedadgående trend i landinger og 0-gruppe indeks over lang tid. Et alternativt høstingsregime vil kunne snu den nedadgående trenden.

Biologi

Brisling er en liten sildeart som lever pelagisk i fjordene, fra Oslofjorden til Helgelandskysten. De viktigste brislingfjordene er Hardangerfjorden, Sognefjorden og Oslofjorden. Den er en kortleved art og det er de to yngste aldersgruppene som tallmessig dominerer bestanden. Fisk eldre enn tre år forekommer mer sporadisk. Det ble tidlig vist at brisling gyter i Skagerrak/Kattegat og i Nordsjøen og det har vært antatt at fjordene langs kysten rekrutteres fra gyting i disse områdene ved drift av egg og larver med kyststrømmen.

Senere undersøkelser har vist at brisling gyter i fjordene og gyteperioden er fra februar til slutten av juli. Den blir gytemoden som 1-2 åring, avhengig av vekst. Hver fisk har lang gytetid og gyter eggene i mindre porsjoner (batch) over en periode på ca 2 mnd. Det er de eldste og største fiskene som blir først gytemodne og gyter tidlig i sesongen, mens yngre og mindre fisk modnes gjennom våren til gyting senere i sesongen.

Det har ikke vært rapportert vandring av brisling fra fjordene til gyteområder i Skagerrak/Kattegat og Nordsjøen. Lite er også kjent om vandringer og drift av egg/larver mellom fjordene.

Fiske

Kystbrisling har tradisjonelt vært en viktig ressurs for hermetikkindustrien. Utviklingen i de totale landingene av fjorbrisling i perioden 1961-2006 viser en markert nedgang fra midten av 1970-årene (Fig.1). Tilgjengelige data over landinger av brisling i Nordsjøen og Skagerrak for 1974-2006, viser ikke tilsvarende trend og det er lite som tyder på at det er en sammenheng mellom fjordbestanden og havbestandene. Det er noe variasjon fra fjord til fjord, men det generelle signalet er det samme (Figur 2). Brislingfisket er i stor grad avhengig av forekomsten av 0/1-gruppe brisling og årlige utbytte vil således avhenge av fjorårets gyting og overlevelse.

Havforskningsinstituttets undersøkelser på kystbrisling

Høsten 1968 startet Havforskningsinstituttet akustiske undersøkelser i fjordene for bl.a. å kartlegge utbredelse og forekomst av 0-gruppe brisling. Disse startet opp ut fra antakelsen om at fjordene på høsten allerede hadde fått tilført årets rekruttering av brisling og at det som sto i fjordene på den tiden ville overvintre og danne grunnlag for neste års fiske. Det var uttrykt ønske om prognoser for fangstgrunnlaget neste år for å kunne planlegge kommende sesong. Resultatene gis som akustiske mengdeindekser som brukes for å gi råd om fangstgrunnlaget for kommende fiske ut fra vurderinger av årets indeks sammenliknet med foregående års indeks og fangst.

Indeksene for 0-gruppe brisling i de viktigste fjordene i perioden 1971-2006 viser samme trend som vist i landingene (Figur 3 og 4). Her er det å merke at Oslofjorden ble først inkludert i undersøkelsene i 1995. Signalene i indeksene og landingene er entydige og viser at brislingforekomstene i fjordene er på et svært lavt nivå.

Videre forskning

I dag er både rekruttering og fordelingsprosessene i fjordene ikke kjent, og vi kjenner ikke årsaken til nedgang i forekomstene. Havforskningsinstituttet har derfor planer for en mer omfattende undersøkelse av brislingens vekst, rekruttering og populasjonsdynamikk, og dens plass i fjordøkosystemet. Disse undersøkelsene er planlagt gjennomført i Hardangerfjorden. Lokal forekomst av en art er bestemt av tre distinkte prosesser: reproduksjon/rekruttering, overlevelse og fordeling. Vår evne til å forstå forandringer i en arts tallrikhet og derved kunne forvalte den, er sterkt avhengig av en å kunne karakterisere disse prosessene og deres temporære og romlige variasjon.

Forvaltningsråd

Bestanden er nå på et nivå hvor fisket bør begrenses så mye som mulig. *Det anbefales derfor at fisket etter kystbrisling ikke åpnes før 1.august som er permanent ordning inntil bestanden viser klare tegn på bedring.*

Videre anbefales det at brislingen i Hardangerfjorden vernes ytterligere ved at alt fiske etter brisling opphører her. Dette anbefales som et ekstra virkemiddel for denne fjorden, foreløpig for tre år, med det formål å studere utviklingen av brislingbestanden i et område hvor det ikke fiskes. Det har vært betydelig brislingforekomster i Hardangerfjorden tidligere.

Kommentarer

Havforskningsinstituttet har ikke tidligere gitt forvaltningsråd for kystbrisling.

Havforskningsinstituttet gir årlige prognoser for fangstgrunnlaget basert på akustiske mengdemålinger av 0-gruppe brisling. Disse ligger til grunn når fangstbehovet avtales mellom Norges sildeslag og industrien.

Årsaken til den sterke nedgangen i bestanden, er ikke kjent, men kan ha sammenheng med mer overordnede endringer i miljø (klima). Det er lite som tilsier at reduksjonen i bestandsmengde skyldes fiske.

Det er stor sannsynlighet for at det er lokale bestander av kystbrisling som det i praksis er "fritt" fiske på, med unntak av levering til mel og olje. Det er et sesongfiske som foregår fra 1.juni til 31.desember hvor åpningsdato fastsettes etter et prøvofiske. Fisket foregår på brisling av en viss kvalitet (størrelse, fettinnhold) og formålet med prøvofisket er å sjekke om fisken holder angitte mål. Unntaksvis gis det dispensasjon fra fredningsbestemmelsene og i praksis har dette først og fremst vært gitt i Oslofjorden for fangster av ansjosbrisling.

Den negative bestandssituasjonen synes å være den samme i samtlige fjorder noe som tilsier at det er behov for tiltak i alle områdene. Det er store kunnskapshull knyttet til brislingens vekst, rekruttering og populasjonsdynamikk, men også til dens plass i fjordøkosystemet. For å øke forståelsen av hvilke forhold som påvirker bestandsdynamikken av brisling, ønsker Havforskningsinstituttet å gjennomføre tidsbegrensede studier i en tradisjonell brislingfjord. Hardangerfjorden er historisk en av de viktigste brislingfjordene, men har siden 1999 hatt svært lav rekruttering (Fig.5). Det anbefales at Hardangerfjorden stenges for kommersielt fiske i en tidsbegrenset periode (tre år). Området som anbefales stengt ligger innenfor en linje langs N 60°00'. Dette vil kunne fungere som referansefjord når det gjelder utviklingen i bestanden. De øvrige fjordene kan holdes åpne for fiske. I disse fjordene bør man utsette åpningen av fisket fra 1. juni til 1. august for å verne brislingen i gytetiden. I tillegg bør man være restriktive med dispensasjoner fra fredningsbestemmelsene."

2 REGULERINGEN AV UTØVELSEN AV KYSTBRISLINGFISKET

Kystsbrisling. Stedlig virkeområde.

I de norske reguleringene skilles det mellom havbrislingfisket, som pga utbredelsesmønsteret i dag nesten utelukkende foregår i EU-sonen, og kystsbrislingfisket som er avgrenset til fjordene og eventuelt langs kysten. All kystsbrisling settes i lås. En er ikke kjent med at det utøves noe kystsbrislingfiske utenfor grunnlinjene. Grunnlinjene er derfor en naturlig yttergrense for utøvelsen av kystsbrislingfisket. Derfor er det en naturlig buffer mellom de indre farvann og fjorder hvor det drives kystsbrislingfiske, og havområdene sør i EU-sonen i Nordsjøen der havflåten utøver sitt havbrislingfiske. Det dreier seg derfor om to atskilte fiskerier.

Totalkvote.

Fram til og med desember 2006 har det fra forskerhold ikke vært tilrådd direkte kvantumsbegrensning i fisket etter kystsbrisling. I hht avtalen mellom Norge og EU kan det fiskes inntil 52.000 tonn brisling i Skagerrak i 2007. Norges kvote i 2007 er på 3.900 tonn. Dette kvantum har over mange år vært forbeholdt det tradisjonelle kystsbrislingfisket med not på kysten og inne på fjordene øst for Lindesnes, bl.a. av hensyn til faren for småsildinnblanding ved andre former for brislingfiske i området.

Fredningsbestemmelser.

I tiden fra og med 1. januar til og med 31. mai må brisling ikke tas opp av sjøen, jfr § 1 i forskrift av 13. november 1961 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild. Det er hovedregelen. Etter anmodning fra næringen kan Fiskeridirektøren med hjemmel i § 5 *forlenge* fredningstiden. De siste 20 år har næringen ikke anmodet om forlenget fredningstid.

Dispensasjon for fersk- og ansjosanvendelse.

Etter anmodning fra næringen kan Fiskeridirektøren med hjemmel i forskriftens § 6 *forkorte* fredningstiden for kysten eller for bestemte avgrensede områder når biologiske eller kvalitetsmessige hensyn gjør det forsvarlig.

Norges Sildesalgslag har jevnlig ved årsskiftet søkt om dispensasjon til å fiske et begrenset kvantum brisling for fersk- og ansjosanvendelse. Norges Sildesalgslag har i henvendelsene oppgitt at det ble forventet bare mindre leveringer. Det heter i § 1 nr II bokstav b) at det kan tillates opptatt mindre fangster som påviselig nyttes til annet enn hermetisk nedlegging, for eksempel til menneskeføde innenlands i fersk tilstand. Fiskeridirektoratet har derfor med hjemmel i fredningsforskriftens § 6 sammenholdt med forskriftens § 1 nr II bokstav b) gitt dispensasjon til et mindre antall leveringer til fersk- og ansjosanvendelse.

Kystsbrislingfisket er redusert de siste årene, og reduksjonen er størst i Skagerrak. Tabellen nedenfor gir en oversikt over det norske kystsbrislingfisket i årene 2000 til 2007 per 14.06.2007. Fisket i Skagerrak utgjorde 303 tonn i 2006 hvor av 173 tonn ble fisket i fredningsperioden. Innenfor grunnlinjene vest for Lindesnes ble det tatt 1.361 tonn kystsbrisling i 2006 og 16 av disse tonnene ble tatt i fredningsperioden.

Tabell: Fangst (rundvekt tonn) av kystbrisling i perioden 2000-2007

År	Vest for Lindesnes (totalfangst)	Vest for Lindesnes (fangst i fredningsperiode)	Skagerrak (totalfangst)	Skagerrak (fangst i fredningsperiode)	Totalfangst	Totalfangst (fangst i fredningsperiode)
2000	2.814	-	833	36	3.647	36
2001	1.533	6	1.353	25	2.886	31
2002	1.445	-	1.151	815	2.596	815
2003	2.252	9	861	15	3.113	24
2004	373	-	1.098	383	1.471	383
2005	1.244	3	713	12	1.957	15
2006	1.361	16	303	173	1.664	189
2007	5	5	445	445	450	450

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 14.06.2007

Vedlegg 1 viser fangst av kystbrisling i årene 2001 til 2006 fordelt på distrikt. Oversikten viser at det i de fleste av fjordene er store variasjoner i fangstkvantum mellom ulike år. For eksempel varierer fangsten i Hardanger & Sunnhordland fra omtrent ingen fangst i 2001 til 800 tonn i 2006.

Dispensasjon for hermetisk nedlegging.

I tillegg til søknad om fersk- og ansjosanvendelse søkte næringen ved Norges Sildesalgslag den 21. desember 2006 om dispensasjon til et helt begrenset prøvefiske på noen hundre tonn kystbrisling i fredningstiden. Saken ble forelagt Havforskningsinstituttet, som frarådet prøvefisket bl.a. på grunn av en bekymring for utviklingen i bestanden og for å sikre en best mulig gyting. Fiskeridirektoratet fant av disse grunner ikke å kunne utvide fiskeadgangen i fredningstiden.

Forbud mot produksjon av mel og olje.

For alt fiske etter kystbrisling er det satt konsumkrav. Den 17. august 1978 ble det fastsatt forbud mot å fiske eller lande kystbrisling til produksjon av mel og olje (oppmaling), herunder til matmel og til fiske- og dyrefôr, jfr nåværende § 49 i forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fiske i sjøen. Etter det Fiskeridirektoratet kjenner til er det de siste tjue år ikke gjort unntak fra oppmalingforbudet.

3 REGULERINGEN AV DELTAKELSEN I KYSTBRISLINGFISKET

Adgangen til å delta i kystbrislingfisket er regulert ved en sertifiseringsordning. Sertifiseringsordningen avløste i 1990 en fast registrenringsordning som Fiskeri- og kystdepartementet den gang fant lite tjenelig.

Det stilles kompetansekrav til vedkommende eier av fartøy for å kunne delta. Eier ha minst to års erfaring fra brislingfiske for å kunne delta. Eier som fyller kravet til erfaring må stå om bord under brislingfisket. Fiskeridirektoratets regionkontor har kompetansen til å sertifisere fartøy og eier som står om bord.

Fiskeridirektoratet har registrert markert nedgang i antall deltagende fartøy i kystbrislingfisket de siste 10 år. Tallene er om lag som følger:

1997	70 fartøy
1998	64 fartøy
1999	69 fartøy
2000	54 fartøy
2001	43 fartøy
2002	63 fartøy
2003	42 fartøy
2004	21 fartøy
2005	34 fartøy
2006	38 fartøy

Det bør bemerkes at brislingfisket bare for et fåtall av disse fartøyene utgjør en vesentlig verdi. Noen av fartøyene har fangst på bare et par hundre kg i løpet av ett år. For årene 2004, 2005 og 2006 utgjorde landet kvantum mer enn 100.000 kg for henholdsvis 5, 6 og 6 fartøy.

Årsakene til nedgangen i antall deltagende fartøy kan være flere. Sertifiseringskravet er nevnt, men Fiskeridirektoratet vil anta at den vesentligste årsaken til nedgangen skyldes bestandssituasjonen. For noen brislingfiskere kan fisket etter hvert også ha fremstått som lite regningssvarende. Videre kan fartøy ha prioritert annet fiske så som notfiske etter makrell, sei, sild, norsk vårgytende sild osv.

4 REGULERING MED HJEMMEL I RÅFISKLOVEN

Med hjemmel i råfiskloven kan Norges Sildesalgslag nedlegge midlertidig forbud mot fangst, påby innskrenkinger i fiske eller dirigere fangster.

Norges Sildesalgslag fastsatte 29. mai 2007 med virkning fra 1. juni 2007 midlertidig fangstforbud for fiske etter kystbrisling av omsetningsmessige årsaker. Etter det opplyste overveier Norges Sildesalgslag å åpne for et prøvefiske i midten av juli måned i noen av de tradisjonelle brislingfjordene på Vestlandet.

For øvrig opplyses det at det er én hovedmottaker av kystbrisling for hermetikkformål. I tillegg mottar ulike aktører mindre kvanta for produksjon i Norge og i utlandet.

5 DRØFTING OG FORSLAG TIL REGULERINGSENDRING.

Forlenget fredningstid.

Som det fremgår av Havforskningsinstituttets brev av 13.6.2007, er bestanden av kystbrisling nå på et slikt nivå at fisket bør begrenses så mye som mulig.

Det fremgår av Havforskningsinstituttets brev at en tidligere har antatt at kystbrisling ble rekruttert fra brisling som gyter i Skagerrak/Kattegat og i Nordsjøen. Havforskningsinstituttet opplyser nå at senere undersøkelser viser at brislingen gyter i fjordene. Det har ikke vært rapportert vandring av brisling fra fjordene til gyteområdene i Skagerrak/Kattegat og i Nordsjøen.

Fiskeridirektoratet vil anta at når senere undersøkelser viser at brisling gyter i fjordene, har Havforskningsinstituttet et endret/bedret grunnlag når det gjelder å gi eventuelle forvaltningsråd for kystbrisling.

Havforskningsinstituttet uttaler at det er sterke indikasjoner på at både bestandsnivået og reproduksjonsnivået er redusert, jfr status-avsnittet i brevet og Figur 1,2 og 3. Instituttet viser til utviklingen i de totale landingene av kystbrisling, som viser en markert nedgang. Videre har Havforskningsinstituttet hatt akustiske undersøkelser av 0-gruppe siden 1968, og indeksene for 0-gruppe i de viktigste fjordene viser samme trend som utviklingen i landingene.

Havforskningsinstituttet opplyser at en pr i dag ikke kjenner årsaken til nedgangen i brislingforekomstene. Det vises til at nedgangen kan ha sammenheng med mer overordnede endringer i miljøet. Instituttet har derfor planer for mer omfattende undersøkelser av kystbrislingens plass i økosystemet, rekruttering, vekst og populasjonsdynamikk.

Bestanden er nå på et nivå hvor Havforskningsinstituttet tilrår at fisket begrenses så mye som mulig. Det opplyses at brislingfisket i stor grad er avhengig av 0/1-gruppe brisling og årlig utbytte vil således avhenge av fjorårets gyting og overlevelse. Gyteperioden for kystbrisling er fra februar til slutten av juli.

Havforskningsinstituttet anbefaler at fisket etter kystbrisling ikke åpnes før 1. august som en permanent ordning inntil bestanden viser klare tegn til bedring.

Fiskeridirektoratet finner situasjonen alvorlig, og kan underbygge nedgangstendensen ved at stadig færre brislingfiskere har fisket og levert kystbrisling. En totalstopp i fisket ville likevel være meget alvorlig for et særegent fiske som kystbrislingfisket. Det vil både i dag og i fremtiden være viktig både for næringen og det biologiske mangfoldet på fjordene at en har bærekraftige kystbrislingbestander. Fiskeridirektoratet legger til grunn at en gjennom den intensiverte forskning som er tillyst vil få et bedre grunnlag for å forklare nedgangen og eventuelt tilrå tiltak for å bedre bestandssituasjonen for denne viktige ressursen. Fiskeridirektoratet er derfor enig i at det allerede i 2007 iverksettes tiltak som sikrer at en ikke fisker kystbrisling i gyteperioden fram til slutten av juli.

Fiskeridirektøren foreslår at fredningstiden for å fiske kystbrisling forlenges til 31. juli.

Som en del av tilrådommen uttaler Havforskningsinstituttet at Fiskeridirektoratet bør være restriktiv med dispensasjoner fra fredningsbestemmelsene. Dette er en tilråddning som Fiskeridirektoratet vil følge for inneværende år. Men tilrådommen reiser og spørsmål av

betydning for neste års fiske, noe en primært vil måtte komme tilbake til i reguleringsmøte til høsten. Fiskeridirektoratet viser til at i hht fredningsbestemmelsene av 13. november 1961 er fredningstiden fra 1. januar. Utgangspunktet er således at Havforskningsinstituttet fraråder at det gis dispensasjon i fredningstiden. De eldste og største fiskene blir først gytemodne.

Det tradisjonelle fisket for hermetikkformål o.a. vil kunne ta til primo august, og Fiskeridirektoratet mener at i områder der det er adgang til å fiske kystbrisling, bør Norges Sildesalgslag ha adgang til å gjennomføre et begrenset prøvefiske.

Fiskeridirektøren forslår at Norges Sildesalgslag før sesongstart kan avvikle et begrenset prøvefiske.

Spørsmål om stengte områder i kystbrislingfisket.

Havforskningsinstituttet viser til at den alvorlige bestandssituasjonen synes å være den samme i samtlige fjorder.

Brisling er en art med store bestandsvariasjoner. Hardangerfjorden har siden 1999 hatt en lav rekruttering sett i historisk perspektiv. Dette er en fjord som Havforskningsinstituttet opplyser at det har vært betydelige brislingforekomster i tidligere. Det anbefales derfor stenging av Hardangerfjorden i en tidsbegrenset periode på tre år, som et ekstra virkemiddel for om mulig å bedre brislingbestanden for denne fjorden.

Det har fra flere hold over tid vært etterlyst forskning på kystbrisling. Som nevnt ovenfor har Havforskningsinstituttet planer for mer omfattende undersøkelser av rekruttering og vekst. Det medfører at om denne fjorden stenges, får Havforskningsinstituttet satt i gang den forskning som mange etterspør. Tilrådingen tilrettelegger for at fjordbestanden av brisling lever ”på naturens premisser” i den tidsbegrensede perioden.

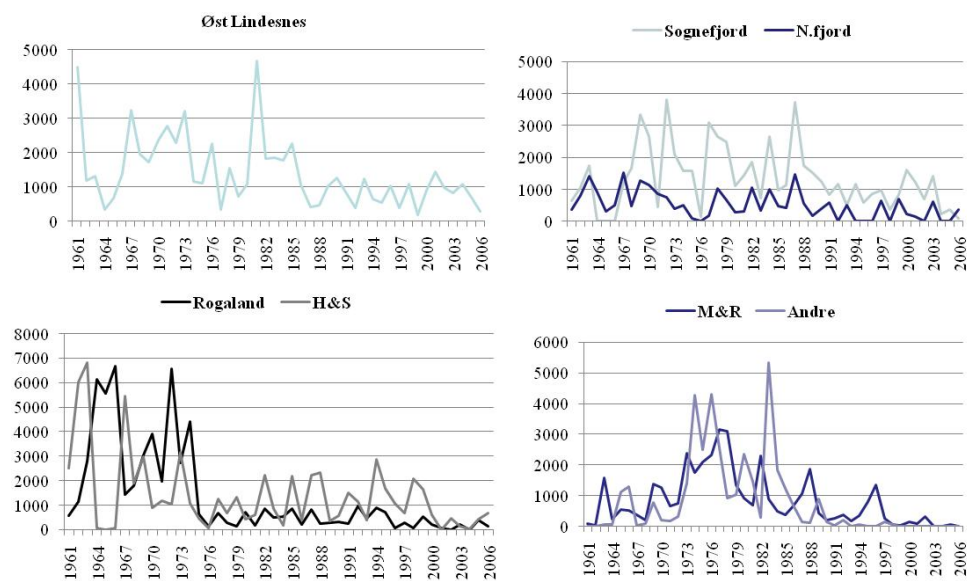
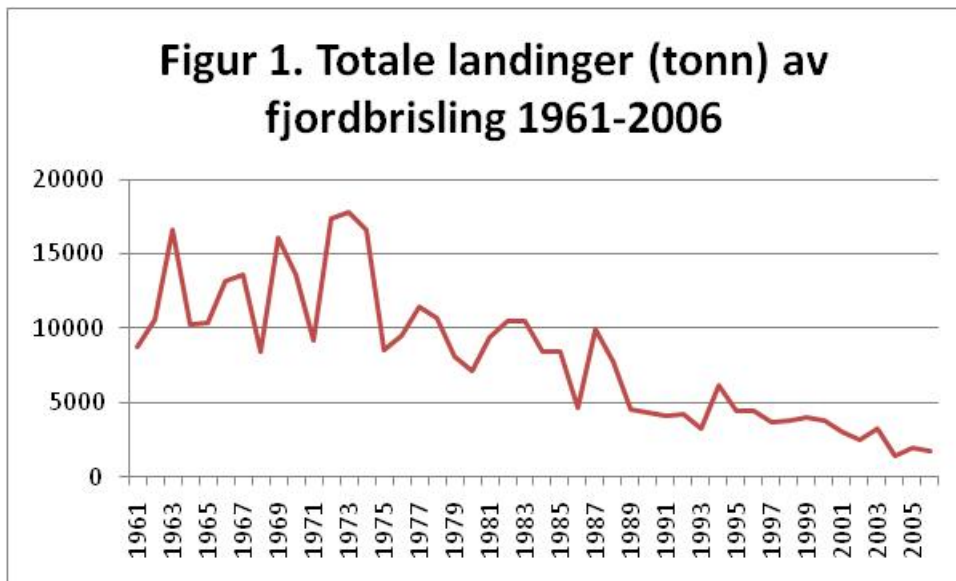
Fiskeridirektøren foreslår at det blir forbudt å fiske brisling i Hardangerfjorden innenfor en rett linje langs 60 grader nord.

Vedlegg 1												
------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

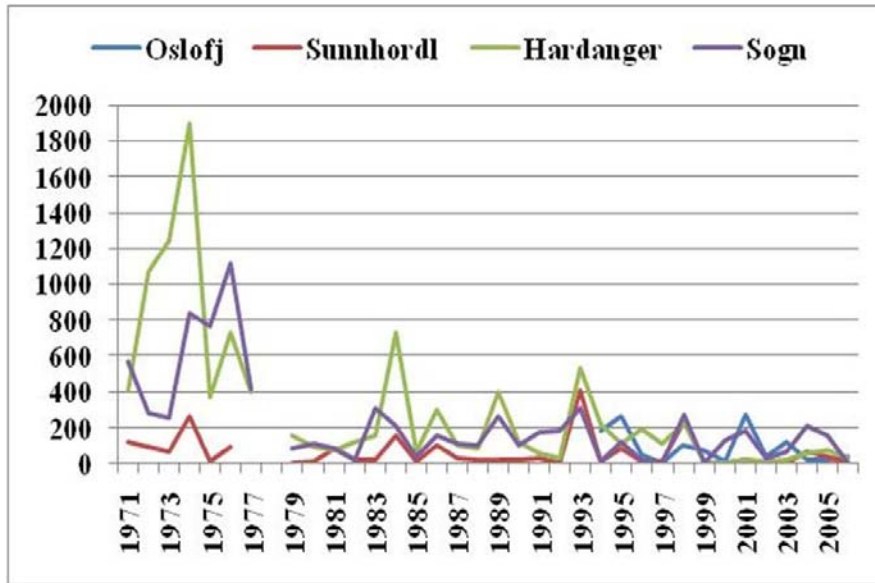
Fangst av kystbrisling (rundvekt tonn) i årene 2001-2006 fordelt på distrikt

Område / år	2001		2002		2003		2004		2005		2006	
	Tonn	Andel i prosent	Tonn	Andel i prosent	Tonn	Andel i prosent	Tonn	Andel i prosent	Tonn	Andel i prosent	Tonn	Andel i prosent
Oslofjorden med Øst- og Vestfold	1 200	41,4 %	1 000	38,5 %	800	26,7 %	1 000	71,4 %	700	35,0 %	200	12,5 %
Telemark med Øst- og Vest-Agder	200	6,9 %	100	3,8 %								
Rogaland					300	10,0 %			400	20,0 %	100	6,3 %
Hardanger & Sunnhordland			500	19,2 %	100	3,3 %	100	7,1 %	400	20,0 %	800	50,0 %
Sognefjorden	1 300	44,8 %	700	26,9 %	1 400	46,7 %	200	14,3 %	400	20,0 %	100	6,3 %
Nordfjord	100	3,4 %			400	13,3 %	100	7,1 %			400	25,0 %
Møre og Romsdal	100	3,4 %	300	11,5 %					50	2,5 %		
Trøndelag									50	2,5 %		
Totalt	2 900		2 600		3 000		1 400		2 000		1 600	

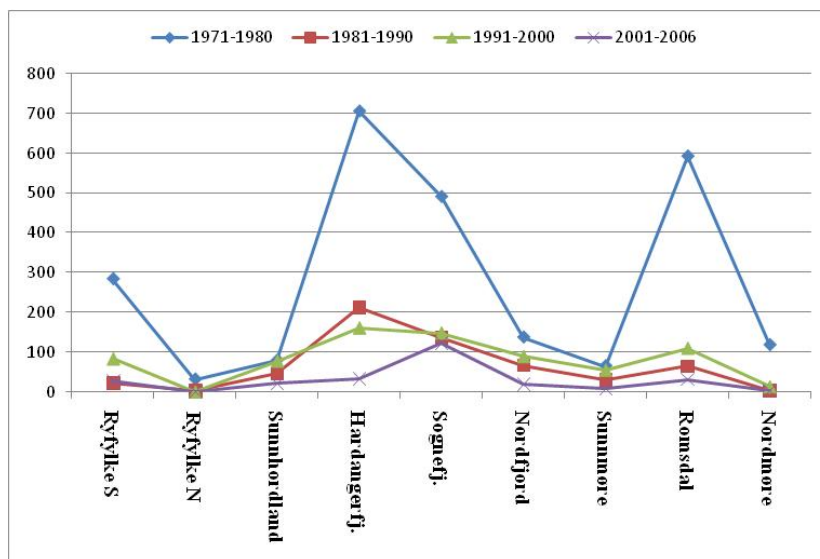
Kilde: Tall fra Norges Sildesalgslag og Landings- og sluttседdelregistret i Fiskeridirektoratet per 14.06.2007

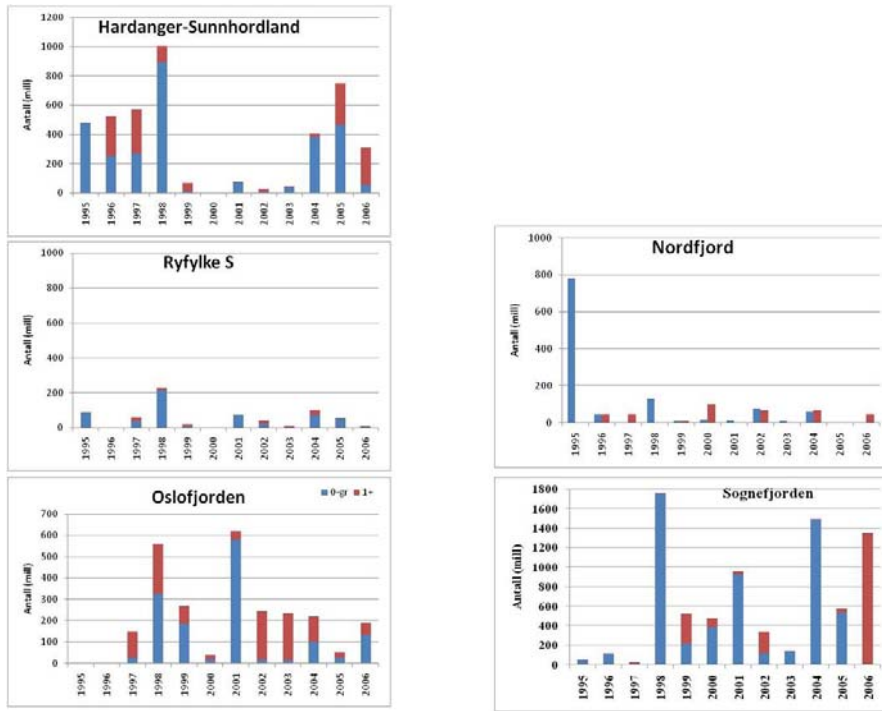
Figur 2. Brislinglandinger i utvalgte fjorder, 1961-2006. Andre: Trondheimsfjorden-Helgelandskysten

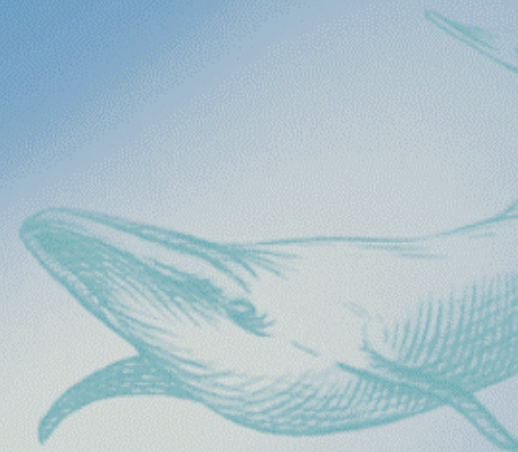
Figur 3. Akustiske mengdeindekser av brisling utvalgte fjorder, 1971-2006

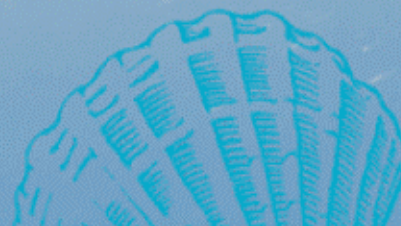
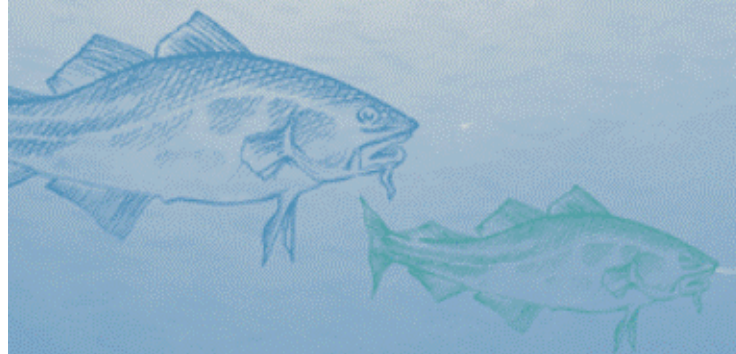
Figur 4. Akustiske mengdeindekser av kystbrisling i fire tidsbolker.

Figur 5. Antall (mill) 0-gr (blå søyler) og 1+ (røde søyler) brisling i fjordene på høsten, 1995-2006.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
INSTITUTE OF MARINE RESEARCH

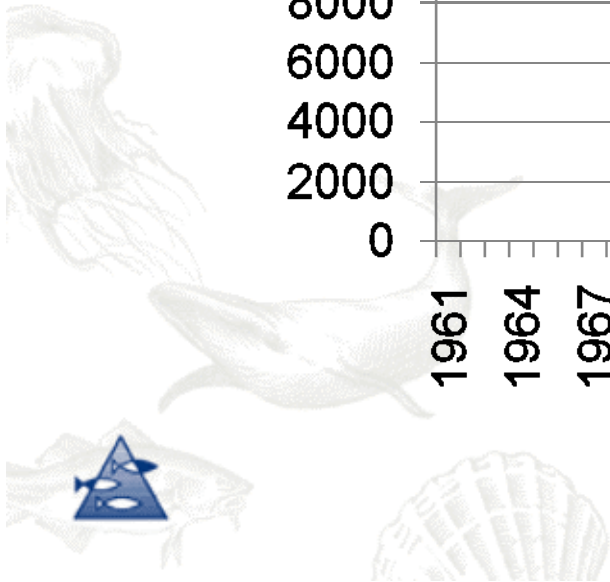
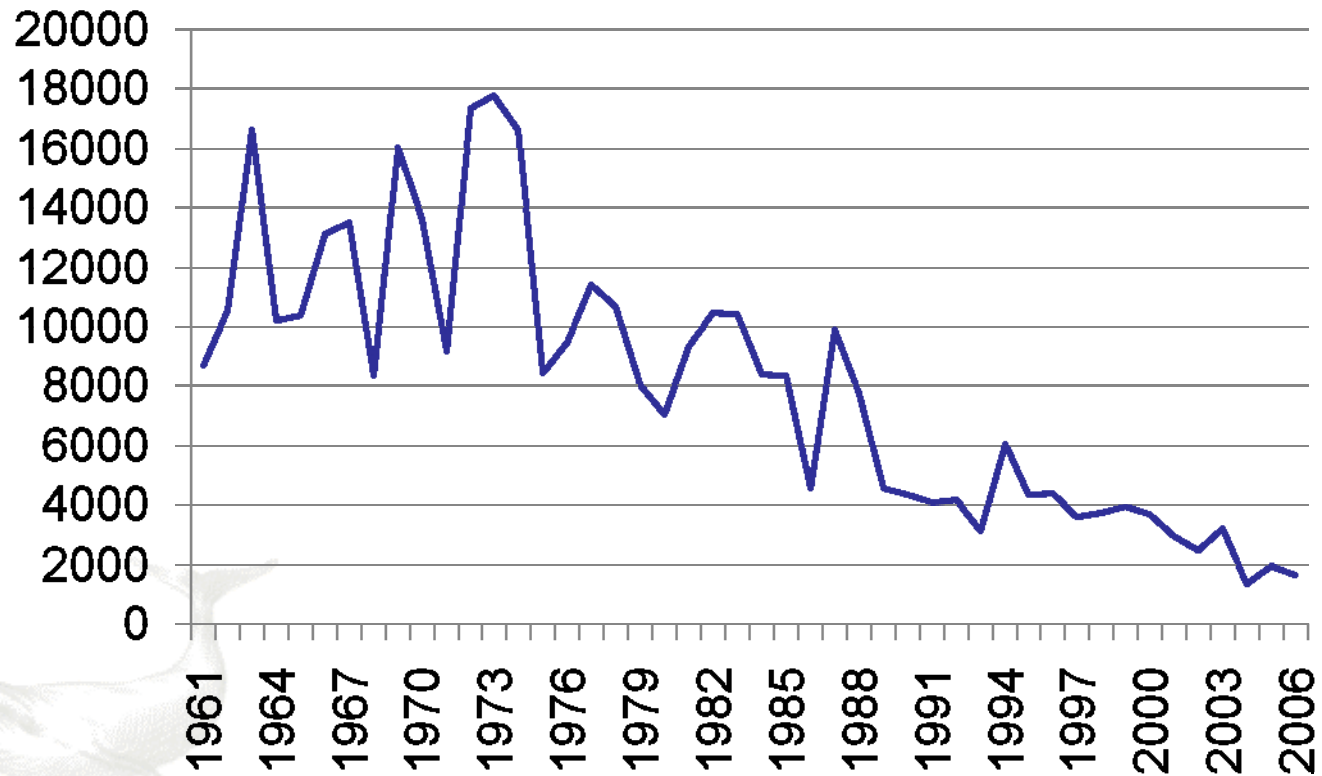
Kystbrisling

Forsker Else Torstensen

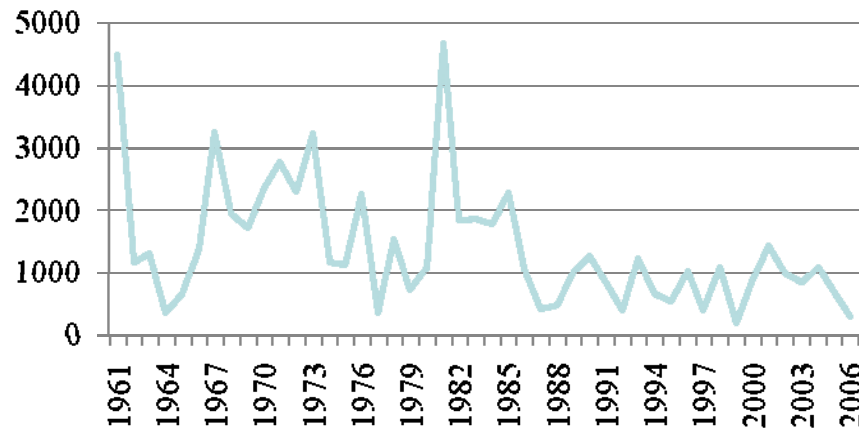

Utviklingen i landinger (tonn)

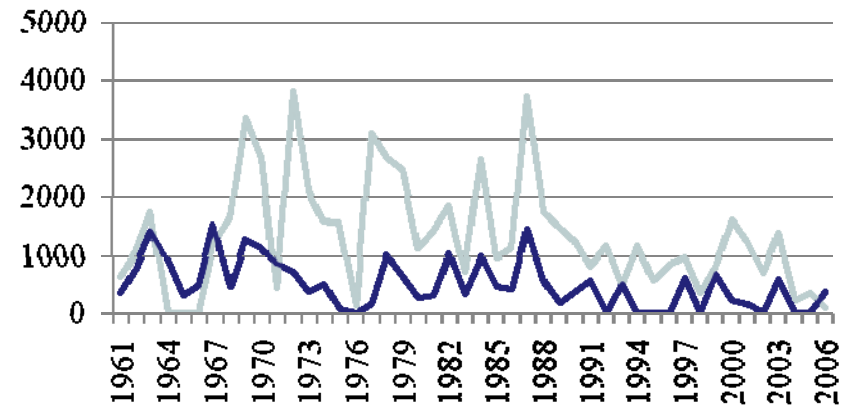
Total

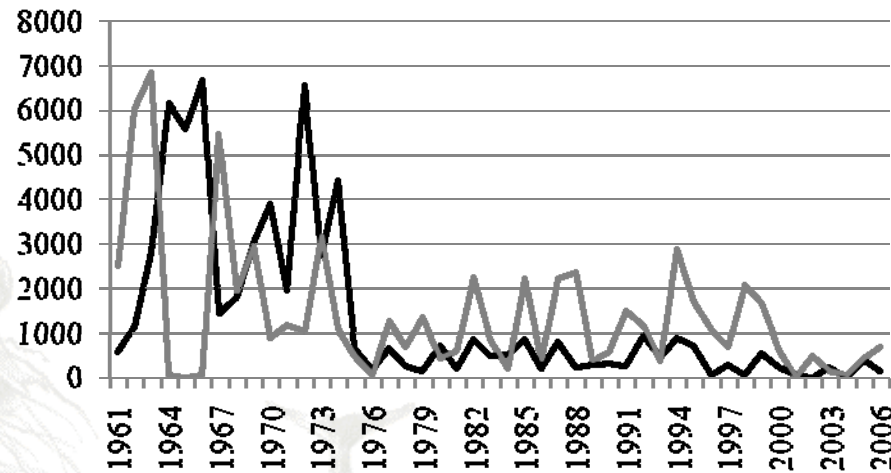
Øst Lindesnes

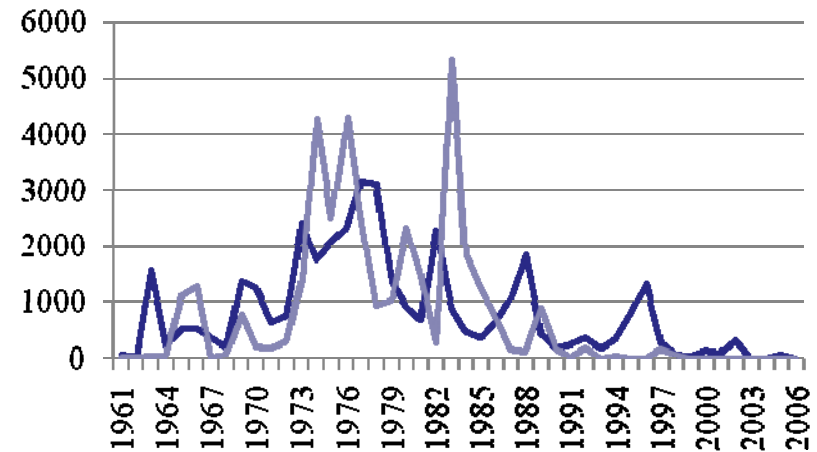
Sognefjord N.fjord

Rogaland H&S

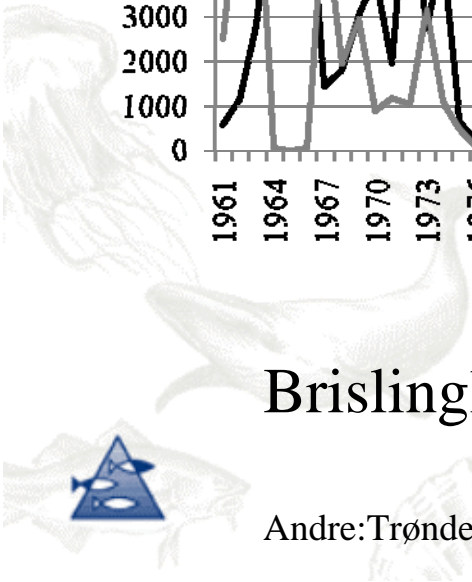

M&R Andre

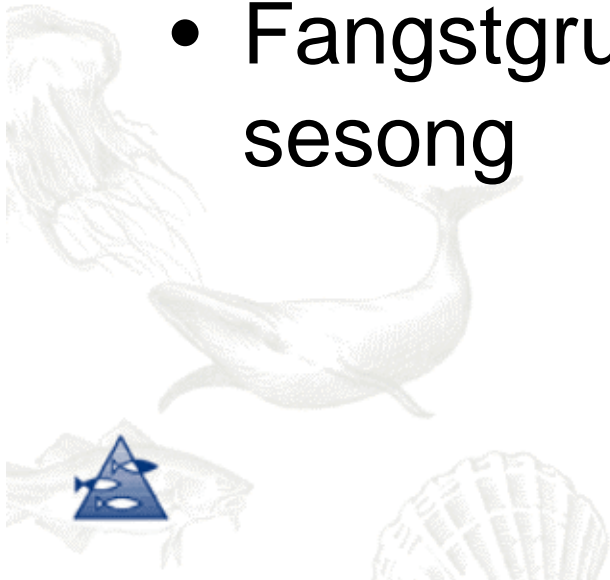
Brislinglandinger (tonn) i fjordene, 1961-2006.

Andre: Trøndelag-Helgeland

Havforskningsinstituttets fjordtokt på høsten

- Formål
 - Akustisk kartlegging av 0-gr brisling og musa (nvg)
- Tidsserie av 0-gr indekser 1969-dd
- Fangstgrunnlaget for kommende sesong

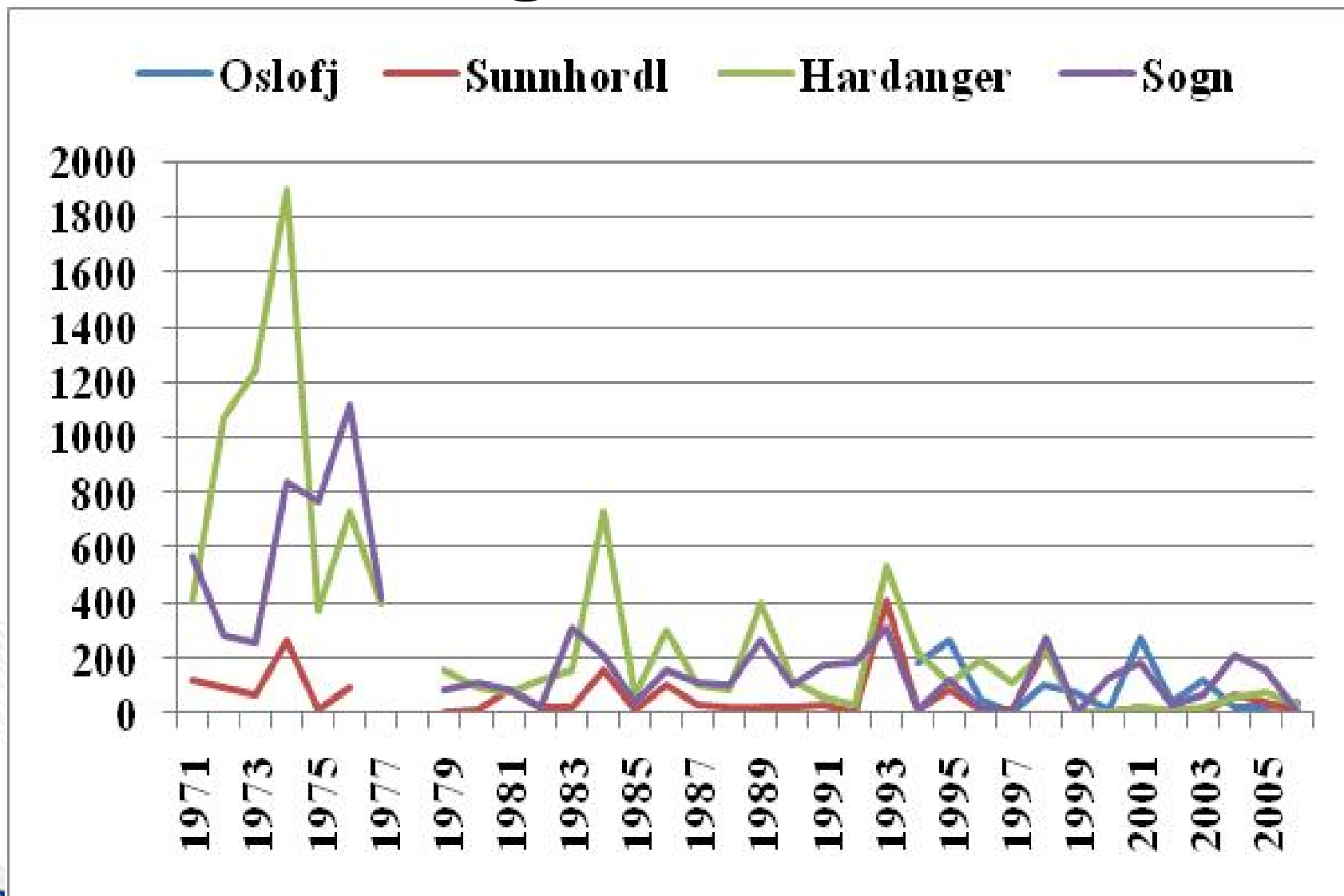

Kystbrisling

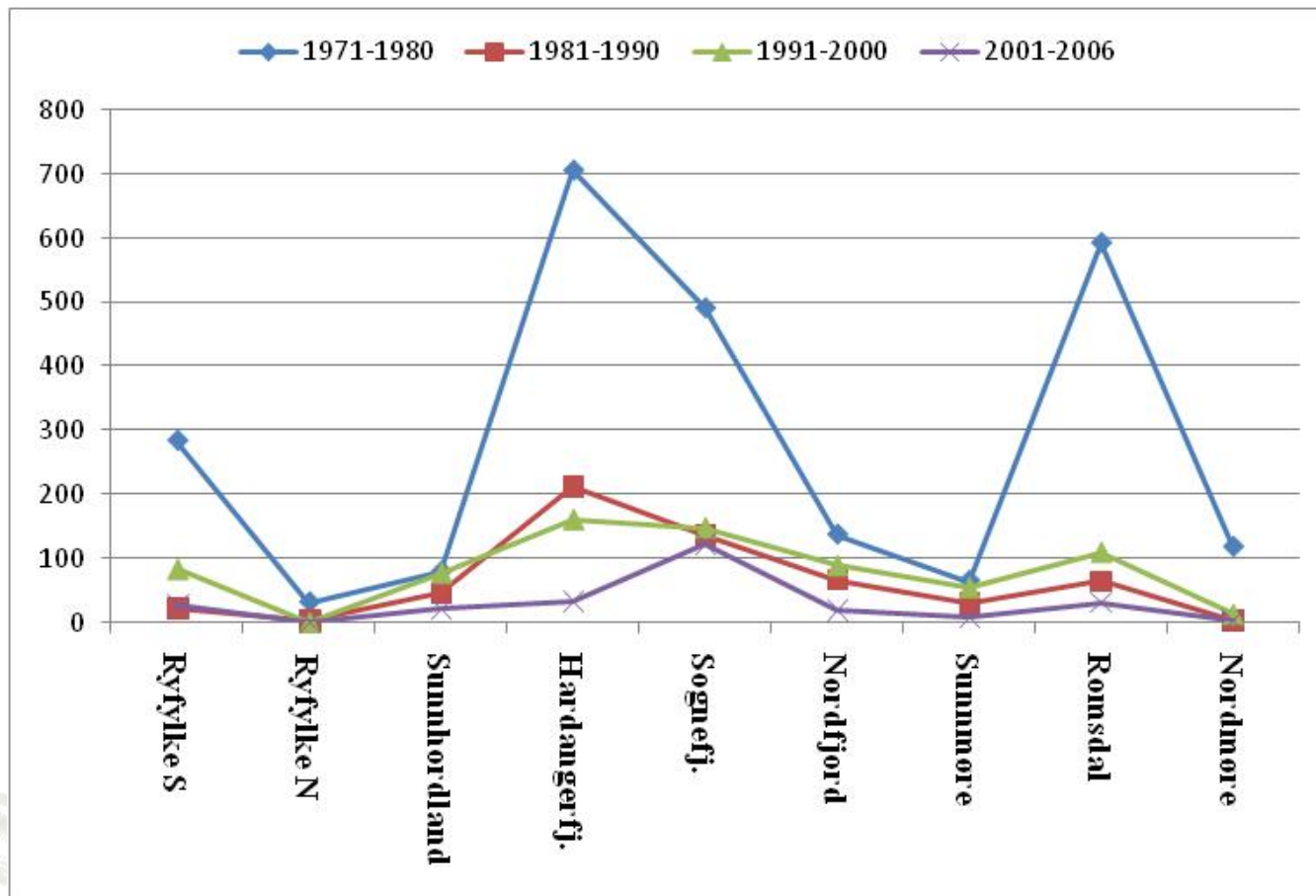
- Tradisjonelt vært et viktig fiske
- Leveres til hermetikkindustrien
- Fangstbehov avtales mellom Norges Sildesalgslag og industrien
- De siste årene ikke klart å ta "kvoten"
- Kvalitetskriterier til fett og størrelse

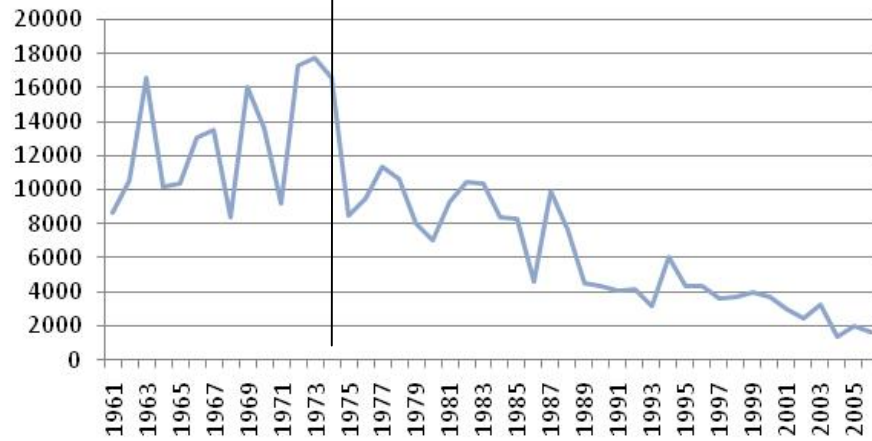
0-gr indeks

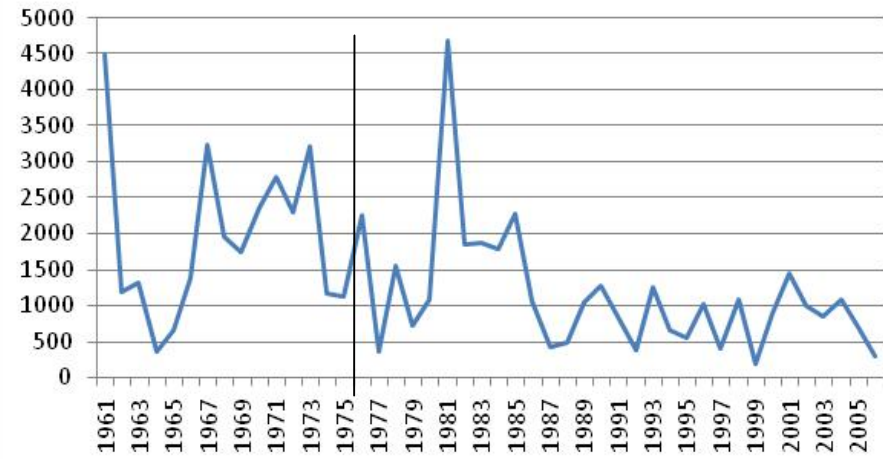
Midlere akustiske 0-gr indekser

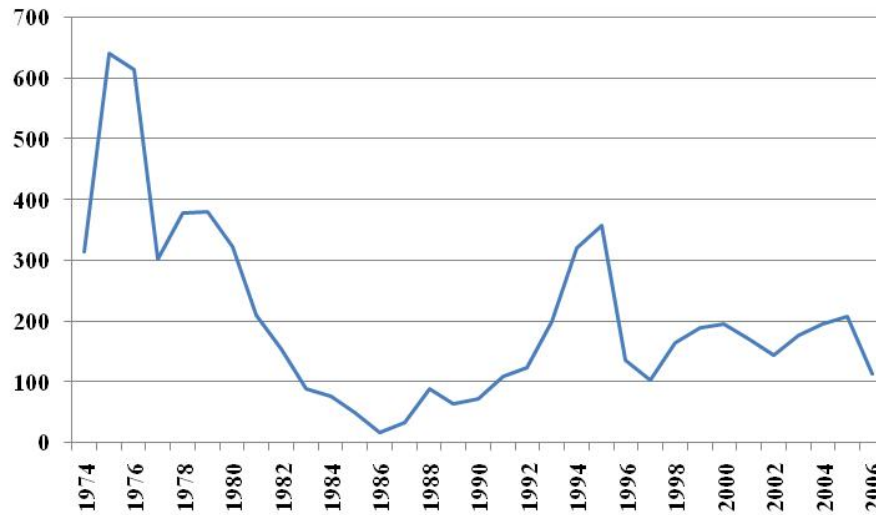
Totale landinger fjordbrisling (tonn)

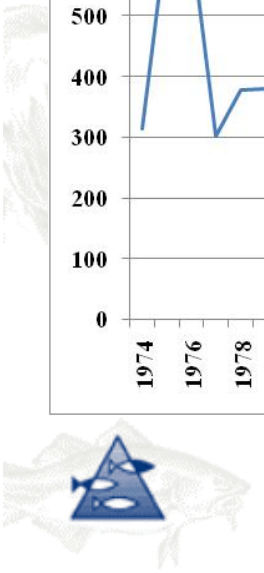
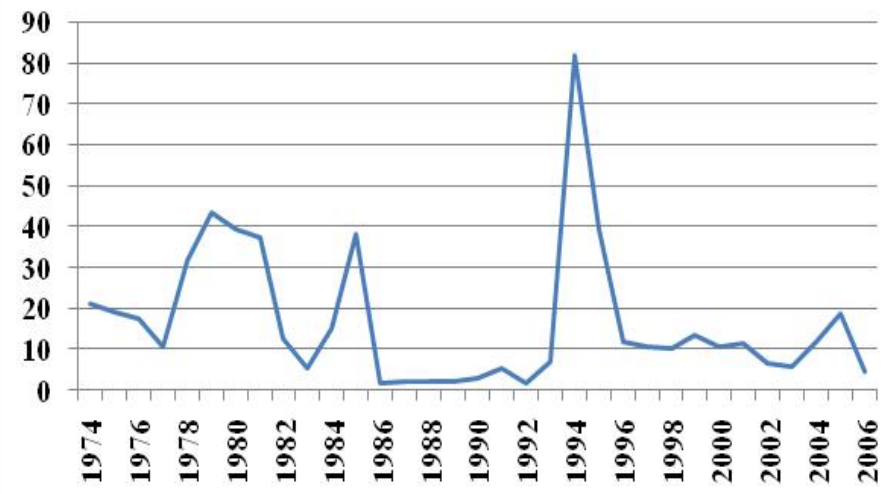
Landinger Øst Lindesnes (tonn)

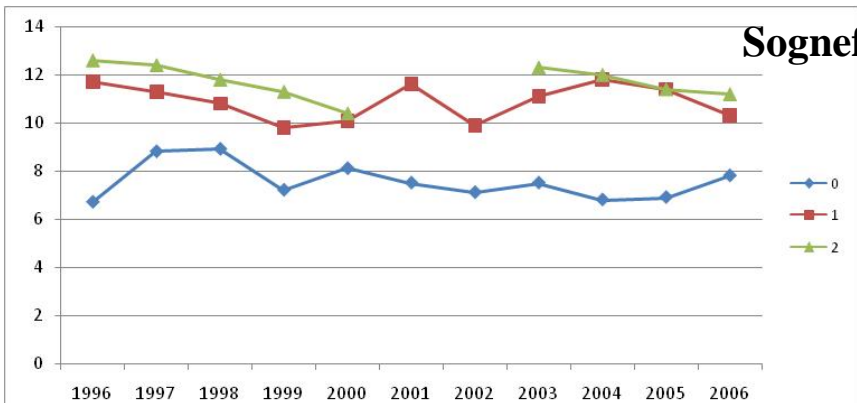
Totale landinger Nordsjøen ('000 tonn)

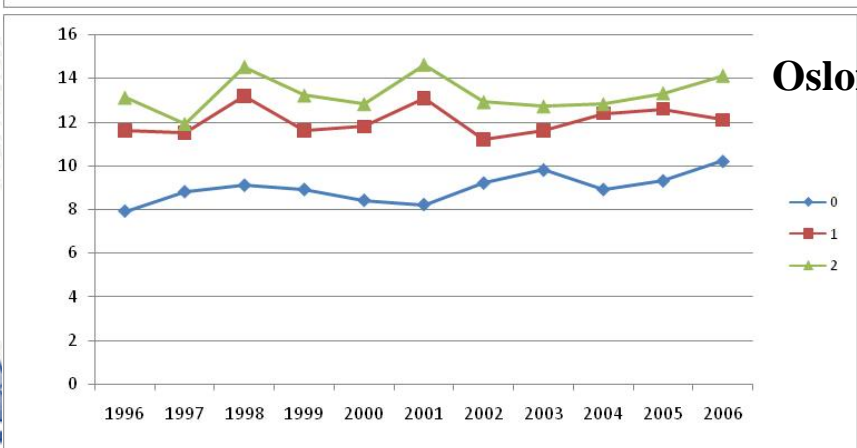
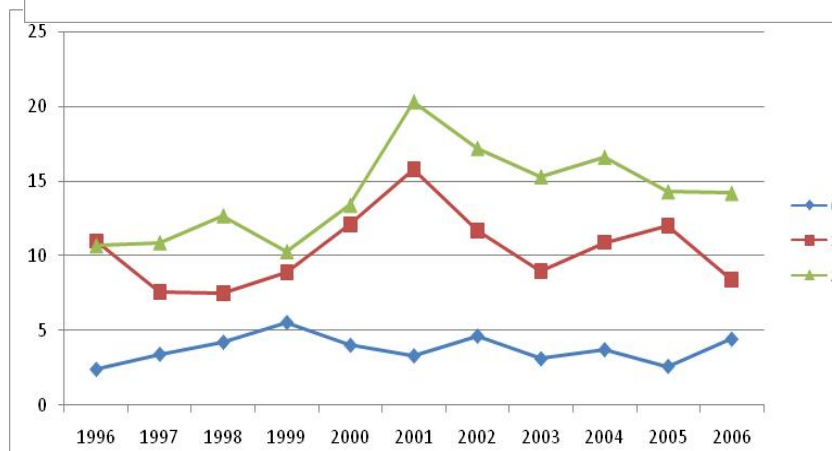
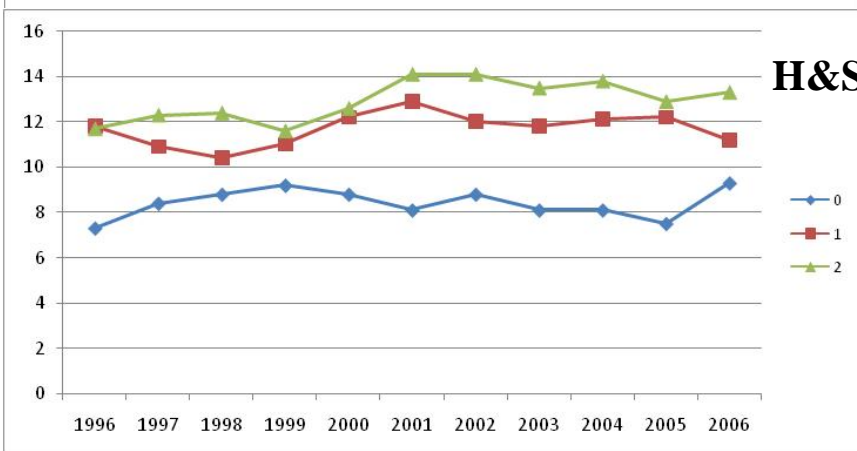
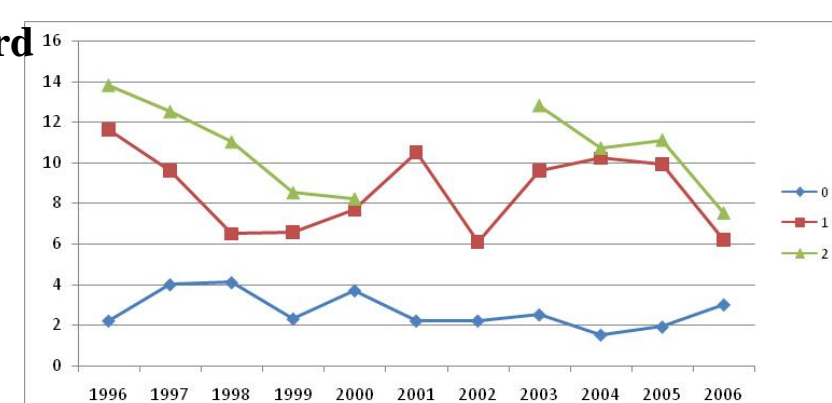
Totale landinger Skagerrak ('000 tonn)

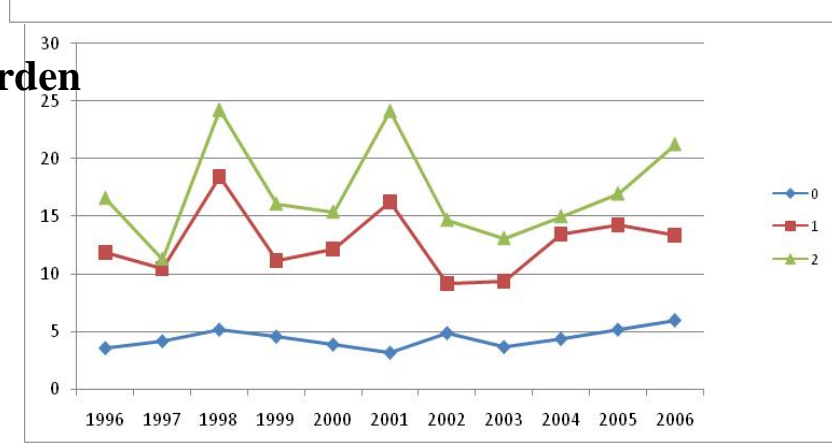
Middellengde (cm)

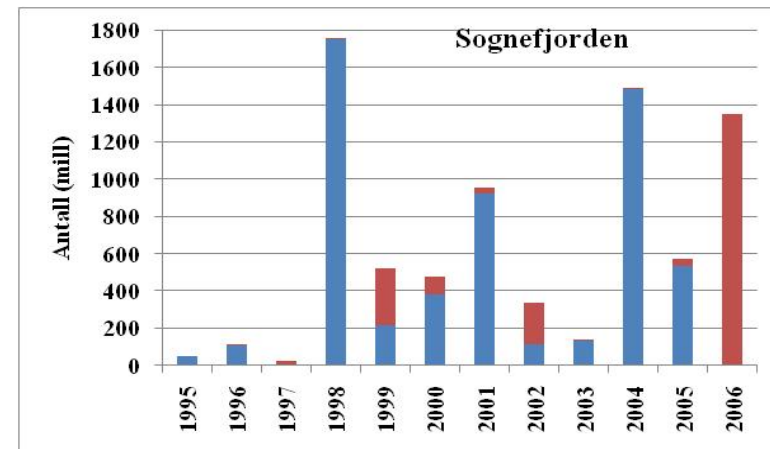
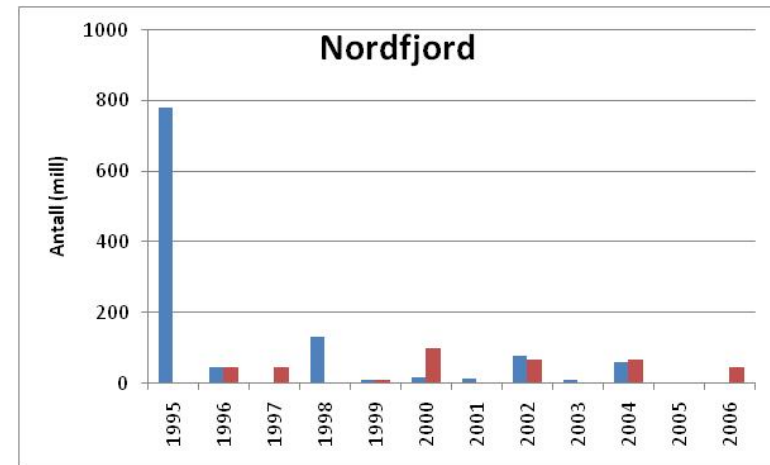
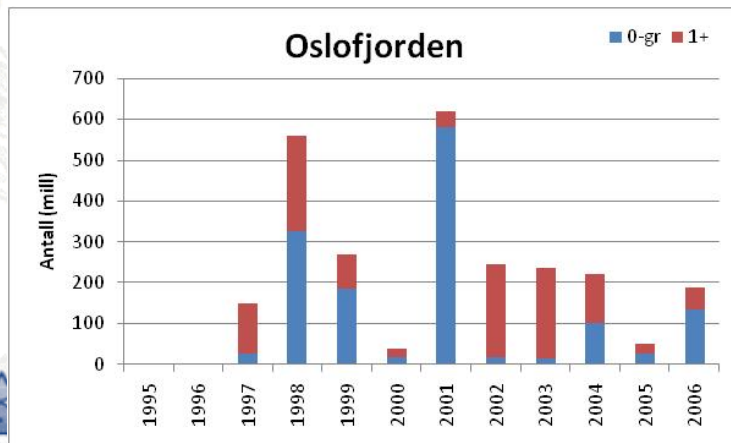
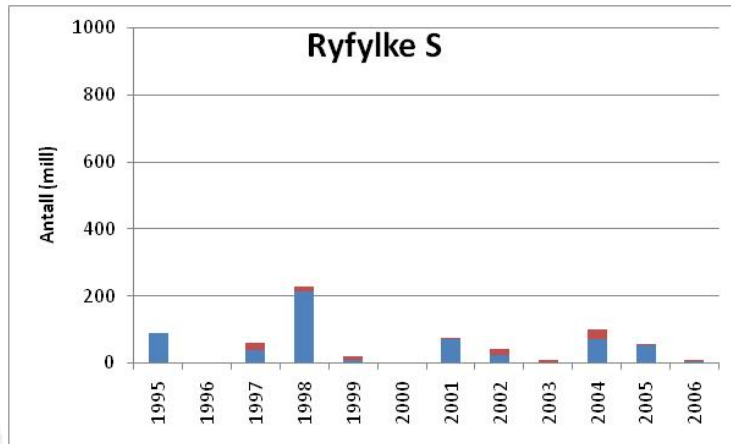
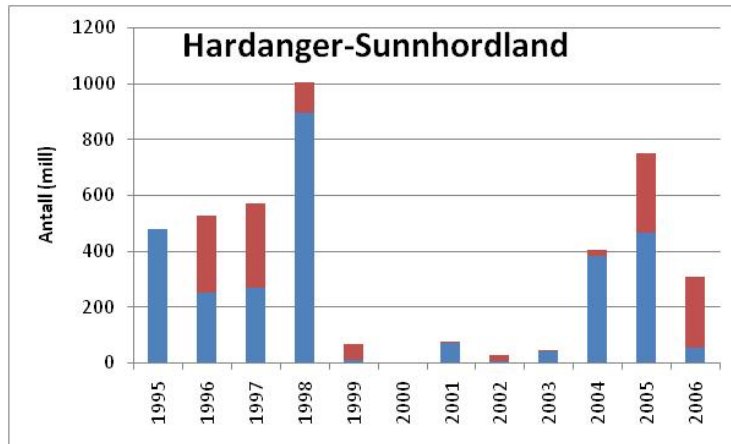
Middelvekt (g)

Oslofjorden

Antall (mill) av 0-gr og 1+ brisling i fjordene, oktober-desember.

Brislingens biologi

- Kortlevd art
- Gytemoden 1-2 år gammel
- Gyteområder - Lokalt i fjordene, Skagerrak-Kattegat og Nordsjøen
- Gytesesong- februar-juli, porsjonsgyter, lang gyteperiode
- Populasjonsstruktur ???
- Vandringer???

Dagens situasjon

- Små fangster
- Står på rødlisten over marine arter
- Nær truet – NT (5% sannsynlighet for utdøing innen 100 år)

